

A la ciutat de Girona, a dotze de maig de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berlosó Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes.

Ha excusat la seva absència la Sra. Anna Pujolàs Vilar.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, voldria saludar especialment l'alcalde de Sarrià de Ter, que ens acompanya per la presentació d'una moció posterior, i els representants del comitè d'empresa de la fàbrica Torraspapel. També saludar al director del Diari de Girona, en Jordi Xargayó. Saludat també el president del Partit Popular a les comarques gironines, senyor Enric Millo.

Primer que tot, excusar la senyora Anna Pujolàs, que avui per raons de salut no pot ser entre nosaltres.

Abans de començar el que és pròpiament l'ordre del dia del Ple m'agradaria fer dos recordatoris: un, fa pocs dies ens va deixar en Jordi Vilamitjana, cronista d'aquesta ciutat, escriptor, ciutadà, persona amiga de tots nosaltres, col·laborador lleial de la democràcia d'aquesta ciutat a través de les seves col·laboracions al Diari de Girona, a través de la seva participació com a persona implicada en moviments de tot tipus des de fa molts i molts anys; persona sense la qual no es pot entendre ni comprendre la crònica de la ciutat dels últims anys; persona que va fer el seu treball de manera admirable i de manera exemplar per a la professió i que ha estat un honor per a la ciutat tenir-lo entre nosaltres. És un honor per a tots nosaltres haver-nos comptat entre els seus amics. I amb motiu d'aquesta seva transcendent aportació a la ciutat de Girona a través del que ha estat l'indefugible exercici d'un periodisme lliure i d'un periodisme, per tant, crític i honest amb el que ha estat la ciutat en el seu conjunt, amable i col·laboratiu en allò que pertocava, és des d'aquest record que aquest Ple es voldrà sumar en un minut de silenci. I per això he demanat al director del *Diari de Girona* que ens acompanyi i altres companys de professió.

Tristament, aquest no serà l'únic motiu pel qual avui aquest Ple farà un minut de silenci. Fa poques hores hem conegut tots consternats la mort assassinada de la presidenta de la Diputació de Lleó, la senyora Isabel Carrasco. Des d'aquest Ple volem enviar un condol a la seva família, en primer lloc, a tota la gent del seu partit polític, el Partit Popular de Catalunya, de tota la gent representant d'institucions que segueixen amb consternació, dolor, estupefacció el que és un assassinat absolutament execrable, el que és l'ús de la violència per qualsevol dels motius que sigui condemnable i que en aquest cas s'ha cobrat la vida d'una persona, una persona que es dedicava a representar una institució.

Per tant, per a en Jordi Vilamitjana, per a la Isabel Carrasco, us demano que ens aixequem i fem un minut de silenci.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El Sr. alcalde pregunta si s'aproven les actes de les sessions anteriors de dates 14 i 28 d'abril. No havent-hi cap esmena es donen les actes per aprovades.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Passaríem de seguida al que són els informes de la Presidència. Deixin-me informar-los de les dades més remarcables de la situació socioeconòmica de la ciutat de Girona: una vegada més baixa l'atur, baixa l'atur per cinquè mes consecutiu i hem encadenat el millor quadrimestre, millor primer quadrimestre des del 2008 i el segon millor dels últims vuit anys. Amb relació al mes de març, el mes d'abril es va tancar amb 133 aturats menys i la variació interanual, és a dir, d'abril a abril, és la millor des del 2006. Hi ha 287 aturats menys que l'abril de l'any passat. I passa exactament el mateix si prenem com a referència tant el darrer semestre com el darrer trimestre amb relació als mateixos períodes del 2013. De fet, el mes d'abril ha estat millor fins i tot que l'abril del 2012 en termes de reducció de nombre de persones de Girona que són a les llistes de l'atur.

Tanmateix, també disposem de dades molt clares pel que fa a la contractació laboral: en aquest mes d'abril s'han signat més contractes que en cap altre mes d'abril des del 2009, amb una diferència de més 558 contractes comparat amb l'any passat o de més 740 si ho comparem amb el 2012. I és la primera vegada des de l'esclat de la crisi que se supera la xifra dels 3.000 contractes signats en un mes d'abril.

És de llarg la millor arrencada d'any des del 2008. En aquests primers quatre mesos de l'any s'han signat 2.105 contractes més que en els primers quatre mesos del 2013. I finalment, també continuem la tendència positiva en el nombre d'altres de l'impost d'activitats econòmiques, i en el primer quadrimestre es consolida ja la tendència de l'any passat en què es van registrar, també per primera vegada, més altres que baixes.

Dit això, reiterem una vegada més allò que ja reiterem encara que hàgim portat cinc mesos consecutius de disminució de les llistes de l'atur, i és que es tracta d'unes notícies molt febles, estem lluny d'entendre que estem consolidant el que és clarament un estancament de la recessió, això és un fet, però estem encara lluny de consolidar que aquesta és una situació que estem revertint. La contractació, òbviament, és temporal, òbviament, no és d'alta especialització i, per tant, encara estem lluny, hi insisteixo, de pensar que aquesta més contractació –que saludem positivament–, aquesta disminució de les llistes de l'atur generin capacitat de disparar el consum, de fer moure el consum i de fer moure l'economia en els termes que ens agradaria a tots. Però no obstant això, si quan les són dolentes no les amaguem i les diem, quan les dades són menys dolentes o tenen algun punt de positiu, crec que és bo que també les assenyalem i en deixem compte en aquest Ple.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

- * Donar compte de l'acord de la Junta de Govern Local de data 25 d'abril de 2014 relatiu a al resultat definitiu del control financer efectuat a l'Ajuntament de Girona a raó de les subvencions concedides pel SOC amb cofinançament del FSE l'any 2010 (2007.ES.052.PO.007), expedient número G-005/10 (subvenció destinada a programes de desenvolupament local i d'ocupació en col·laboració amb entitats locals), amb el resultat final de l'adequada i correcta obtenció, utilització i gaudiment de la subvenció rebuda

- * Que en data 7 de maig ha estat tramesa la informació preceptiva a l'Ordre HAP/2105/2012, de 1 d'octubre, annexa a l'expedient i corresponent a l'execució pressupostària fins 31 de març de 2014.

- * **Decret de l'Alcaldia de data 17 d'abril de 2014**

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:

- Servei Municipal d'Educació (antiga agència Gómez): alta del servei, a partir del dia 3 de març de 2014, amb 1 hora al dia de neteja diària (5 dies a la setmana) i 1 hora al mes d'especialista, amb un import mensual de 352,12€ i 12 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 3 de març i fins el 30 de juny de 2014 (3 mesos i 29 dies) seria de mil tres-cents vuitanta-cinc euros amb setanta-sis cèntims (1.385,76€), dels quals 1.145,26 € corresponen a la base imposable i 240,50 € a l'IVA calculat al 21%. (4.225,44 € anuals) (329,40 € el mes de març). Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 Neteja escoles del vigent pressupost municipal.

- Caseta de la Devesa: donar de baixa el servei de neteja de manteniment, a partir del dia 1 de març de 2014, donat el trasllat del personal a un altre edifici (Servei Municipal d'Educació). L'import a donar de baixa i que correspon al període de 1 de març i fins el 30 de juny de 2014 (4 mesos) seria de vuit-cents quaranta-tres euros amb noranta-quatre cèntims (843,94 €), dels quals 697,47 € corresponen a la base imposable i 146,47 € a l'IVA calculat al 21%. (2.531,83 € anuals) (210,99 € mensuals).

- Oficina Municipal d'Escolarització: donar de baixa el servei de neteja de manteniment, a partir del dia 1 de març de 2014, donat el trasllat del personal a un altre edifici (Servei Municipal d'Educació). L'import a donar de baixa i que correspon al període de 1 de març i fins el 30 de juny de 2014 (4 mesos) seria de dos mil tres-cents cinquanta-cinc euros amb seixanta cèntims (2.355,60 €), dels quals 1.946,78 € corresponen a la base imposable i 408,82 € a l'IVA calculat al 21%. (7.066,80 € anuals) (588,90 € mensuals).

- Centre d'Iniciatives Locals: donar de baixa la quantitat de cent seixanta-dos euros amb vuitanta-sis cèntims (162,86 €), dels quals 134,60 € corresponen a la base imposable i 28,26 € a l'IVA calculat al 21%, corresponents a la diferència entre l'aprovació de la compra de quatre dispensadors de bobines de paper per assecat les mans, efectuada per Decret de l'Alcaldia de data 15 d'octubre de 2013, segons pressupost facilitat per l'empresa Eulen (389,38 €, dels quals 297,42 € corresponien als dispensadors) i la factura núm. 2720849, de 30 de novembre de 2013, d'import 134,55 €, degut a la rebaixa del preu d'aquests dispensadors, comunicada per l'empresa Eulen, S.A.

- Pavelló Girona-Fontajau: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 30 de març de 2014, amb motiu de la realització del Campionat de Funky Hip Hop "Ciutat de Girona", amb un total de 3 hores de netejadora de 7 a 10 del matí, per un import total de setanta-set euros amb dinou cèntims (77,19 €), dels quals 63,79 € corresponen a la base imposable i 13,40€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal.

- Servei Municipal d'Educació (antiga agència Gómez): aprovació d'una neteja d'obres, amb un total de 14,50 hores de netejadora i 13,75 hores

d'especialista, per un import total de quatre-cents setanta-tres euros amb cinc cèntims (473,05 €), dels quals 390,95 € corresponen a la base imposable i 82,10 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2701025, de 30 de setembre de 2013, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 30 de setembre de 2013, per un import de dos mil tres-cents seixanta-sis euros amb cinquanta-dos cèntims (2.366,52 €), dels quals 1.955,80€ corresponen a la base imposable i 410,72 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2710709, de 31 d'octubre de 2013, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 31 d'octubre de 2013, per un import de dos mil set-cents vint-i-un euros amb cinquanta cèntims (2.721,50 €), dels quals 2.249,17€ corresponen a la base imposable i 472,33 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2720852, de 30 de novembre de 2013, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 30 de novembre de 2013, per un import de dos mil quatre-cents vuitanta-quatre euros amb vuitanta-quatre cèntims (2.484,84 €), dels quals 2.053,59€ corresponen a la base imposable i 431,25 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2730548, de 31 de desembre de 2013, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 31 de desembre de 2013, per un import de dos mil dos-cents quaranta-vuit euros amb dinou cèntims (2.248,19 €), dels quals 1.858,01€ corresponen a la base imposable i 390,18 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2738934, de 31 de gener de 2014, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 31 de gener de 2014, per un import de dos mil quatre-cents vuitanta-quatre euros amb vuitanta-quatre cèntims (2.484,84 €), dels quals 2.053,59€ corresponen a la base imposable i 431,25 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2748071, de 28 de febrer de 2014, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 28 de febrer de 2014, per un import de dos mil tres-cents seixanta-sis euros amb cinquanta-dos cèntims (2.366,52 €), dels quals 1.955,80 € corresponen a la base imposable i 410,72 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

Segon.- La quantitat sobrant en concepte de garantia definitiva, concretament 222,03 €, es compensarà amb les futures garanties definitives que sigui necessari dipositar en el supòsit de futures ampliacions del servei, i que sumada a la garantia definitiva sobrant de les modificacions aprovades per decret de l'Alcaldia de data 14 de febrer de 2014 i modificat per decret de l'Alcaldia de data 25 de març de 2014 (382,83 €), ascendeix a la quantitat de 604,86 € El detall de les ampliacions i reduccions seria com segueix:

Reduccions

* Caseta de la Devesa: 2.092,42 € anuals, IVA exclòs.

* Oficina Municipal d'Escolarització: 5.840,33 € anuals, IVA exclòs.

Ampliacions

* Servei Municipal d'Educació: 3.492,10 € anuals, IVA exclòs. Total reduccions: - 4.440,65 € anuals, IVA exclòs.

Tercer.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Quart.- Del present decret s'adonarà a la propera sessió plenària que se celebri.

S'adopta el present acord en consideració al l'informes emesos pels serveis d'Ocupació, Empresa i Turisme, de data 19 de febrer de 2014, els Serveis d'Esport, de data 28 de març de 2014, els Serveis d'Educació, de data 20 de febrer de 2014, i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de data 3 d'abril de 2014, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, vull comentar que aquest acord de la Junta de Govern de 25 d'abril del 2014, ja que s'han anat realitzant tantes auditories que semblaven que qüestionaven la gestió dels governs anteriors, doncs, pensem que paga la pena destacar el resultat favorable del control financer que s'ha efectuat arran de les subvencions concedides al SOC i també amb el cofinançament del Fons social europeu.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, ha fet referència a un decret que és relatiu a un tema del qual ja varem parlar en el darrer Ple que és la concessió del trenet turístic. Si ho recorda, al Ple del mes passat, el nostre grup, amb relació a un decret que s'havia signat per obrir un expedient sancionador a l'empresa prestatària del servei, varem queixar-nos que feia quatre mesos que estàvem a l'espera de la resposta d'una bateria de preguntes sobre aquest trenet. Avui aprofito per queixar-me que fa cinc mesos que estem a l'espera de la resposta de la bateria de preguntes amb relació a aquest trenet, i ho faig perquè hem vist un nou expedient sancionador pel qual s'ha signat un decret, però, no és un expedient sancionador, és un requeriment en aquest cas. Mentre no tenen temps de contestar les nostres preguntes fan un requeriment, en aquest cas, a l'empresa prestatària perquè instal·li amb caràcter d'urgència el tòtem expenedor de tiquets, perquè s'han adonat que, malgrat que vostè ens va dir fa un mes que complia, que l'empresa complia fil per randa els requisits tècnics que es van exigir, s'han adonat que no era així. I, per exemple, aquest requisit de tenir un tòtem expenedor de tiquets que faci tota una sèrie de prestacions que vostès aquí detallen, després de més d'un any de tenir el servei en marxa, doncs, no s'han complert. I per tant, requereixen a l'entitat que compleixi amb la instal·lació d'aquest tòtem i compleixi, per tant, aquests requisits tècnics.

Per tant, jo li reitero la petició que ens responguin la bateria de preguntes que hem fet sobre aquest servei i també que estarem amatents de veure si es compleix el requeriment que vostès han fet amb aquest decret recentment a l'empresa prestatària.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, només dir-li que estiguin amatents tot el que vulguin, però ja li avanço que el tòtem ja està col·locat i, per tant, que el requeriment ha sortit el seu efecte. Perquè l'obligació de l'Ajuntament, naturalment, és

fer complir allò que està previst en els contractes. I les preguntes seran respostes degudament.

Sense cap més intervenció el Ple de la Corporació es dóna per assabentat dels decrets dictats.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

4. Renovar el nomenament del Defensor de la Ciutadania

La institució del Defensor de la Ciutadania ve regulada en el Capítol VI del Reglament Orgànic Municipal (en endavant, ROM) i en l'article 59 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

El Defensor de la Ciutadania té per missió vetllar pels drets dels ciutadans en relació amb l'actuació de l'administració municipal i dels organismes que en depenen i estudiar amb aquesta finalitat les queixes que se li presentin. Compleix les seves funcions amb independència i objectivitat i tots els organismes i empreses depenents de l'Ajuntament auxiliaran amb caràcter preferent i urgent en les seves tasques.

El Defensor de la Ciutadania desenvolupa les seves funcions amb autonomia i no està subjecte a cap mandat imperatiu i no rep instruccions de cap autoritat. Anualment ha de presentar al Ple de la Corporació un informe de les seves actuacions.

La competència per elegir el Defensor de la Ciutadania és el Ple de la Corporació per aprovació de les dues terceres parts, almenys, del nombre legal de membres de la Corporació.

Correspon al Ple de la Corporació determinar el règim de dedicació exigible al Defensor de la Ciutadania per desenvolupar la seva tasca, així com els mitjans que se li assignen i les compensacions econòmiques que puguin correspondre-li.

El seu mandat és de cinc anys però podrà seguir exercint les funcions del seu càrrec fins al nomenament del seu successor. Una mateixa persona no podrà exercir aquest càrrec més de dos mandats consecutius.

Atès que el dia 14 d'abril de 2014, es varen complir cinc anys del nomenament del Sr. Ramon Llorente Varela com a Defensor de la Ciutadania de Girona i d'acord amb el que disposa l'article 117 del ROM procedeix la renovació del càrrec.

Havent estat valorada positivament la seva tasca per la Junta de Portaveus i havent-li consultat la proposta de renovació del càrrec al Sr. Llorente, la Comissió Informativa d'Alcaldia proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent:

Primer: Renovar el nomenament del càrrec de Defensor de la Ciutadania de Girona a favor del Sr. Ramon Llorente Varela, pel període de cinc anys, per a què assumeixi les funcions que assigna el Capítol VI del ROM a la institució del Defensor de la Ciutadania de Girona.

Segon: De conformitat amb 117.3 ROM s'estableix el següent règim de dedicació i mitjans:

- a) La dedicació del Defensor de la Ciutadania serà equivalent, a tots els efectes, a la d'un regidor en règim de dedicació plena. Les seves funcions les desenvoluparà amb la flexibilitat de dies i horaris que calgui per atendre els ciutadans amb adequació a la seva situació laboral i disponibilitat horària i amb difusió pública dels

dies i hores d'atenció directa als ciutadans.

b) Al Defensor de la Ciutadania se li assignen els mitjans suficients per al desenvolupament de la seva tasca, com despatx propi i el personal administratiu necessari per a l'oficina de suport i per atendre el registre especial de les queixes que es rebin. Disposarà d'adreça i correu electrònic i d'un espai diferenciat propi a la web de l'Ajuntament, en el qual es publicaran el Reglament de la Institució i els informes anuals.

c) Les competències econòmiques a percebre seran les corresponents al règim de dedicació plena establert en l'apartat a).

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui explica, senzillament, només per dir el que ja varem quedar a la Junta de Portaveus de manera unànime: quan el defensor –a qui també vull saludar avui– específicament ens va presentar el seu balanç, va recordar que era l'últim any i en fi, que s'havia de pensar si li fèiem l'ofertament de continuar, ens va semblar que aquest ofertament s'havia de produir, i ell em va comunicar que tenia disponibilitat de continuar en els termes en què ha prestat la seva dedicació, que tots jutgem de molt positiva i necessària per a la ciutat.

Per tant, jo li ho agraeixo al defensor, li ho agraeixo en nom de tots els portaveus, que la Junta de Portaveus, com així consta en l'acord que avui aprovem, vam valorar la seva tasca molt positiva en favor de la ciutat. I encara que aquí es detallen les característiques amb què ha de desenvolupar el seu càrrec, som conscients que aquest és un càrrec mal remunerat per la càrrega de feina que té, que és un càrrec que demana millores en els serveis de què disposa. En som conscients. I que és un càrrec que també demana que aquesta cultura de la mediació que vostè tan eficaçment representa vagi entrant a totes les administracions, perquè ens sembla que és una bona manera de resoldre conflictes.

Per tant, estem contents que vostè hagi acceptat l'ofertament. Estic agraït també a la resta de grups municipals i de portaveus la seva disposició a estar d'acord amb aquest nomenament.

Obert debat, intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, penso que és un nomenament que, malgrat que l'exposició de l'alcalde la comparteixo plenament, té prou solemnitat –té prou solemnitat– perquè els portaveus intervinguem, ni que sigui breument. Perquè no es tracta, com deia vostè mateix, d'un tema de tràmit, ni molt menys; es tracta de amb la feina feta pensar que tot i que aquesta figura té un límit, és el segon i darrer mandat, no és casual que no renovem el mandat a la persona del Defensor de la Ciutadania.

És complexa la feina i sovint desagraïda, però alhora amb persones que tenen voluntat de servei i que creuen que dedicar una part del temps a la ciutadania de vegades el que paga no és el que pugui rebre econòmicament, sinó l'afecte de les persones que troben un camí a una solució o de vegades senzillament que l'escoltin, això ja és molt.

Jo el que li demanaria és perfeccionar més. Jo gairebé li diria que escrigui més, no tant les resolucions concretes, sinó aquelles més generals que de vegades ens poden atorgar una alternativa a problemes existents que en el brogit de la política i de les intervencions partidàries de vegades això pot quedar en un segon terme. Val la pena treballar en aquest sentit.

I alhora en la difícil mediació li torno a recomanar el mateix que li recomanava que sí que és bo que la institució estigui apartada de tot allò que pugui en un moment determinat comportar discussions sense acords comuns. I això passa en la vida quotidiana. I per tant, convindria replantejar-se algunes de les accions del síndic en determinat tipus d'activitats. I alhora reforçar les altres, les de mutu acord i aquell treball individual, permanent de millorar el funcionament d'aquest Ajuntament.

Donar-li les gràcies per la valentia de tornar a assumir aquest càrrec per als propers anys, i des del nostre grup, com no podria ser d'una altra manera, donar-li tota la nostra col·laboració.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, és veritat que la qüestió que estem parlant és d'una importància rellevant per a la ciutat i per això té força sentit que els portaveus hi diguem alguna cosa.

Per part nostra, doncs, pensem que el senyor Llorente, el defensor, ha fet una bona feina a la ciutat de Girona. Segur que no és el mateix fer de Defensor de la Ciutadania en aquests anys que ens ha tocat viure que en una època de prosperitat i de creixement. Segur que la Girona de l'any 2000 i la Girona de l'any 2014 és molt diferent i segur que en aquests moments és molt més dur fer de defensor, perquè els poderosos s'han abraonat més sovint contra els febles i la tasca d'un defensor és estar al cantó dels febles. I segur que això no és fàcil. En aquest sentit, encoratjar-lo a seguir treballant.

També és veritat que tal com ja hem manifestat nosaltres al senyor Llorente no sempre hem compartit els seus criteris, tot i que en termes globals valorem molt positivament la seva feina. I només dir que endavant, que els febles de la ciutat necessiten que el Defensor de la Ciutadania estigui al seu cantó.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc el que vull en nom del meu grup és agrair-li al senyor Llorente la feina feta fins a dia d'avui, i ho vaig fer el dia que ell presentava la memòria en el Ple extraordinari. I a més, vaig anar més lluny jo en la meua intervenció i fins i tot vaig demanar-li públicament en aquell moment a l'alcalde que li demanés que es quedés uns quants anys més i a vostè que acceptés aquesta demanda si l'alcalde la hi feia.

Bé, estic contenta perquè d'una petició del meu grup municipal l'alcalde n'ha fet cas, i li ha proposat, que segueixi de Defensor de la Ciutadania de la ciutat de Girona. I estic encara més contenta com a portaveu del meu grup perquè vostè hagi acceptat.

No m'allargaré molt, perquè crec que el dia del Ple extraordinari tots vam explicar llargament tant el que pensàvem de la memòria que ens presentava com el que consideràvem que suposa i significa la figura del Defensor de la Ciutadania per a la ciutat de Girona i, a més, doncs, que aquesta institució la lideri, en aquest cas, el senyor Llorente. Però sí que dir-li que nosaltres li demanem que segueixi com fins ara, que faci de nexa entre la ciutadania i, en aquest cas, el Govern, perquè la figura del defensor, doncs, amb qui té les relacions és amb el Govern, perquè la gent ve a queixar-se de coses que depenen del Govern de la ciutat, que ho faci, efectivament, des d'una posició totalment neutral; que posi i que faci aquelles recomanacions que realment creu que són necessàries per a la ciutat, que n'hi ha algunes que agraden al Govern i altres que agraden menys, però que totes són necessàries; que segueixi insistint que l'equip de govern li faci cas en les recomanacions i que no trigui a contestar –que aquesta és una de les grans queixes que tenen els ciutadans, que de vegades triguen massa a rebre resposta de l'Ajuntament, perquè per ells és l'Ajuntament, no l'equip de govern, sinó l'Ajuntament en general. I per tant, doncs, que segueixi al capdavant de l'Oficina del Defensor de la Ciutadania, d'aquesta gran institució, que a més tots estem d'acord que és molt necessària i que cada dia, doncs, es fa més important i es fa més necessària alhora a la ciutat de Girona perquè cada dia la coneix més gent i la utilitza més gent.

I per tant, ja per acabar, simplement a en Ramon desitjar-li sort, sort i encert, doncs, en aquesta nova etapa que li ve per davant en avui, doncs, tornar a ser nomenat Defensor del Ciutadà.

Intervé la portaveu del grup municipal del PSC, Sra. Bosch, qui manifesta, no reiteraré tot el que varem dir en la intervenció del Ple extraordinari fa molt pocs dies. El nostre també va ser un grup que va demanar a l'alcalde que procurés que es pogués produir

aquesta pròrroga. Jo m'alegro que l'alcalde li ho hagi demanat al defensor i que el defensor hagi finalment, doncs, acceptat. Aprofito per saludar-lo a ell, la seva família i el defensor de Salt, que també ens acompanya avui en aquest Ple. Ho vaig dir aquell dia i ho vull reiterar, el concepte institucional que té el senyor Llorente ens sembla que ens fa molta falta. Ell concep la institució d'una forma que crec que ens va molt bé a tots que ens ho recordi: la institució està per sobre de les persones, que passem i les institucions romanen. I ell treballa amb aquest pensament institucional, ho fa cada dia i ho fa amb una tenacitat que jo l'encoratjo a continuar practicant. És tenaç en la seva manera de perseguir les respostes i jo crec que també és tenaç a l'hora d'intentar que es compleixin les recomanacions. Les recomanacions del defensor no només s'han d'acceptar, s'han de complir i s'han de portar a la pràctica. I aquesta és una dimensió que jo crec que encara té un àmbit de millora important, i per tant, espero que vagi millorant i que el defensor no es cansi i que sigui tenaç com ell sempre és en l'exercici de la seva tasca i procuri, doncs, que això es vagi fent de la millor manera possible a benefici de tots els ciutadans de Girona, tots, absolutament tots. I, evidentment, els més febles, que són els que menys recursos tenen a l'hora de reclamar i, per tant, més necessitat tenen d'una institució com la del defensor. I també que segueixi exercint aquest paper de mediador que tantes vegades fa i que tan bé fa, i també per la seva, doncs, expertesa i la seva capacitat professional posada al servei d'aquesta tasca. Jo li reitero que té el suport del nostre grup, ja ho vam dir l'altre dia i ho diem cada vegada que parlem d'aquesta figura tan important en la institució que estableix aquesta garantia final de bona pràctica en la institució. I per tant, li desitjo també molta sort i li reitero la nostra col·laboració com a grup municipal perquè aquesta tasca es pugui seguir tirant endavant en benefici de tots.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, crec que aquí ja no estem parlant únicament de la institució en si mateix, que tothom sabem la vàlua i la importància que té i més en el moment actual, sinó avui estem parlant que una persona després que tots els grups en ple en un moment determinat li demanen que segueixi, doncs, ens hem avui de felicitar també perquè un altre cop el senyor Ramon Llorente agafa el testimoni, vol seguir amb el testimoni amb forces renovades – i jo això ho sé. I jo crec que la importància del que avui s'ha de felicitar l'Ajuntament de Girona és perquè molt més enllà en si, com deia, de la institució, perquè en Ramon Llorente representa ben bé la figura de pont sempre amb la cerca del diàleg en tot moment, fins i tot el diàleg i el debat en contradicció amb la realitat social i jurídica, perquè ell sempre ha imperat en totes les seves decisions comentaris i propostes buscar quelcom molt complicat que és l'equitat i la justícia material. I això davant de normativa que a vegades és tensa, que el negre sobre blanc, doncs, fa difícil a vegades poder actuar, jo crec que quan tenim una persona que és objectiva, oberta i sincera fa que realment aquesta tasca, doncs, es desenvolupi en el seu més ampli espectre. Jo crec que aquest és el valor més important, doncs, que el senyor Ramon Llorente ha aportat i aporta en l'exercici d'aquesta tasca.

Per això, encoratjar-lo que no perdi les ganes que té, que no perdi les ganes de seguir aturant-nos quan sortim de l'Ajuntament i ens trobem per aprofitar aquells trenta segons per demanar i per parlar sobre determinades qüestions, perquè realment això és el que dóna sentit a quelcom tan important com és aquesta finalitat de buscar aquest pont d'unió de la societat amb l'Administració, però per sobre de tot buscar aquella equitat i aquella justícia material tan necessària, i més en aquests moments. I per acabar, permeti'm, senyor Llorente, saludar també el defensor de Salt, que està present avui aquí.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, estenc la salutació també al bon amic el defensor de l'Ajuntament de Salt, que m'havia passat desapercebut.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

5. Autoritzar i avalar l'operació de crèdit Transports Municipals del Gironès SA exercici 2014.

Vist l'expedient de contractació a tramitar per la societat dependent municipal, Transports Municipals del Gironès SA, relatiu al subministrament de quatre autobusos amb un cost d'adquisició màxim de 1.200.000,00, import a ajustar al resultat del procés de contractació a iniciar a partir de l'acord del consell d'administració de dimarts 6 de maig de 2014.

El capítol VII, del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, en matèria d'operacions de crèdit, estableix:

- art. 48: les societats mercantils dependents podran concertar operacions de crèdit en totes les seves modalitats, a curt i llarg termini.
- art. 49.1: per al finançament de les inversions les societats mercantils dependents podran acudir al crèdit públic i privat, a llarg termini, en qualsevol de les seves formes.
- art. 49.5: les obligacions derivades de les operacions de crèdit concertades per societats dependents podrà ser garantit amb aval de la Corporació de la qual depenen.
- art. 49.7: les corporacions locals també podran concedir avals a societats mercantils participades per persones o entitats privades, en les que tinguin una quota de participació en el capital social no inferior al 30 per cent. L'aval no podrà garantir un percentatge de crèdit superior al de la seva participació en la societat.
- art. 54: les societats mercantils dependents precisaran la prèvia autorització del Ple de la corporació i informe de la Intervenció per a la concertació d'operacions de crèdit a llarg termini.

Atès el disposat al RD 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals,

1r.- Autoritzar a la societat dependent de l'Ajuntament de Girona, Transports Municipals del Gironès SA, a la concertació d'una operació de crèdit a llarg termini per un import màxim de 1.200.000,00 euros, import a ajustar al resultat d'adjudicació del procés de contractació per a la compra de quatre autobusos urbans a iniciar a partir de l'acord del Consell d'Administració de la societat de data 6 de maig de 2014.

2n.- Avalar l'operació de crèdit a signar entre Transports Municipal del Gironès SA i l'entitat financera que presenti millor oferta econòmica per al finançament de la inversió esmentada a l'apartat primer i aprovada pel Consell d'Administració de la societat en data 6 de maig de 2014.

3r.- Facultar a l'alcalde president per a la formalització de l'operació d'aval aprovada a l'apartat primer, encara que incideixi en autocontractació doble o múltiple representació.

4rt- Comunicar l'operació de crèdit a la Direcció General de Política Financera del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord l'ordre ECF/138/2007 de 27 d'abril, en matèria de tutela financera dels ens locals.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui manifesta, el 6 de maig el Consell d'Administració de la societat dependent de l'Ajuntament de Girona Transports Municipals del Gironès va aprovar l'adquisició de

quatre autobusos, el preu màxim era d'1.200.000. El capítol VII del Reial decret 2 del 2004 estableix que les societats mercantils depenents podran concertar operacions de crèdit a curt i a llarg termini, que les obligacions derivades d'aquestes operacions de crèdit podran ser garantides per part de la corporació i que les societats mercantils depenents precisen la prèvia autorització del Ple de la corporació i d'un informe de l'interventor per tal de concertar aquesta operació de crèdit. Per això proposem el que ha dit la secretària: autoritzar la societat depenent a concertar aquest crèdit per un màxim d'1.200.000 euros, que sigui l'Ajuntament qui pugui avalar aquest crèdit, amb els avantatges que vénen incorporades, i també facultar l'alcalde per poder formalitzar aquesta operació i poder-ho comunicar a la Direcció General de Política Financera.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, celebrem, que es pugui fer aquesta renovació i a més que es pugui fer, doncs, en unes condicions de millora pel que fa a sistemes diferents de combustibles, etcètera. Però nosaltres tenim dues qüestions: nosaltres el que voldríem és poder parlar no només d'aquesta renovació d'autobusos, sinó, doncs, de tot el que implica el sistema públic de transport i poder-ne parlar. I suposo que hauré d'esperar que es presenti en el Ple el Pla de mobilitat, però realment nosaltres el que voldríem és, doncs, alguna línia més d'autobús i, per tant, poder posar aquesta línia en funcionament. I després l'altra qüestió és que recordin, que a part del transport urbà a la nostra ciutat hi ha molta ciutadania que estem ens mans d'una altra companyia que es diu Teisa que utilitza autobusos molt deteriorats els dies que plou, que utilitza altres sistemes i que, per tant, doncs, ens agradaria també que aquesta renovació que valorem d'aquests quatre autobusos també servís per estendre-la a la resta de ciutadania que no podem gaudir-ne.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, quan aquest tema va venir a la comissió informativa la regidora Maria Àngels Planas ho esmentava com una qüestió purament tècnica i es va produir una petita discussió entre tècnics i regidors sobre aquesta qüestió. I de vegades un té la sensació que qüestions d'una gran transcendència per a la ciutat queden una mica relegades a qüestions purament tècniques, burocràtiques de despatx. I des del nostre punt de vista, el meu punt de vista aquesta qüestió de què estem parlant és d'una importància cabdal per a la ciutat. La renovació de la flota d'autobusos de la ciutat és clau per poder seguir prestant un servei de qualitat. Pensem que de la qualitat d'aquesta flota, de la seva viabilitat tècnica i sostenible depèn el model de mobilitat de la ciutat, depèn el dret que té la ciutadania a poder-se desplaçar pel territori i accedir a serveis. La democratització de l'accessibilitat és una qüestió clau en què el transport públic té molt a dir. Per això nosaltres valorem molt positivament –el regidor Joan Alcalà ens ho va explicar– que es comenci a produir aquesta flota –ja anem una mica tard–, perdó, es comenci a produir la renovació d'aquesta flota, tot i que anem una mica tard, portem quatre anys sense fer renovacions. Està molt bé que hi hagi flota híbrida, dos dels busos siguin amb gas, eh? Tindrem menys soroll a la ciutat, tindrem menys contaminació. Això està molt i molt bé. Però nosaltres pensem que aquesta qüestió s'ha de seguir parlant, s'ha de seguir parlant, s'ha de continuar debatent, tenim la taula a la mobilitat. Però jo sóc dels que pensa que anem una mica coixos, hem avançat, hem avançat bastant, però cal més debat i cal una mica més d'acció més decidida al respecte. D'acord que estem parlant d'inversions serioses, perquè les quantitats no són poca cosa, és una quantitat important que pot fins i tot no dic hipotecar, però sí posar en risc la nostra viabilitat com a consistori, perquè estem parlant de grans quantitats, però demano des del nostre grup municipal que anem una mica més accelerats en tot això, que parlem més, que parlem també de la revisió de tarifes. Ho esmentava la regidora Terés, la revisió del model tarifari cada vegada està més en mans d'ATM, però pensem que els ajuntaments també hi tenim a dir, perquè ens devem als ciutadans i ciutadanes del nostre municipi.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, el PSC donarà suport a la proposta. Entenem que és un aval, no és un compromís econòmic de l'Ajuntament, és un aval perquè hi hagi, diguem-ne, més facilitat i els costos siguin inferiors i que TMG, pel que hem estat informats els que estem en el consell d'administració, podrà assumir i mastegar sense massa problemes el cost d'aquesta inversió. Hi estem d'acord perquè la renovació de quatre autobusos suposa modernitzar una flota, per tot el que ja s'ha dit, i jo n'hi afegeixo una més, i és que el grau d'autobusos preparats per a persones amb mobilitat reduïda gairebé pujarà al 100 per cent, això és un detall important que la ciutat i els ciutadans agraeixen. Per tant, nosaltres en un principi donem tot el recolzament a aquesta proposta.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

El Sr. alcalde disposa que els punts números sis i set de l'ordre del dia es tractin conjuntament.

6. Aprovar els preus contradictoris i modificar el contracte d'obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla.

Vistos els antecedents obrants a l'expedient número 2013009918, de convocatòria de licitació i adjudicació de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla, adjudicades per Ple de la Corporació de data 18 de novembre de 2013 a favor de l'empresa UTE: FCCCONSTRUCCION, SA-DRAGADOS, SA-COPISA- TECSA (UTE URBANITZACIÓ GIRONA", amb NIF U86876968.

Atès que el dia 2 de gener de 2014 es va signar l'acta de comprovació de replanteig, establint-se un període d'execució de les obres de 6 mesos, pel que han de finalitzar el 3 de juliol del 2014.

De conformitat amb l'informe tècnic emès per l'arquitecte municipal, senyor Carles Lloret Nadal, de data 25 d'abril de 2014, amb la conformitat del cap d'Urbanisme, relatiu a la proposta de preus contradictoris acordats per la direcció facultativa de les obres i l'esmentada empresa adjudicatària.

D'acord amb l'informe tècnic indicat, i pels motius justificats en el mateix, durant l'execució de les obres s'ha detectat la necessitat de realitzar noves actuacions, d'acord amb el mateix aquestes són subsumibles en el supòsit de l'article 107.1.a) del TRLCSP, doncs els preus contradictoris són conseqüència de la inadequació de la prestació contractada que pretenen cobrir-se mitjançant el contracte a causa d'errors o omissions en la redacció del projecte.

Atès el consentiment prestat pel contractista als preus contradictoris.

En compliment d'allò que disposen els articles 105, 107, 108, 210, 219 i 234 del TRLCSP i als articles 102 i 158 del Reglament General de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques.

D'acord amb la clàusula XXII del plec de clàusules juridicoadministratives i econòmiques particulars reguladores del contracte.

D'acord amb l'informe tècnic indicat.

Atès que la proposta de preus contradictoris ha estat acordada entre la direcció facultativa i l'empresa adjudicatària pel que s'entén efectuat el tràmit d'audiència dels articles 234 del TRLCSP i 102 del RLGAP.

Atès que l'òrgan competent per aprovar els preus contradictoris és l'òrgan de contractació d'acord amb l'article 210 del TRLCSP, i per tant el Ple de l'Ajuntament.

D'acord amb el previst a l'article 13 de la Llei 30/1992, en el que es refereix a la delegació de competències.

Atès que els preus contradictoris i demés modificacions del contracte cal aprovar-les durant l'execució del mateix, i atès que el Ple només se celebra el segon dilluns de cada mes.

Primer.- APROVAR els preus contradictoris, corresponents a de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla, informats favorablement per l'arquitecte municipal, senyor Carles Lloret Nadal, i que consisteix en el següent:

ENOU001 Cala per a la localització de serveis o instal·lacions existents, realitzada amb mitjans manuals. Inclou demolició de ferm existent, i de mides de fins a 2 metres d'ample i a una fondària màxima de 1,5 m: 2.8151,19 € / ut

ENOU002 Subministrament, col·locació i extracció de conjunt de plafó metàl·lic, per a entibació de rases, amb mòduls d'acer per a 100 usos, per a estrebades de rases fins 6 m de fondària, amb estampadors metàl·lics extensibles fins a 3 m d'ample: 80,66 € / m²

ENOU003 Apuntament i estrebada de rases i pous, fins a 2 m d'amplària, amb fusta, per a una protecció del 85%: 41,39 € / m²

ENOU004 Repicat amb mitjans manuals, de prisma principal de telefònica, de 16 conductes situat al carrer Sta. Eugènia, per a pas de tub d'aigües plujanes. Inclou recollida i aplec de la runa amb mitjans manuals i transport de la mateixa fins a abocador autoritzat: 2.939,80 € / ut.

ENOU005 Estintolament dels diferents serveis que apareixen sota la vorera nord de la cruïlla de Sta. Eugènia, per a pas del Col·lector de pluvianes, mitjançant un perfil HEB-300: 2.340,24 € / ut.

ENOU006 Vorada recta de peces de formigó, monocapa, amb secció normalitzada per a vianants A1 de 20x14 cm, de classe climàtica B, classe resistent a l'abrasió H i classe resistent a flexió S (R-3,5 MPa), segons UNE-EN 1340, col·locada sobre base de formigó no estructural de 15 N/nm² de resistència mínima a compressió i de 10 a 20 cm d'alçària, i rejuntada amb morter: 19,11 € / m

ENOU007 Equip especialista en espais confinats, donant suport en seguretat per a l'accés i treballs de topografia, a l'interior de la sèquia: 2.734,49 € / jor.

ENOU008 Col·locació i retirada de la cartelleria informativa de tall de carrer al C/ Bernat Boades per la propera execució del Col·lector per la urbanització de Bisbe Sivilla: 3.919,17 € / PA

ENOU009 Instal·lació de senyalització horitzontal i vertical del desviament del carrer Francesc Civil i Sta. Eugènia, per a l'execució de la 2a fase del Col·lector de la urbanització de Bisbe Sivilla: 11.351,62 € / PA

ENOU010 Retirada de la cartelleria informativa i del tancament d'obra instal·lat al tall de carrer Bernat Boades, com a conseqüència de l'execució del Col·lector de la urbanització Bisbe Sivilla: 1.866,69 € / pa

ENOU011 Reposició de la senyalització horitzontal amb cinta termoadhesiva de color instal·lada en c/ Francesc Civil: 654,12 € / ut.

ENOU012 Instal·lació de senyalització horitzontal i vertical del desviament del carrer Francesc Civil i Santa Eugènia, per a l'execució de la 2a fase del col·lector de la

urbanització de Bisbe Sivilla: 4.301,23 / PA

ENOU013 Instal·lació de senyalització horitzontal i vertical per a l'execució de la 3a fase del col·lector de la urbanització de Bisbe Sivilla: 6.685,29 € / PA

Segon.- D'acord amb l'informe tècnic, l'import de la modificació del contracte d'obres que resulta de l'aplicació d'aquests preus, no superarà en més del 10% l'import d'adjudicació, pel que d'acord amb l'article 107.3 del TRLCSP, aquesta modificació no altera les condicions essencials de la licitació i adjudicació.

Tercer.- Modificar el contracte d'obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla, en el sentit d'introduir les unitats d'obra no incloses en el projecte i recollides al punt primer.

Quart.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Cinquè.- Delegar a l'Alcaldia Presidència, tan àmpliament com ho permeti la legislació vigent, l'aprovació de preus contradictoris, modificació del contracte i demés incidències en l'execució del contracte.

Acordada la delegació, caldrà procedir a la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província.

Dels Decrets aprovats en referència a la present delegació se'n donarà compte al Ple de l'Ajuntament.

7. Aprovar els preus contradictoris i modificar el contracte d'obres d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat.

Atès que per acord del Ple de la Corporació de data 9 de setembre de 2013, es va aprovar l'expedient de contractació administrativa de les obres d'urbanització de la plaça Mare de Déu de Montserrat (subfase 1 de la fase 2 de la restitució de l'àmbit afectat per les obres del TAV a la zona de la plaça d'Europa / Parc Central), amb un import de licitació màxim de 558.290,24 €, IVA exclòs, 675.531,19 €, (IVA inclòs), calculat amb un tipus del 21%.

Atès que per acord del Ple de la Corporació de data 13 de gener de 2014, es va adjudicar la contractació de les esmentades obres a l'empresa "XAVIER ALSINA, S.A.", amb NIF núm. A-17228131, pel preu de tres-cents onze mil seixanta-nou euros, 311.069,00 €, (IVA exclòs), 376.393,49 € (21% d'IVA inclòs). El preu d'adjudicació significa una baixa equivalent al 44,28% del tipus de licitació establert en el projecte.

Atès que d'acord amb l'acta de comprovació de replanteig firmada en data 31 de gener de 2014, les obres han de finalitzar el 3 de juny de 2014.

De conformitat amb l'informe tècnic emès per l'arquitecta municipal, senyora Clara Jiménez Xiberta, amb la conformitat del cap d'Urbanisme, senyor Xavier Artés Bosch, de data 3 d'abril de 2014, relatiu a la modificació a la baixa del contracte, degut a la necessitat d'execució de la partida de treballs a realitzar exclusivament per la companyia Endesa Distribución Eléctrica, S.L., inicialment inclosa de manera errònia en el pressupost del projecte, en l'informe tècnic d'inici de la licitació i, per tant, en l'adjudicació a favor de Xavier Alsina, S.A.

Vist l'escrit presentat per Xavier Alsina, S.A. (R.E.: 2014018049 / 04-04-2014), en el que es sol·licita que s'elimini la unitat 15 del projecte, corresponent a les variants del

subministrament elèctric de la plaça de la Mare de Deu de Montserrat corresponents a l'estudi tècnic núm.: ENCVW.

Vist que aquesta modificació a la baixa del 2,512655264% respecte del pressupost de licitació aprovat, representa un import de 16.973,77 € (IVA inclòs), 14.027,91 € (IVA exclòs).

De conformitat amb l'informe tècnic emès per l'arquitecta municipal, senyora Clara Jiménez Xiberta, de data 11 d'abril de 2014, amb la conformitat del cap d'Urbanisme, relatiu a la proposta de preus contradictoris acordats per la direcció facultativa de les obres i l'esmentada empresa adjudicatària.

D'acord amb l'informe tècnic indicat, i pels motius justificats en el mateix, durant l'execució de les obres s'ha detectat la necessitat de realitzar noves actuacions, d'acord amb el mateix aquestes són subsumibles en el supòsit de l'article

107.1.a) del TRLCSP, doncs els preus contradictoris són conseqüència de la inadequació de la prestació contractada que pretenen cobrir-se mitjançant el contracte a causa d'errors o omissions en la redacció del projecte.

Atès el consentiment prestat pel contractista als preus contradictoris.

En compliment de allò que disposen els articles 105, 107, 108, 210, 219, 234 del TRLCSP, i els articles 102 i 158 del Reglament General de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques i la clàusula XII del plec de clàusules juridicoadministratives econòmiques particulars regulador del contracte.

D'acord amb el previst a l'article 107.1.a) del TRLCSP, d'inadequació de la prestació contractada per satisfer necessitats que pretenen cobrir-se mitjançant el contracte degut a errors o omissions en la redacció del projecte.

Vist que la modificació contractual no afecta a una condició essencial ja que no supera el 10 % del preu d'adjudicació.

Atès l'escrit presentat per Xavier Alsina, S.A. (R.E.: 2014018049 / 04-04-2014), en el que es sol·licita que s'elimini la unitat 15 del projecte, corresponent a les variants del subministrament elèctric de la plaça de la Mare de Deu de Montserrat corresponents a l'estudi tècnic núm.: ENCVW, s'entén efectuat el tràmit d'audiència al que es refereixen els articles 234 del TRLCSP i 102 del RGLCAP.

Atès que la proposta de preus contradictoris ha estat acordada entre la direcció facultativa i l'empresa adjudicatària, pel que també s'entén efectuat el tràmit d'audiència dels articles 234 del TRLCSP i 102 del RGLCAP.

Atès que l'òrgan competent per aprovar els preus contradictoris és l'òrgan de contractació d'acord amb l'article 210 del TRLCSP, i per tant el Ple de l'Ajuntament.

D'acord amb el previst a l'article 13 de la Llei 30/1992, en relació amb la delegació de competències.

Atès que els preus contradictoris i demés modificacions del contracte cal aprovar-les durant l'execució del mateix, i atès que el Ple només se celebra el segon dilluns de cada mes.

Primer.- Aprovar la modificació a la baixa de les obres d'urbanització de la plaça Mare de Déu de Montserrat (subfase 1 de la fase 2 de la restitució de l'àmbit afectat per les obres del TAV a la zona de la plaça d'Europa / Parc Central), informada favorablement per l'arquitecta municipal, senyora Clara Jiménez Xiberta, i

que consisteix donar de baixa la unitat 15 del projecte, corresponent a les variants del subministrament elèctric de la plaça de la Mare de Déu de Montserrat corresponents a l'estudi tècnic núm.: ENCVW.

Segon.- L'aprovació d'aquesta modificació a la baixa disminueix el pressupost inicial de l'obra, en la quantitat de setze mil nou-cents setanta-tres euros amb setanta-set cèntims (16.973,77 €), dels quals 14.027,91€ corresponen a la base imposable i 2.945,86 € a l'IVA calculat al 21%.

L'import d'aquesta modificació a la baixa, un cop aplicada la baixa de licitació i el 21% en concepte d'IVA representa la reducció de nou mil quatre-cents cinquanta-set euros amb setanta-vuit cèntims (9.457,78 €), dels quals 7.816,35 € corresponen a la base imposable i 1.641,43 € a l'IVA calculat al 21%. El que suposa una reducció del 2,512655264% del pressupost d'adjudicació (366.935,71 €, IVA inclòs).

Tercer.- Aprovar els preus contradictoris, corresponents a les obres generals d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat, informats favorablement per l'arquitecta municipal, senyora Clara Jiménez Xiberta, i que consisteix en el següent:

ENOU001 Paviment de formigó amb fibres, HAF-30/B/IIa+E de consistència tova, grandària màxima del granulat 10 mm, de 20 cm. de gruix. Amb un contingut en fibres entre 20 i 25 kg/m³. Escampat amb transport interior manual, estasa i vibratge manual, acabat deixat de base i amb part proporcional de juntes de formigonat i junta amb mallat d'acer coarrugat per a transició entre fases d'obra: 30,98 € / m²

ENOU002 Enderroc de fonament de formigó armat, en massa o mamposteria, amb compressor i càrrega manual i mecànica de runa sobre camió: 57,62 € / m³

ENOU003 Enderroc de mur de bloc de formigó, amb mitjans manuals i mecànics i càrrega manual i mecànica de runa sobre camió o contenidor: 60,26 € / m³

ENOU004 Demolicció de claveguera de fins a 60 cm de diàmetre o fins a 40x60 cm, de formigó vibropremat, amb mitjans mecànics i manuals i càrrega sobre camió: 13,22 € / ml

ENOU005 Excavació manual en terreny de trànsit amb serveis, càrrega manual sobre camió o contenidor: 70,27 € / m³.

Quart.- D'acord amb l'informe tècnic, l'import de la modificació del contracte d'obres que resulta de l'aplicació d'aquests preus, no superarà en més del 10% l'import d'adjudicació, pel que d'acord amb l'article 107.3 del TRLCSP, aquesta modificació no altera les condicions essencials de la licitació i adjudicació.

Cinquè.- Modificar el contracte d'obres generals d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat, en el sentit d'introduir les unitats d'obra no incloses en el projecte i recollides al punt tercer, així com d'excloure la unitat 15 del projecte, corresponent a les variants dels subministrament elèctric de la plaça Mare de Déu de Montserrat corresponents a l'estudi tècnic núm.: ENCVW.

Sisè.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Setè.- Delegar a l'Alcaldia Presidència, tan àmpliament com ho permeti la legislació vigent, l'aprovació de preus contradictoris, modificació del contracte i demés incidències en l'execució del contracte.

Acordada la delegació, caldrà procedir a la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província.

Dels Decrets aprovats en referència a la present delegació se'n donarà compte al Ple de l'Ajuntament.

Presenta les propostes la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui exposa, l'acord de ple de l'Ajuntament del 18 de novembre del 2013 es va adjudicar el contracte d'obres d'urbanització al carrer Bisbe Sivilla per 1.669.939,43 euros i la plaça Mare de Déu de Montserrat per l'import de 376.393,49 euros.

Bé, durant l'execució de les obres la direcció tècnica ha observat la necessitat d'executar unes unitats d'obra que no estaven previstes en el projecte i, per tant, per això es fa la proposta d'aquests preus contradictoris. I per tant, s'haurà de modificar el contracte en aquest sentit, tenint en compte que no supera el 10 per cent, així és com estableix la normativa, que no pot superar el 10 per cent de l'import d'adjudicació del contracte.

Tanmateix, també es proposa la modificació del contracte en el sentit d'excloure una de les partides del pressupost d'execució, que concretament és la unitat 15, corresponent a les variants de subministrament elèctric a la unitat d'acord amb l'informe tècnic que es va incloure de manera errònia i, per tant, ha d'haver-hi una modificació a la baixa per import de 16.973,77 euros, que correspon a un 2,51 per cent de l'import de l'adjudicació. Això pel que fa a aquesta modificació a la plaça Mare de Déu de Montserrat.

I també el que portem és poder delegar a l'alcalde quan hi hagi alguna modificació, que sempre s'ha fet, el que passa que aquesta vegada per un error a contractació no s'havia portat la delegació a l'alcalde per tal que..., bé, sigui més àgil i no haver de portar cada vegada a ple quan fem alguna modificació. Sempre tot això es recollirà en els decrets pertinents.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, certament, potser sí aprofitant l'avinentsa d'aquest error en les clàusules, de contractació, podem parlar d'aquest tema, que penso que és important, ja sigui perquè en aquests moments hi ha baixes temeràries, ja sigui perquè, hi ha uns costums ancestrals en el nostre país que fan que aquests sistemes de contractació al nostre país i al veí, és a dir, a l'Estat espanyol, siguem gairebé únics a la Unió Europea amb aquests sistemes, en general creiem que potser convindria, ens caldria fer una reflexió a l'entorn. I, bé, volem fer la proposta, no sé què els semblarà, de tenir una llista, de fer una llista de quines són aquestes empreses que reiteradament, s'excedeixen, és a dir, contracten per una quantitat i de seguida necessiten aquesta ampliació. Potser tenir aquesta llista ens permetria a l'hora de fer les contractacions, doncs, buscar algun sistema d'exclusió d'aquestes empreses que s'aprofiten del sistema o busquen aquelles esclatxes legals per anar sempre en els límits. Aquesta és la nostra proposta.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, només preguntar al regidor competent en aquest tema si s'intueix que hi haurà retards en les obres, en l'entrega de les obres per aquestes qüestions.

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui manifesta, nosaltres votarem a favor d'aquestes propostes perquè pensem que no seria bo entorpir unes obres que els veïns desitgen ja veure acabades al més aviat possible. Tanmateix, els volem demanar dues coses: en primer lloc –i això el senyor Ribas ja estic segura que ho fa–, però volem insistir que es controli acuradament l'execució de Bisbe Sivilla i de Montserrat per tal que no es produeixi finalment un sobrecoast dels preus que es van adjudicar inicialment.

I en segon lloc, els volem demanar, els volem més que demanar reiterar que el nostre grup considera que el cost d'aquestes obres, especialment de Bisbe Sivilla, correspon o hauria de ser assumit per Adif, i per tant, nosaltres considerem que el Govern hauria de continuar negociant i insistint Adif per tal que al final assumeixi el cost d'aquestes obres, que beneficiarien, òbviament, les arquitectures municipals.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, si em permet contesto tot el que s'ha dit directament a cada un.

Referent a la senyora Terés, ja ho he comentat diverses vegades en aquest Ple, jo sóc totalment contrari –amb la senyora Amèlia Barbero també n'hem parlat– als plecs d'obres que funcionen fonamentalment per qüestió econòmica. Jo tinc encetada una dura batalla en aquest aspecte per intentar modificar-los, perquè jo considero que el tant per cent elevat amb el valor econòmic genera aquestes preocupacions perquè es motiven baixes temeràries.

No crec que la solució sigui excloure les empreses, perquè com que és una subhasta en certa manera, perquè cadascú fa la seva aportació, faria molt difícil saber realment quin és la ràtio per fer-les fora. Jo crec que el que hem de modificar són els plecs. Hem de ser molt acurats a l'altra vessant, perquè l'altra vessant és tècnica i també podria originar certa subjectivitat a l'hora de puntuar.

I estem molt amatents a diferents posicionaments, jo només d'assumir el càrrec de regidor d'Urbanisme vaig demanar als serveis jurídics i un expert també ens va fer un informe per mirar d'establir quines clàusules ens permetien reduir aquesta situació que generen les baixes temeràries.

Estem amatents, estic obert a parlar-ne amb qualsevol dels grups, perquè és una de les qüestions que a mi em preocupa més.

Retard en l'obra: generaria retard si no s'aprovés avui. Com ha dit la tinent alcalde, la senyora Planas, per una qüestió burocràtica, doncs, s'ha portat a ple, tot i que jo preferiria portar a ple tots els modificats de les obres. Jo sóc del parer de fer-ho així, però això genera un alentiment en totes les obres, perquè és la dinàmica habitual. Evidentment, si avui ho aprovem, no ha de generar cap mena de retard i, per tant, el calendari previst de finalització que hi ha en cada una de les obres serà el que es complirà.

La senyora Amèlia Barbero ha puntualitzat dues qüestions: la primera fa referència al control perquè no hi hagi sobrecoast. Ja coneix perfectament vostè, perquè ja ho coneixia molt, estarem però molt, molt amatents, perquè, evidentment, aquesta baixa també ens ha de permetre poder ajudar. I quant a això d'Adif, ho compartim, el Govern hem dit per activa i per passiva que enteníem que era una obra que s'havien compromès ja fins i tot públicament a l'anterior mandat i a l'anterior que seria assumida per Adif i estem en tractes amb ells perquè així sigui en un futur. Evidentment, el que hem imperat sempre és un principi molt clau que és el de donar resposta a uns veïns que portaven cinc anys afectats per les obres.

Ningú més demana la paraula i sotmeses les propostes a votació s'aproven per unanimitat.

8. Desistiment del recurs contenciós administratiu interposat davant del TSJ Catalunya 117/2014-BE contra la resolució GRI/2715/2013.

En data 27 de desembre de 2013 es va publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya la Resolució de la Vicepresidenta del Govern i Consellera de Governació i Relacions Institucionals, GRI/2715/2013, de 19 de desembre, de distribució als municipis de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de Cooperació Local de Catalunya, any 2013. D'acord amb l'Annex II d'aquesta resolució, al municipi de Girona no li correspondria percebre cap import procedent del Fons de Cooperació Local de Catalunya, any 2013.

En la publicació de la resolució GRI/2715/2013, de 19 de desembre, s'indicava que es podien presentar al·legacions en el termini que s'indicava i també es podia presentar recurs contenciós administratiu. Davant d'aquesta situació i en defensa dels drets i interessos municipals, per Decret de l'Alcaldia de data 9 de gener de 2014, es va acordar la presentació d'al·legacions i, així mateix, es va acordar interposar recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya contra la resolució GRI/2715/2013, de 19 de desembre. Aquest Decret de 9 de gener de 2014 va ser convalidat pel Ple de l'Ajuntament en sessió de data 13 de gener de 2014.

En data 9 de gener de 2014, Registre d'Entrada núm. 0972E/4650/2014, es va presentar a la Generalitat de Catalunya un escrit d'al·legacions respecte a la distribució del fons, per evitar un perjudici important a l'Ajuntament, i així mateix, en data 21 de febrer de 2014, dintre del termini de dos mesos a comptar del dia següent al de publicació de l'esmentada resolució en el DOGC, es va interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a l'efecte d'evitar la fermesa de la resolució que exhauria la via administrativa.

Posteriorment, en data 11 de març de 2014, a proposta de la vicepresidenta del Govern, la Generalitat de Catalunya es va aprovar l'Avantprojecte de Llei pel qual s'aproven determinades mesures relatives al Fons de Cooperació Local de Catalunya pels anys 2013 i 2014. L'avantprojecte va ser admès a tràmit per la Mesa del Parlament el 18 de març de 2014 i finalment s'ha aprovat pel Ple del Parlament la Llei 5/2014, del 8 d'abril, de mesures relatives al Fons de cooperació Local de Catalunya del 2013 i el 2014.

La Llei 5/2014 aprovada amb la finalitat de fer efectiu el "Fons de cooperació local de Catalunya en termes de restabliment de la suficiència i Sostenibilitat financera dels Ajuntaments, estableix una dotació complementària a favor dels Ajuntament per import màxim de 52.670.662,40€, a compensar en les properes 3 anualitats, per atendre la diferència d'aportacions que els Ajuntaments hagin rebut entre el fons de l'any 2013 i l'any 2012.

L'execució de la Llei 5/2014 comportarà una nova distribució de la dotació complementària al Fons de Cooperació Local de Catalunya, que invalida l'anterior realitzada per la resolució GRI/2715/2013, de 19 de desembre, i lògicament correspondrà el reconeixement a favor de l'Ajuntament de Girona d'una quantia a determinar en la nova distribució del Fons, que en tot cas haurà de ser notificada a l'Ajuntament de Girona i en cas de disconformitat podrà ser objecte de nova impugnació.

Atès que la Llei 5/2014 comporta que es produeixi una pèrdua sobrevinguda de l'objecte del recurs contenciós administratiu interposat per l'Ajuntament de Girona, per quant en la resolució impugnada en el recurs, a l'Ajuntament de Girona no li corresponia cap quantitat (0 euros) i, ara en aplicació de la Llei 5/2014, quedarà sense efecte la resolució impugnada i lògicament en la nova distribució de la dotació complementària del Fons entre els Ajuntament, correspondrà una part a l'Ajuntament de Girona. En cas que en execució d'aquesta nova distribució que preveu al Llei 5/2014, a l'Ajuntament de Girona no li correspongués cap quantitat o existís disconformitat amb la nova quantia que li pogués correspondre, podrà ser objecte de nova impugnació be en via administrativa, be en via contenciosa administrativa davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Atès el previst a l'article 21.1.k) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del

Règim Local i l'article 53.1.k) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de règim Local de Catalunya, segons els quals és competència de l'Alcalde l'exercici d'accions administratives en matèria de la seva competència i en cas d'urgència també és competent en matèries del Ple. En aquest supòsit es donarà compte al mateix Ple, en la primera sessió que es celebri per a la seva ratificació.

Atès que s'ha emès dictamen per l'Assessoria Jurídica de la Corporació, de conformitat al previst a l'article 219 RD 2568/1986, Reglament d'Organització, funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals

Vist l'anterior, el Ple municipal aprova el següent acord:

Desistir del recurs contenciós administratiu núm. 117/2014- Secció BE, interposat per l'Ajuntament de Girona davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu Secció Cinquena, contra la Resolució GRI/2715/2013, de 19 de desembre, de distribució als municipis de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de cooperació local de Catalunya, any 2013, publicada en data 27 de desembre de 2013, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui exposa, el dia 27 de desembre del 2013 es va publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya la distribució de la participació dels ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de cooperació local de Catalunya. L'any 2013 al municipi de Girona no li corresponia percebre cap import.

En data 9 de gener del 2014, per part de l'Ajuntament es va presentar a la Generalitat de Catalunya un escrit presentant al·legacions respecte a com s'havia fet la distribució dels fons. El 21 de febrer es va interposar recurs de contenciós administratiu. Posteriorment, pel que fa a l'11 de març del 2014 es va aprovar un avantprojecte de llei en el qual es determinaven algunes mesures en el Fons de cooperació local per als anys 2013 i 2014. I finalment, el 18 de març del 2014 es van aprovar en el Ple del Parlament, per la Llei 5 del 2014, unes mesures relatives al Fons de cooperació local per a l'any 2013 i 2014, i aquesta llei establia un complement a aquest fons de 52.670.662,40 euros. I, per tant, això comportarà que hi haurà una nova distribució a la dotació d'aquest fons i queda invalidada a favor de la normativa anterior en la qual s'establia que no li tocava cap import a l'Ajuntament de Girona.

Per aquesta raó, nosaltres proposem desistir en aquest recurs de contenciós administratiu, perquè la causa ja no existeix.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, presenten o van presentar aquest recurs contenciós administratiu per això, perquè la Generalitat, doncs, no havia donat els diners que corresponien a l'Ajuntament de Girona pel Fons de cooperació del 2013. És clar, sí que és veritat que hi ha una llei del 8 d'abril, que destina 52 milions d'euros precisament a tots els ajuntaments de Catalunya, però el que potser ens sorprèn una mica és que vostès retirin tan ràpidament aquest contenciós quan encara no se sap com es farà aquest repartiment ni si realment els 400.000 euros que vostès han calculat que pertocuen a Girona seran realment adjudicats. No entenem la pressa quan es podria reconvertir aquest contenciós, no cal retirar-lo, sinó es pot reconvertir –no entenc molt de lleis, però així ho he conegut–, i per tant, doncs, ja tindriem això presentat. No entenem excessivament la pressa, aquest excés de confiança cap a la Generalitat, que és veritat que hi destinarà uns diners, però desconeixem com es farà aquest repartiment. Per tant, nosaltres ens abstindrem, perquè creiem que és innecessària aquesta retirada en aquests moments.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres aquest tema ens fa una mica de por, que retirem una mica abans d'hora aquesta eina que teníem que era el recurs. Sembla que aquesta llei, doncs, empara aquesta decisió. Però ens fa una mica de por que si la Generalitat no ens atorga el que ens hauria d'atorgar, que es calcula que serien uns 400.000 euros, ens fa por que després vostès no acabin de ser massa decidits a l'hora d'interposar un altre recurs. Ens agradaria molt que sortís una mica el compromís que si no ens toca el que ens hauria de tocar, posaran un altre recurs.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, el meu grup s'abstindrà en aquest punt. Com han dit ja el senyor Navarro i la senyora Terés, nosaltres no hem acabat d'entendre aquestes presses per retirar el recurs. Aquesta nosaltres creiem que precipitació. No deia que el senyor Navarro s'abstingués, deia que el senyor Navarro havia parlat de la precipitació i les presses de retirada del recurs; estava anunciant el nostre de vot, no el d'un altre grup, només faltaria. I li deia, nosaltres no hem acabat d'entendre les presses tampoc i la precipitació. Sincerament, tenim el mateix dubte que el senyor Navarro ara expressava que era: i si després no ens ho donen, què passarà?

Vostè va ser molt ràpid proposant que presentéssim recurs, tan ràpid com no votar en defensa dels interessos de Girona en una proposició al Parlament de Catalunya que deia que es revisés tot el repartiment dels fons, i va donar suport a l'anterior distribució del fons que no donava fons a Girona. Per tant, sincerament, com que vostè fa una cosa allà i una aquí, a nosaltres ens crea dubtes.

En aquest sentit, creiem, com deia la senyora Terés, que no fa falta retirar-lo. Si finalment se'ns donen aquests 400.000 euros, doncs, ja estarem a temps de retirar-lo i si no ens els donen, el recurs estarà presentat.

Vostè ens demana que creiem cegament en la paraula donada per la vicepresidenta, la senyora Joana Ortega. Bé, jo he sentit la senyora Ortega dient moltes vegades que pagaria tot allò que deu als ajuntaments i als consells comarcals i a hores d'ara la majoria d'ajuntaments i consells comarcals encara no ho han cobrat. Per tant, em costa molt creure'm ara que la senyora Ortega ja des del mateix moment que treu el nou decret, ens atorga 400.000 euros a l'Ajuntament de Girona d'aquests fons locals sense que això estigui per escrit i signat amb Ajuntament de Girona al costat de 400.000 euros.

Intervé la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup també s'abstindrà, però més que tot com una mesura precautòria, perquè en realitat ja entenem que la retirada d'aquesta demanda o aquest contenciós està com a mínim una mica justificada. Ara bé, nosaltres i jo personalment vaig entendre a la comissió informativa que s'adquiria el compromís que aquest desistiment no impediria en cap cas impugnar la nova quantia que correspongui a l'Ajuntament de Girona en execució de la Llei 5/2014. I per tant, recollint una miqueta el que han dit els altres grups, nosaltres sí que voldríem que en aquest Ple quedés constància del compromís aquest que si no ens pertoca o no se'ns adjudica els fons que ens corresponen, doncs, que l'Ajuntament ho recorrerà.

Intervé la Sra. Planas, qui explica, crec que hem demostrat que governés qui governés a la Generalitat hem sigut valents i hem interposat un recurs de contenciós, ho hem demostrat en el seu moment. Nosaltres jurídicament se'ns ha recomanat que, bé, ja no hi havia causa i, per tant, era millor desistir en aquest procés. Bé, nosaltres confiem en els tècnics i, per tant, si així ens ho han recomanat els juristes, així ho fem.

Dir que si hi ha una causa, aquesta causa ha desaparegut, però si existeix una nova causa, ja ho vaig dir a la comissió, que nosaltres ho tornàriem a fer si així és necessari i crec que ho hem demostrat amb fets.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només deixin-me afegir alguna cosa, perquè s'ha al·ludit a la meva persona en aquest debat.

Nosaltres quan ningú no ens ho va demanar –ningú no ens ho va demanar–, i amb caràcter gairebé pioner, vam moure allò que havíem de moure per defensar els interessos de la ciutat de Girona. I no ens ho va demanar ningú, ho vam fer nosaltres. I si calia anar al contenciós, hi vam anar. I no ens va demanar ningú que hi anéssim, ho varem fer, i ho continuarem fent en endavant. Per tant, ja ho hem demostrat una vegada, no cal que siguin tan cauts en això, perquè ja els hem demostrat que nosaltres érem capaços de presentar recursos contenciosos allà on creïem que s'havien de presentar, cosa que m'agradaria examinar tots els governs el que hagin fet en aquest sentit. Per tant, si cal, tornarem anar a on sigui per defensar els interessos legítims de Girona. Aquesta és la defensa dels interessos de Girona.

A mi m'agradaria, en tot cas, si qualsevol decret o llei de qualsevol govern no ens fien que ens compliran –m'alegro molt senyora Veray que comparteixi, entengui o que expressi aquest punt de vista, perquè estic convençut que tindrà ocasió de votar a favor en aquest plenari de moltes potser sol·licituds de contenciós administratiu contra mesures anunciades o promeses anunciades pel Govern espanyol d'incompliment directe amb la ciutat de Girona. I si tanmateix, després d'haver presentat un recurs, el Govern, i vostè és capaç de convèncer el Govern que allà on posava zero euros –i li podria fer una llista molt exhaustiva d'allò que els pressupostos generals de l'Estat dediquen zero euros a Girona, és capaç de convèncer el Govern perquè una vicepresidenta del Govern anunciï que destinarà un fons de diners, encara que no se'n precisi el repartiment, estic convençut que entendrà que es desisteixi del contenciós administratiu. Perquè per nosaltres si una vicepresidenta d'un govern escriu en un decret, ho diu, escoltin, nosaltres sí que entenem que no és un brindis al sol.

Per tant, totalment amb coherència absoluta el desistiment d'aquest contenciós, que no prejutja, hi insisteixo, la presentació d'altres contenciosos en aquest sentit.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per onze vots a favor dels grups municipals de CiU i el regidor no adscrit Sr. Palomares, i tretze abstencions dels grups municipal del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

9. Aprovar inicialment l'Ordenança municipal reguladora de la ubicació de Clubs socials de fumadors de cànnabis i de les condicions d'exercici de la seva activitat.

Els Clubs Socials de Cànnabis són associacions sense ànim de lucre que s'autoabasteixen i distribueixen cànnabis entre els seus propis socis -consumidors terapèutics i/o lúdics-, tots majors d'edat i en un àmbit privat, reduint danys associats al mercat clandestí i a determinats usos del cànnabis.

Aquesta nova realitat està essent objecte d'atenció per part dels poders públics, a manca de normativa autonòmica d'aplicació. Es considera convenient la regulació de la implantació d'aquests clubs socials, especialment pels següents motius:

- Per quan es vol garantir que l'obertura d'aquest tipus d'establiments es realitzi per associacions d'usuaris degudament inscrites en els registres públics i, en conseqüència, amb normes de funcionament clares i conegudes.

- Perquè es considera necessari fixar unes distàncies mínimes entre aquesta activitat i els centres educatius i centres de salut, per evitar, encara que sigui indirectament, la promoció del consum d'una substància que pot tenir especials efectes nocius en aquells col·lectius més vulnerables i de major risc, com poden ser-ho els menors o

persones diagnosticades amb patologies mentals.

- Perquè també es considera oportú regular la instal·lació d'aquest tipus d'establiments a través de la fixació d'un règim de distàncies entre els mateixos, per a poder evitar possibles efectes negatius o perjudicials i, en conseqüència, les molèsties als veïns.

- I, finalment, perquè resulta necessari establir unes condicions de seguretat, salubritat i higiene per a l'exercici d'aquesta activitat amb objectiu de protegir a les persones usuàries i als veïns. En aquest sentit, l'activitat s'assimila als usos recreatius terciaris, segons la normativa urbanística del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona (articles 96 i 97).

Així mateix, es considera que aquesta regulació pot ser útil al servei d'altres objectius d'indubtable interès públic. D'una part, pot servir per a evitar que sota l'aparença d'associacions d'usuaris legalment constituïdes, s'estableixin a la nostra ciutat iniciatives que no respectin uns criteris de bones pràctiques.

I, per altra, pot coadjuvar a establir una cultura de col·laboració entre l'administració i les associacions d'usuaris/clubs socials de cànnabis en allò relatiu a la prevenció de riscos associats a pautes de consums prolongats i altres àmbits de mutu interès.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR inicialment l'Ordenança municipal reguladora de la ubicació de clubs socials de cànnabis i de les condicions d'exercici de la seva activitat al terme municipal de Girona, el text de la qual s'adjunta com a annex a la present proposta, d'acord amb el que disposen els articles 49 i 84.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, modificada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril; i l'article 70.2 de la pròpia Llei de Bases 7/1985, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre de mesures per a la modernització del govern local; i l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de Règim local de Catalunya.

Segon.- Sotmetre l'expedient a informació pública, i audiència als interessats, pel termini de trenta dies, a fi que s'hi puguin presentar al·legacions i/o reclamacions, mitjançant la inserció dels anuncis corresponents al Butlletí Oficial de la Província i a la premsa local.

Tercer.- Disposar que, si no s'hi formula cap al·legació, ni reclamació durant el termini d'informació pública i audiència als interessats, l'ordenança que ara s'aprova inicialment quedarà aprovada definitivament sense necessitat de cap tràmit ulterior, llevat de la seva publicació íntegra, tal com disposa l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases de Règim Local, modificada per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, en concordança amb l'article 66 del ROAS.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, com ja vaig expressar en el seu moment a la comissió informativa ara fa un mes i mig, ens havíem trobat darrerament una demanda tant formal com informal de diferents persones que s'havien aproximat a l'Ajuntament de Girona a fi i efecte, doncs, de demanar permisos o preguntar per demanar autoritzacions o permisos d'obertures d'entitats o associacions de cànnabis. A partir d'aquí –i sobretot tenint en compte, i vostès suposo que ja han estat també atents al respecte a la diferents ciutats al llarg de l'Estat espanyol, en aquest cas també una de molt propera com ha estat Barcelona, amb dos-cents locals en aquest sentit–, doncs, va fer necessari o vam creure necessari des de la regidoria d'Activitats fer una aturada, una aturada que ha estat

bàsicament d'un mes i dues setmanes, a atorgar llicències en aquest aspecte. Per què? Perquè trobàvem que hi havia una mancança envers la Generalitat de Catalunya que té pendent que s'emeti una llei al respecte. És una activitat totalment innovadora, no innovadora quant al temps, perquè sí que ja es portava a terme, però sí que aquesta demanda molt més exagerada, doncs, havia motivat la necessitat de fer aquesta reflexió. Però el que no podíem és des de l'àmbit local no estar, doncs, com deia, atents a aquesta nova realitat i prendre alguna decisió al respecte.

Aquesta ordenança, com ja vaig exposar al seu dia, ens trobem davant de sol·licituds que no sempre han estat d'aquesta tipologia, però sí que majoritàriament són entitats sense ànim de lucre que els seus propis socis, doncs, s'abasteixen i distribueixen com a consumidors terapèutics o fins i tot i/o lúdics del cànnabis. A partir d'aquí el que es va és confrontar ambdós drets, és a dir, poder exercir aquesta activitat dintre d'un àmbit associatiu, però el que requeríem és que fos una associació registrada de caràcter públic, perquè tinguéssim coneixement en tot moment de les persones que la conformen i inscrites, evidentment, al registre d'associacions pròpiament de la ciutat de Girona.

També es feia molt necessari que un consum d'aquest tipus de substàncies, doncs, havia de protegir aquell sector de la població més vulnerable o amb major risc, perquè, evidentment, no es generés un conflicte en aquest aspecte. Per tant, distància de centres escolars i altres centres que hi ha, efectivament, amb altres tipus d'activitat. L'Ajuntament de Girona ja havia marcat uns metres de distància els uns dels altres.

També convenia establir una distància quant a metres dels locals en si mateixos. Jo crec que no és una mesura només en benefici dels veïns que es poden veure afectats que en un mateix carrer puguin tenir aquests locals, sinó també per a les mateixes entitats, perquè estiguin prou distanciades i no generin conflictes entre elles.

I finalment, establir uns requisits fonamentals de seguretat, salubritat i higiene. Com estàvem comentant avui mateix amb una regidora d'aquí el consistori, doncs, evidentment, és una llicència d'activitats, hi ha d'haver extracció de fums, hi ha d'haver un horari concret a l'hora d'exercir l'activitat. I en aquest aspecte, doncs, vam fer, vaig fer un exercici de veure què hi havia a nivell de ciutats properes. Hem de tindre molt clar que hi ha una ciutat pionera, en aquest cas Sant Sebastià, doncs, que ja va ser la primera que va tirar endavant una ordenança. S'ha recollit aquesta ordenança com a model, s'ha tractat amb diferents altres ajuntaments que ara estan debatent el mateix concepte. Entenc que ara s'obrirà a l'exposició pública, per tant, ho podem debatre.

I un conflicte que m'havien demanat regidors presents aquí, tant d'Iniciativa com de la CUP, respecte a les dues entitats existents, no hi ha cap mena de problemàtica envers elles; per tant, podran seguir exercint la seva activitat.

I jo hi he volgut afegir dos conceptes que crec que són molt importants, i ho parlava també fa un moment amb el regidor, en aquest cas, de Serveis Socials, és a dir, caldrà fer una guia de les bones pràctiques –jo crec que és fonamental– i de la mateixa manera, un protocol per a la convivència. En cas que sorgeixin conflictes pròpiament amb l'activitat, doncs, poder establir un protocol que pugui donar resposta tant a queixes, demandes, peticions, consultes de les mateixes entitats com dels veïns que poden veure, doncs, en un determinat carrer aquest tipus d'establiment. Evidentment, prohibint qualsevol mena de publicitat pública en aparador, evidentment, del consum.

Obert debat, fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, com una mica ja ha explicat el senyor Carles Ribas, aquest és un d'aquells temes en què és bo i necessari que l'Administració sàpiga trobar el just equilibri entre el dret dels socis dels clubs socials de cànnabis a desenvolupar aquesta activitat, per una banda, i una necessària regulació d'aquesta matèria amb unes normes de funcionament clares i acceptades pel conjunt de la ciutadania, per un altre costat.

Creiem, en aquest sentit, que l'Ajuntament ha fet un pas en la bona direcció amb aquesta proposta i, per tant, el meu vot serà favorable, tot i que com a formació restem a l'expectativa de com evoluciona aquesta ordenança que avui aprovem inicialment.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, quan el regidor Ribas ens va proposar fer una ordenança, nosaltres ho vam trobar positiu i vam marcar tres elements que consideràvem que podien anar pel bon camí: un era cercar les experiències concretes més interessants i contrastades perquè nosaltres poguéssim inspirar-nos. El cas de Donosti era poder el més interessant i s'ha fet molt bé.

La segona qüestió era tenir un diàleg amb aquestes entitats. Aquí poder s'ha fallat, perquè m'han dit que no s'ha parlat amb elles en aquest període, tot i que jo els he passat la documentació, l'han trobada encertada. I aleshores fan un prec, el prec era que en el manual de bones pràctiques puguin ser –ho ha dit el regidor– consultades. Perquè estem en un àmbit en què aquestes entitats i la federació tenen una proposta i tenen uns principis que nosaltres compartim, i és fer les coses al màxim de bé possible i destriar el gra de la palla. Es tracta de clubs, es tracta de gent adulta, es tracta de fer les coses ben fetes, i per tant, trencar el que la il·legalització de determinades substàncies porta a un mercat negre i a una situació de marginalitat. Es tracta de donar un tomb aquí. I la nostra ciutat penso que ha fet un primer pas i un pas interessant.

Convindria però, ho torno a repetir, que en el manual de bones pràctiques puguem treballar a fons aquest tema per discriminalitzar el que és un comportament legal i puguem també treballar amb aquelles persones que entenen que ara com ara l'acció terapèutica de determinades substàncies ha d'estar a l'abast de les persones que ho necessiten, però en condicions. I que això no afecti altres individus i sobretot no afecti persones menors d'edat que puguin posar en perill, òbviament, la seva salut.

Penso que aquest és el camí i, per tant, nosaltres ens referendem en la via gironina, en aquest cas, d'actuació.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, vull felicitar el senyor Ribas per la feina que ha fet de forma eficient i ràpida encara que aquí semblés que jo l'estava boicotejant amb el «micro», no era pas la voluntat. Felicitar-lo, perquè entenc que això no és una cosa senzilla de fer. Aquesta és una realitat que està aflorant, que existeix des de fa molts i molts anys a la nostra ciutat i a altres ciutats del nostre entorn, però que és evident que aquesta realitat està cada vegada més normalitzada, i és bo que les administracions l'assumeixin, la regulin, l'ordenin i entaulin un diàleg franc, obert, sincer i directe amb aquestes associacions, aquests clubs, que jo penso que fan una bona feina, fan una tasca que contribueix a la cohesió social, difonen l'ús responsable, l'ús ben entès d'una substància com és el cànnabis, fomenten la responsabilitat envers els usuaris, i això és bo i és necessari que segueixi així. Per això sóc dels que pensa que l'Administració no ha de seguir amb una paret ni ha de seguir fent oïdes sordes a aquesta realitat. Per tant, tot el suport, endavant.

També el prec que li han fet al senyor Olòriz també ens l'han fet a nosaltres, hi ha aquesta preocupació perquè la federació es pugui incorporar en la redacció d'aquest codi de bones pràctiques, i segur que entre tots ens en sortirem.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup s'abstindrà en la votació d'aquesta ordenança, primer de tot, perquè creiem que hi hauria d'haver hagut un debat a fons de la qüestió que parlem. Jo no crec que la solució al fet que a nivell autonòmic no hi ha regulació en aquest sentit la solució sigui fer una ordenança.

Fer una ordenança com la que vostès ens presenten avui aquí és donar per fet que vostès estan d'acord i donen per bons i per legalitzats aquests clubs i totes les substàncies que en ells s'hi consumeixen. Estem parlant de cànnabis, no estem

parlant de qualsevol altra cosa o de coses normals que no tenen, doncs, problemàtica al seu voltant.

Vostès parlen de codis de bones pràctiques, hi estic d'acord. Parlava de protocols d'actuació, parlava de vetllar perquè aquests clubs no creïn, doncs, problemes a les zones on s'ubiquin; d'acord, si en tot això nosaltres estem d'acord, però és que en el que no estem d'acord és que vostès donin per bo que existeixin aquests clubs i que els legalitzin de cop amb aquesta ordenança. Sincerament, crec que el més raonable seria demanar a l'Administració autonòmica que faci la seva feina, que reguli i que ens digui si són legals, si no ho són i què passa amb aquests clubs, i no cal que aquí a Girona vulguem ser pioners amb aquesta cosa. Jo agrairia que fóssim pioners en altres temes, no precisament amb els clubs del cànnabis.

I, senyor Ribas, vostè deia que els prohibeixen fer publicitat al carrer, del consum; home, només faltaria. És que potser si no els ho prohibessin, vostès estarien cometent, vostès mateixos, una il·legalitat. Sí, sí, no es pot fer publicitat del consum del cànnabis, em sembla que això no és descobrir-li res nou.

Perquè, miri, jo he escoltat atentament les intervencions i el senyor Olòriz i el senyor Navarro també han parlat molt i han parlat del consum del cànnabis sobretot en el tema terapèutic, l'únic que ha fet servir la paraula «oci» ha sigut vostè amb relació al que estem parlant en aquests moments, cosa que també m'ha sorprès.

Avui el ministre de l'Interior que ha visitat la ciutat de Girona explicava unes dades que eren esfereïdores, i és que el gran nombre d'accidents de circulació que es causen o que la causa és precisament el consum del cànnabis de la gent que estava conduint el vehicle. I a mi realment m'ha sorprès després veure que en el Ple d'aquest Ajuntament d'avui vostès presentaven amb tota la tranquil·litat del món aquesta ordenança. Una ordenança que dono per fet que té els vots assegurats, perquè si no ja m'hagués trucat per pactar-la, com ha fet amb les altres que no tenia els vots. Fins i tot a mi m'ha sorprès ara assabentar-me que no ha parlat amb les associacions o amb els clubs que en teoria sortien afectats.

Per tant, penso que el que uns diuen i li agraeixen i el feliciten de rapidesa, jo, el meu grup pensa que és precipitació i que aquest no és un tema baladí, que calia parlar-ne més a fons, que si realment calia fer una ordenança, primer s'havia d'intentar que l'Administració fes la seva feina i tragués la normativa que ha de treure. Perquè a més, i estic convençuda que l'alcalde ho coneix perfectament, hi ha una comissió en el Parlament de Catalunya, a la Comissió de Sanitat, com una subcomissió, que està realment estudiant, doncs, tot aquest tema del consum del cànnabis per a ús terapèutic. I, per tant, el mateix conseller no fa gaire en el Parlament de Catalunya va dir que estava a l'espera de tenir els resultats d'aquesta subcomissió per veure com ho feien.

Per tant, crec que davant de tot això, que el Parlament de Catalunya i totes les forces polítiques estan representades a la subcomissió i totes estan treballant per aconseguir arribar, doncs, a un acord i aconseguir arribar a una normativa, i a veure com es regula tot aquest tema perquè ningú se senti exclòs i perquè no hi hagi problemes, doncs, crec que el més prudent hagués sigut estar en contacte amb aquesta subcomissió i veure com ho faran i parlar amb el conseller de quins són els terminis que ells es marcaven des de l'Administració autonòmica, que és qui ho ha de fer, i després en funció d'això actuar des de l'Ajuntament, no voler –com ja li he dit– passar per davant d'aquell qui ho ha de fer, que en aquest cas és l'Administració autonòmica. Per tant, nosaltres, com li he dit, no hi donarem suport.

Intervé el Sr. Amores regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, des del nostre grup entenem que el municipalisme, els ajuntaments són els que estan sovint més a prop de les problemàtiques, dels conflictes, de les dificultats que sovint hi ha en determinats àmbits. I per tant, en aquest sentit jo celebri la celeritat amb la qual s'ha intentat arribar a una proposta que probablement, doncs, pel fet mateix de ser nova, de ser pionera, de ser innovadora, doncs, probablement s'haurà d'anar adaptant, s'haurà

d'anar millorant, s'haurà d'anar escoltant els clubs que així ho hagin demanat de parlar i poder introduir millores. És una aprovació inicial, però el que és notable és que una realitat, i per tant, les realitats convé regular-les per poder-les ordenar, inspeccionar, controlar i garantir que així es puguin, diguem-ne, eliminar situacions d'incertesa que probablement es podrien generar si no es regulen.

Que és evident i, diguem-ne, que entenc que és de calaix, la demanda que també tots els grups que som presents aquí a l'Ajuntament, però també al Parlament de Catalunya fem tot el possible per accelerar, amb la mateixa celeritat que hem pogut fer en aquest Ajuntament alguns elements que no són de la nostra competència i que depenen del Parlament de Catalunya, i que, per tant, es pugui regular el registre d'associacions. Em consta que n'estan parlant els diversos grups, n'hem parlat nosaltres amb la consellera Marina Geli, exconsellera, al voltant d'aquest tema. I, per tant, caldria demanar aquesta celeritat en aquesta regulació.

Evidentment, les regulacions prèvies, com s'explicava abans de Sant Sebastià, ens han ajudat molt potser en aquest paper que hem tingut avui a l'Ajuntament de Girona. I crec que és bo buscar també l'equilibri entre tots els possibles elements positius de la regulació, però també està amatent a aquells possibles riscos que podrien haver-hi. L'informe de salut de Catalunya el 2011 ens deia que el cànnabis és la substància il·legal més consumida a Catalunya. Hi ha consums esporàdics de prop del 10 per cent, hi han percentatges molt superiors entre els joves. I joestic convençut, perquè així ho he llegit, així ho he vist amb la gent que coneix el tema i n'ha parlat amb les associacions cannàbiques, moltes tenen aquesta voluntat de reduir el mercat negre, d'intentar tindre en compte aquest consum i cultiu de l'autoconsum que no és delictes a Catalunya, i per tant, intentar regular aquesta realitat. Parlàvem de més de tres-centes associacions a Catalunya; per tant, és una realitat ben present.

Crec que hi ha moltes associacions que estan treballant per aquestes bones pràctiques i que es pugui eliminar, diguem-ne, aquelles altres que potser no són tan clares i que probablement preocupen tots els regidors i tots els grups que estem aquí presents.

Com deia abans, si regulem de manera implícita, estem ajudant a fer aquest control, a assegurar segurament una sèrie d'elements que són cabdals segurament per a tots i per ajudar a aquest model basat en la prevenció, la reducció dels riscos i la regulació del consum.

Crec que no passa desapercebut a ningú que s'estan fent molts passos a la Unió Europea, als Estats Units també en diversos estats. És un tema que està canviant de manera bastant ràpida, per tant, haurem de ser flexibles també com a ajuntament.

I, evidentment, compartim aquesta, alguns dels elements que se contemplen a l'ordenança, com les distàncies amb les escoles, no generar aquest efecte concentració que podria arribar a ser, diguem-ne, perjudicial. I crec que seria també un bon moment per intentar fer una reflexió més enllà també de la guia de bones pràctiques de treballar amb l'Àrea de Serveis Socials, amb l'Àrea de Joventut també per intentar generar més activitats, potser en un moment que es parlarà molt entorn al tema del cànnabis, en totes aquestes activitats, que ja es fa des de fa anys en aquest Ajuntament, per a la prevenció i la lluita contra l'abús, intentant reduir aquesta situacions dramàtiques, que explicava la senyora Veray sobre els possibles efectes de la conducció, i el consum de determinades, en aquest cas, drogues. I per tant, crec que l'Àrea de Joventut podria tindre un rol proactiu en algun conjunt de mesures que poguessin ajudar a intensificar, a eliminar o prevenir en aquells col·lectius més febles o més afectats.

En tot cas, també serà molt important el rol de mediació, que demano especialment, al regidor d'Urbanisme, el Carles Ribas, que tingui present aquest element de mediació amb els possibles veïns, que en algun cas, doncs, potser no veuran amb bons ulls la creació d'aquestes potencials associacions que es poden crear i la corresponent llicència. I per tant, hi hagi un paper, diguem-ne, molt actiu, molt proactiu per part de

l'Àrea d'Urbanisme seguint totes aquestes llicències i tota la mediació que correspongui.

En tot cas, el nostre grup confirmem el nostre vot favorable i celebrem la celeritat amb la qual s'ha dut a terme.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, per qüestions molt personals, el que no faré és entrar a fer un judici de valor i un debat envers la drogodependència, els efectes d'aquesta, les seves repercussions envers la gent jove, la gent adulta. Evidentment, crec que no és aquest el debat d'aquesta ordenança i estaríem molt, molt equivocats –molt, molt equivocats– que en un tema tan delicat com aquest goséssim parlar-ne i emetre judicis de valor que francament a vegades poden distar molt del que és la vivència personal i la realitat d'aquest tema en cada una de les famílies que el pateix. Aquí del que estem parlant és que la normativa d'un ajuntament com és el cas de Girona i en aquest cas les ordenances per obrir una activitat permetrien obrir aquestes activitats sense cap mena de control; estem parlant d'això. I l'ordenança el que regula és l'obertura d'una determinada activitat, no el lliure comerç ni venda de cap substància estupefaent. El que està dient és davant d'una demanda molt clara d'obertura de locals i que pot –com deia el senyor Amores– concentrar, generar problemes de convivència a una ciutat, el que ha de fer un equip de govern és reaccionar davant d'aquesta realitat i dir: «Establim unes regles de joc.» Déu me'n guard, jo no estic regulant res. Crec que la Generalitat de Catalunya el que hauria de fer és envers si això es pot consumir, no es pot consumir, com s'ha de consumir, si s'ha de legalitzar. Són o és un debat realment molt més complex i molt més dur. El que estem fent és establir unes regles de joc per quan s'obrin aquests locals, perquè no els podem denegar l'obertura. O prohibim directament l'obertura de tots els locals, per tant, estarem actuant discrecionalment davant d'una sol·licitud d'una obertura d'una activitat, o bé, si hi ha una demanda, regular aquesta obertura. És tan senzill i planer com això. Jo no he volgut entrar a valorar els accidents de trànsit, ni les malalties de caràcter psicològic que pot haver generat l'abús de qualsevol substància; davant d'una demanda concreta, evidentment, el que ha fet l'Ajuntament de Girona és actuar. I per acabar només dir una qüestió: sorprèn, senyor Olòriz, sí, perquè es van reunir amb els tècnics de l'Ajuntament, el que passa que el debat era molt diferent, perquè aquestes entitats que existien no tenien el permís realment com a entitats lúdiques del tema del cànnabis, sinó senzillament havien demanat una sol·licitud diferent. Però, evidentment, s'han reunit amb ells, han parlat els tècnics amb ells, se'ls va dir que no es preocupessin que, evidentment, seríem ràpids i eficients a l'hora de regular. Però jo el missatge que voldria dir i que quedés molt assentat és: no podem dir «no» i el que estem fent és regular. I aquesta és la realitat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i dues abstencions del grup municipal del PPC.

10. Aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona núm. 58, alineació immoble núm. 148-150 del carrer Santa Eugènia.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 10 de març de 2014, va aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 58 alineació immoble núm. 148-150 del carrer Santa Eugènia.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6588, de 24 de març de 2014; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 57, de 24 de març de 2014; i en el Diari de Girona, del dia 26 de març de 2014, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR provisionalment la modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona núm. 58, alineació immoble núm. 148-150 del carrer Santa Eugènia, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, ja coneixen tots els regidors, és una modificació que jo ja li posaria un nom, perquè anem parlant d'un número com és el 58, li podríem dir la «modificació de la zona Can Ninetes», perquè tots la identificaríem. I potser jo properament proposaré això als tècnics de l'Ajuntament, perquè podem posar un número, però identificar-ho amb la zona de Girona, perquè serà molt més entenedor per part de tots. Seguint el pas corresponent, tirar endavant una modificació, que crec entendre que tots els grups ja hi van manifestar el seu posicionament favorable, comportarà, doncs, la possibilitat d'ampliació d'una vorera molt necessària en aquest barri.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

PROPOSTES URGENTS:

El Sr. alcalde disposa la votació de la urgència del punt següent la qual s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

11. Aprovar provisionalment el Pla Especial del nou edifici d'assecat de cafè, a la fàbrica Nestlé de Girona, promogut per l'entitat Nestlé España, SA.

La Junta de Govern Local, en sessió ordinària del dia 27 de setembre de 2013, va aprovar inicialment el Pla Especial del nou edifici d'assecat de cafè, a la fàbrica Nestlé de Girona, promogut per l'entitat Nestlé España, SA.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6474, de 7 d'octubre de 2013; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 194, de 9 d'octubre de 2013; i en el Diari de Girona, del dia 9 d'octubre de 2013, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Simultàniament al període d'informació pública, i de conformitat amb el que disposa l'art. 85.5 del DL 1/2010, es varen sol·licitar informes als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials. En aquest sentit es va sol·licitar informe a l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Girona, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, el qual fou emès en data 22 de novembre de 2013, manifestant que atès que el pla es desenvolupa en sòl urbà, no és dels previstos a l'annex 1 de la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, raó per la qual no s'ha de sotmetre a avaluació ambiental, sens perjudici que el futur projecte d'activitats haurà d'ajustar-se als requeriments continguts en la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Igualment també fou sol·licitat informe paisatgístic, a la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme, de la Generalitat de Catalunya, el qual fou

emès en data 17 de desembre de 2013; i informe preceptiu a la Direcció General d'Aviació Civil, del Ministeri de Foment, en compliment de les prescripcions contingudes en el Reial Decret 2591/1998, modificat per Reial Decret 297/2013, el qual fou emès en sentit favorable, en data 12 de febrer de 2014.

Així mateix, i per tal de donar compliment a les condicions imposades en l'acord d'aprovació inicial segons informe tècnic de data 25 de setembre de 2013, han estat degudament incorporades al document objecte d'aprovació provisional les prescripcions establertes, el qual ha estat informat favorablement segons informe obrant a l'expedient emès per l'arquitecte municipal, en data 5 de maig de 2014.

Com a mesura compensatòria al present Pla Especial, l'entitat Nestlé España, SA, ha manifestat la seva voluntat de col·laborar en la protecció dels espais d'interès natural protegits. En aquest sentit, i atès que l'Ajuntament té previst el condicionament dels terrenys paral·lels a la llera del riu Ter en la zona on s'ubica la fàbrica Nestlé, per tal d'implantar-hi un carril bici/camí verd, que ha de permetre connectar aquesta zona de la ciutat amb la Vall de Llémna, l'esmentada entitat ha proposat col·laborar econòmicament amb la realització de les esmentades obres. Amb aquest objectiu s'ha signat el corresponent conveni entre l'Ajuntament de Girona i l'entitat mercantil Nestlé España, SA, en data 28 d'abril de 2014, el qual s'adjunta com a annex a la present proposta.

Per tot l'anterior, i prèvia declaració d'urgència, la Presidenta de la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR provisionalment el Pla Especial del nou edifici d'assecat de cafè, a la fàbrica Nestlé de Girona, promogut per l'entitat Nestlé España, SA, de conformitat amb el que disposa l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau, a l'empara del que disposa l'article 80 de l'esmentat DL 1/2010.

Segon.- Aprovar el conveni subscrit entre el Sr. Miquel Serra Heras, en nom i representació de l'entitat mercantil Nestlé España, SA, i l'Ajuntament de Girona, en data 28 d'abril de 2014, el qual s'adjunta com a annex a la present proposta, per tal de col·laborar en la implantació d'un carril bici/camí verd, en els terrenys paral·lels a la llera del riu Ter, que ha de permetre connectar aquesta zona de la ciutat amb la Vall de Llémna.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, com bé ja saben els membres de la comissió, la raó de la urgència venia determinada, doncs, perquè l'empresa en si mateix havia de fer la presentació del seu projecte i, evidentment, anem marcats –i això és cert i ha sortit en diversos moments en el Ple quan ja debatíem en el seu moment la modificació del planejament–, doncs, per un calendari que s'ha proposat la mateixa empresa per anar fent les passes necessàries perquè la propera reunió del 26 de maig del 2014 a Suïssa, doncs, puguin plantejar la proposta envers la creació de la torre d'assecat, que com bé saben va comportar una modificació del planejament perquè pogués tindre una alçada de cinquanta metres.

A demanda dels regidors, es va sol·licitar, dels portaveus o els regidors que van assistir a la comissió, es va demanar poder tenir una entrevista amb els representants de la Nestlé a fi i efecte, doncs, de tindre un canvi d'impressions respecte a aquest projecte que ara ja va agafant forma i que té com a finalitat ja poder desenvolupar la proposta que va comportar al seu dia la modificació del planejament. El senyor Frigoler, representant de l'empresa Nestlé, doncs, va tindre a bé vindre divendres passat, on van comparèixer aquells regidors que van mostrar l'interès per poder parlar.

I a mi m'agradaria només trametre'ls o tornar a reiterar el perquè d'aquesta sol·licitud, que no és baladí, sinó és important: estem parlant d'una empresa que a l'any 1968 s'implanta a Girona, que, evidentment, ha vist com el temps va passant per a la seva pròpia infraestructura i maquinària, que necessita modernitzar el seu sistema, que necessita aconseguir un estalvi d'un 20 per cent en energia com en el consum d'aigua, que això ho pot aconseguir implantant una modernitat en el seu sistema productiu, i evidentment, això no és en una empresa qualsevol. I permetin-me un incís, tristament ara veurem, properament un alcalde ens presentarà una moció d'una empresa que desgraciadament està plantejant el seu tancament. Que molt més enllà potser de la inversió que ha hagut de fer, també ha estat molt afectada a nivell energètic, el peatge que ha hagut de pagar és molt important i potser es troba en aquesta situació.

Doncs, una altra, en aquest cas Nestlé, vol avançar-se, vol canviar, vol modernitzar i, evidentment, aposta, doncs, per aquesta nova torre d'assecat, que com bé comentaven comportarà un estalvi, una reducció d'un 20 per cent tant en aigua i en energia, fet que li pot permetre ser competitiva a nivell de tot el grup, però a nivell també, doncs, per seguir sent un referent al sud d'Europa. Perquè no oblidem que estem parlant d'una empresa que l'any anterior va produir 23.000 tones de café descafeïnat i que representa l'1 per cent de la producció a tot el globus. Per tant, no estem parlant d'una empresa insignificant, petita, sinó estem parlant d'una empresa que és referent a nivell mundial i que, evidentment, necessita i vol millorar per poder afrontar els reptes de futur.

Estaven parlant-nos que en el moment actual s'estan construint vint-i-cinc plantes com la que tenim a Girona arreu del món. I la frase que el senyor Frigoler va dir clarament és: «o millorar o morir». I, evidentment, aquesta és l'aposta clara que ha fet Nestlé, primer, amb una inversió que ja va fer en el seu moment que ara l'estan completant de 44 milions d'euros per a una de les fases corresponents i, evidentment, per a aquest nou projecte, que va ser prou curós de no dir-nos el volum que importava aquesta inversió, però, evidentment que serà molt significativa i molt important per poder mantenir una empresa, els llocs de treball directes i indirectes i, evidentment, seguir sent puntera com és en el moment actual.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, estem davant d'una proposta d'una de les empreses més importants de la ciutat. I per part de tots els grups vam manifestar el nostre interès que aquesta empresa funcioni, es consolidi i formi part del teixit productiu de la nostra ciutat. I creiem que aprofundir i defensar els interessos productius i els mediambientals no és incompatible parlant d'empreses del segle XXI. La reacció de l'empresa ha estat positiva: una visita a les instal·lacions i una discussió amical oberta amb tres representants del més alt nivell de l'empresa a Girona. I en aquesta discussió oberta vam fer avinent dos elements clau: un que l'empresa avui és competitiva, així se'ns va dir. L'empresa és una de les més productives en aquests moments no solament de l'àrea europea, sinó de tota l'estructura de la Nestlé. Avui és productiva. Cal dir que no vaig escoltar «o millorar o morir», em sona més aviat a, bé, a consigna de la revolució cubana, a veure si m'explico. No li vaig sentir a cap d'aquells senyors més posats i molt tècnics una expressió d'aquesta mena, que m'hauria commogut. No, no, no va anar així, al contrari, jo penso que van desdramatitzar, és a dir, fins i tot davant d'algunes intervencions molt fogoses a favor de l'empresa fins i tot van marcar unes certes distàncies. Es tracta d'una proposta que faran a la direcció, com altres propostes que faran altres empreses de Nestlé perquè la direcció decideixi si el 2014 se farà aquesta inversió aquí o allà. 2014, va dir 2014 per acabar el 2016. I per tant, és un element important. I van dir: «Home, presentem una bona proposta, ens la creiem, només faltaria, per assegurar l'empresa per a molts anys.» Fet que nosaltres també estem presents, ho creiem. Però no semblava que, a veure, si no sortís aquest any ja seria la mort; cada any aproven inversions, —cada any aproven inversions—, ens ho van dir. És una empresa potent en aquest sentit que coneix molt bé el mercat a Catalunya i deien,

ens ho explicaven, «tenim tècnics de l'empresa a cinc països diferents: a Sud-àfrica, a la Xina...», és a dir, i torren aquí. Per tant, no hi vaig veure, al contrari, aquell sentiment de o millorar o morir, no ho vaig veure en aquest àmbit. Alguns de nosaltres dèiem: «A veure, els cinquanta metres són imprescindibles?» I és una resposta que no se'ns va donar. Se'ns va dir i se'ns va ensenyar Sud-àfrica i Xina, és a dir, les empreses de Sud-àfrica i Xina han fet un calaix de cinquanta metres. I entenc, pel que deien, que plou sobre mullat si presentes un projecte que ja ha estat aprovat per Suïssa a dos països. Per tant, empresa endins es curen en salut: «fem una proposta contrastada perquè ens l'aprovin fàcilment». Ara bé, se podria fer d'una altra manera? Aquí no ens van contestar. Podien fer trenta metres? Aquí no ens van contestar. Suposo que fer-ho d'una altra manera podria generar algun problema més en la discussió. I, clar, nosaltres representem –representem, i així ho dèiem– la ciutadania de Girona, aquesta ciutadania està representada pels treballadors de la Nestlé i, per tant, estem al seu costat. Però també està representada per totes aquelles persones que gaudiran d'aquest territori durant anys i panys i exigiran i ens exigeixen que ho fem el millor possible. No sempre donar la raó a l'empresa és fer el millor per a les empreses, hem d'assegurar que el procés productiu funcioni, però no sempre donant la raó a l'empresa, entre altres raons, perquè sovint l'empresa el que busca és maximitzar beneficis, punt. Maximitzar beneficis, res més. I per tant, és un estira i arronsa en què els representants de la ciutadania també hem de dir alguna cosa. I quan vam dir aquestes coses, ningú va fer escarafalls ni ho van trobar estrany. Suposo que a altres països com Holanda, com Alemanya, com Dinamarca es deuen trobar molt sovint que els regidors i els representants polítics discuteixin aquests temes. Poder a Sud-àfrica i a la Xina no –poder a Sud-àfrica i a la Xina no. Però jo penso que a Catalunya sí. I en això estem. Per això nosaltres mantindrem l'abstenció, una abstenció oberta, com els vaig dir als seus representants, perquè s'aclareixin incògnites respecte a, doncs, tot l'estudi d'impacte ambiental que està per fer i formarà part del projecte constructiu. També li vam demanar que anés a algunes entitats per poder contrastar aquest tipus de proposta. Sempre en sentit constructiu. I en això estem. Sabem que la nostra abstenció no posarà en perill aquest projecte, però sí que volem –sí que volem– que es pugui millorar en el camí en què l'entitat directiva de Suïssa pugui decidir que aquest any o l'any que ve o l'altre es pugui millorar aquesta empresa. Ho torno a repetir, una empresa productiva, una empresa que en aquests moments és capdavantera i està fent les coses molt bé. En això estem.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, jo també val a dir que l'expressió aquesta de «millorar o morir», sí que vaig entendre que deien que era necessari millorar, però això de morir-se no ho vaig interpretar en aquests termes. En tot cas, jo em quedaria amb «millorar i viure millor», no?, morir, això de morir mirem de deixar-ho. Dir això, per part nostra jo sempre he reivindicat la necessitat de tenir una economia diversificada en què la base productiva fos un dels motors principals de la nostra economia. Malauradament i desgraciadament en aquest país nostre el teixit productiu català s'està desmantellant –i ara d'aquí a una estona tindrem ocasió de tornar-ne a parlar– progressivament, i això és una mala notícia. Amb això vull dir que sóc plenament conscient del que suposa la Nestlé per a la ciutat de Girona en termes de llocs de treball, de riquesa, de llocs de treball indirectes que genera; en sóc plenament conscient. A més, també tenim contacte amb la gent del comitè d'empresa, tinc amics que hi treballen. Sóc molt conscient del que suposa aquesta fàbrica, aquesta planta productiva per a la nostra ciutat, per a la nostra comarca i per al conjunt de les comarques gironines. Però sí que és veritat que hem de ser conscients d'una cosa: ens podem trobar que d'aquí a uns mesos l'empresa mare que està ubicada a Suïssa digui que no li interessa fer aquesta inversió i que prefereix deixar aquest projecte arraconat. Els mateixos representants amb els quals ens vam trobar l'altre dia hi van fer un esment, hi ha la possibilitat que això succeeixi. I aquí, doncs, aprofito una mica per fer la crítica a aquest model deslocalitzat de

producció a nivell global –toquem fusta que la Nestlé continuï a la nostra ciutat durant molt de temps–, però depenem massa d'aquests consells d'administració molt allunyats i que sovint no estan sota control democràtic. Aquesta praxi, aquesta mala praxi és la que des del meu punt de vista és la responsable del tancament d'empreses a dojo al nostre país i fronteres més enllà. I és una pràctica que nosaltres, miri, doncs, no ens agrada. Jo no crec que nosaltres, electes, ciutadans, hàgim d'agenollar-nos i genuflexionar-nos davant dels consells d'administració i pregar-los sobretot que no ens deixin abandonats i que farem el que calgui. Això per dignitat, per coherència, per eficiència no és una bona praxi. Però, hi insisteixo, sóc molt conscient del que suposa l'empresa per a la ciutat de Girona. En aquella discussió, en aquella trobada cordial, molt cordial, molt correcta que vam tenir l'altre dia va sortir molt sovint la qüestió ambiental, jo mateix vaig fer referència que el territori en el qual està ubicada aquesta empresa, la fàbrica és valuós des d'un punt de vista ambiental, que és una zona en transformació, perquè el riu Ter i els seus entorns s'estan transformant per l'ampliació del complex fabril de la Nestlé, per la sortida de l'autopista, per la nova zona residencial de Domeny, la zona industrial que hi ha més enllà. És una zona en transformació. I en aquest sentit, és molt necessari que blindem ambientalment els valors ambientals, culturals, recreatius de la zona. I els vaig transmetre que pensava que els directius, que la mateixa empresa, que la mateixa marca comercial de l'empresa havia de ser la primera interessada a ser al màxim de rigorosa i d'exigent en la defensa del territori, del medi ambient que envolta el complex fabril.

Hi ha empreses que es promocionen a nivell internacional fent servir imatges de l'entorn ambiental en el qual estan ubicades. I això és un valor, no és una cosa negativa, no és llençar diners, no és invertir diners en una cosa que no val la pena; ans al contrari, jo penso que Nestlé serà intel·ligent i serà sensible en això. Per això, nosaltres serem molt exigents i molt rigorosos per tal que l'Oficina d'Avaluació Ambiental i la Subdirecció General de Territori i Paisatge quan arribi el moment de fer les al·legacions més endavant incorporin el màxim de criteris paisatgístics i ambientals i que siguin molt i molt rigorosos.

També vaig fer una referència l'altre dia que seria interessant que els redactors del projecte, amb la mediació de l'Ajuntament, de la Comissió d'Urbanisme, tinguessin contacte amb l'Observatori del Paisatge, que no em cansaré mai de repetir-ho, hi ha grans professionals d'un gran prestigi internacional. Està ubicat aquí a les comarques gironines, és consultat per diversos països de tot el món, són experts en integració paisatgística d'infraestructures, i seria molt escaient que ells poguessin dir-hi la seva.

Nosaltres pensem que cinquanta metres són molts de metres, que si això s'acaba fent, tindrem aquesta infraestructura a Girona durant molts i molts anys. Per això pensem que és el moment de fer ara les coses ben fetes, anar a poc a poc, ja que tenim temps i intentar per tots els mitjans que això no hàgim de fer-ho tan gran, i que si no hi ha més remei, no hi ha més remei, doncs, que siguem al màxim de curiosos en la integració paisatgística de tot això.

Per això, nosaltres, atès que no acabem de veure clar aquest projecte, preferim abstenir-nos per prudència.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup donarà suport a aquest punt. Jo crec que ja hem parlat en més d'una ocasió del tema de la Nestlé i d'aquesta torre que s'ha de construir en aquest plenari. Nosaltres, doncs, subscriuim tot el que hem dit fins ara, tornem a insistir en la importància que té aquesta empresa per a la ciutat de Girona. I, efectivament, s'ha de fer amb control, s'ha de fer, doncs, demanant-los que preservin mediambientalment parlant com més millor l'entorn on estan ubicats, però facilitant també les coses perquè aquesta empresa pugui seguir a la ciutat i, a més, pugui seguir sent, com deia el senyor Olòriz, competitiva.

Fa ús el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup ha votat a favor, les dues vegades anteriors que ha passat per aquest Ple, de l'aprovació

inicial del text refós sobre l'alçada que havia de tenir. Crec que val la pena i crec que tots els grups ho han fet i, per tant, m'hi afegeixo, a agrair jo crec la transparència, l'amabilitat i crec que també la sensatesa que ens va poder traslladar l'equip directiu de la Nestlé a Girona. Jo crec que ells són gironins que treballen en una indústria molt important per a l'economia gironina i que, per tant, es senten implicats no només amb l'empresa en la qual treballen, sinó amb el territori. Per tant, són els primers que volen i lluitaran per intentar aconseguir aquesta inversió a la nostra ciutat.

I és evident que crec que tots els que estem aquí, doncs, busquem el millor, aquí no hi ha regidors que estan preocupats pels ciutadans, regidors que només estan preocupats per l'empresa, jo crec que aquí tots intentem buscar un equilibri en el qual, doncs, probablement no tots els factors poden ser perfectes, excel·lents, els millors possibles potser com voldríem, però, diguem-ne, en política normalment cal fer un equilibri entre allò que és possible i raonable i quines voluntats té i potser algun element que potser no ens pot entusiasmar. Jo entenc, que una torre de cinquanta metres a priori paisatgísticament no és un element positiu, però mirem tota la resta de raons que sí que són favorables en un projecte com aquest.

Jo els vaig expressar als dos grups que avui també han manifestat que s'abstindrien que crec que era important des d'aquest Ple municipal traslladar una certa unanimitat. Les decisions sobre com una matriu pren fer una inversió en un lloc o un altre no depenen d'aquest Ple, això no ho canviarem, senyor Navarro, des d'aquest Ple de la ciutat, i poden ser per motius molt diversos: per motius que de vegades se'ns escapin i que per molt que ho estiguin fent bé els directius de l'empresa o per molt fàcil que els ho posem aquells grups que permetran que això tiri endavant, potser, doncs, no tirará endavant per d'altres.

Jo m'imagino que, per exemple, el fet que tot fos unànime ajudaria que potser alguna incertesa que algú pugui tenir, dir: «Miri, d'aquí a uns mesos hi ha unes eleccions municipals, vés a saber si algun grup pot tindre, doncs, diguem-ne, més capacitat de decisió que la que té actualment des de l'oposició, vés a saber si ens posaran traves en aquesta inversió.» Bé, no és descartable. I jo crec que estaria bé, i els ho dic perquè crec de veritat que potser si estiguessin al Govern votarien a favor, però potser estant a l'oposició s'abstenen, que potser fessin la reflexió de dir: «Miri, ens abstenim, però si fos decisiu el nostre vot, hi votàriem a favor.» Perquè crec que això també ajudaria a tranquil·litzar, és una inversió que estem parlant que es vol fer en dos anys. Això és realment una inversió, serà molt ràpida, l'any 2017 ens diuen que volen tindre la planta en marxa. Seria una excel·lent notícia per a la ciutat que es fes una inversió d'aquesta dimensió.

El senyor Ribas parlava abans d'una inversió segur més gran que de 40 milions d'euros, això en impacte directe i impacte indirecte són molts llocs de treball. I crec que és una manera, com molt bé deia també el senyor Olòriz, de consolidar l'empresa – consolidar l'empresa. Perquè ens parlaven que hi han vint-i-cinc plantes al món idèntiques a la nostra, que fan el mateix producte, no amb la mateixa tecnologia. I la de Girona és una de les que, malauradament, per ser de les primeres també és de les més antigues. Per tant, en alguns moments a l'hora de repartir comandes, escoltin, mentre la demanda de cafè vagi incrementant-se, perfecte, però potser hi haurà un moment en què això no passarà. Doncs, molt millor aquelles empreses que ja hagin fet, aquelles plantes que ja hagin fet aquesta inversió.

Crec que hi ha un altre element molt clar que ens van explicar i que potser el que passa a una reunió cadascun dels assistents es queda més amb uns temes que amb d'altres. Ens van explicar que estan en un procés d'estandardització, és a dir, que cada vegada més l'empresa els demana, per una planta com aquesta que exporta més del 75 per cent, que els productes siguin iguals. I per tant, no és que la planta de Sud-àfrica, de la Xina, però també d'Europa i també de Rússia siguin idèntiques a aquesta, sinó que els exigiran que siguin idèntiques, perquè si no són idèntiques el gust del cafè sembla que no és el mateix. Jo no sóc un entès en el tema, però en aquest sentit sí

que ens van dir que el gust del cafè a cada lloc era diferent en part per com era la tecnologia amb la qual es feia la torre d'assecatge.

Sí, perdoni, jo vaig escoltar quan vostè, senyor Olòriz, va preguntar si no era possible fer aquests cinquanta metres cap avall o fer-los transversals o fer-los horitzontals, i el que li van dir és que no era un caprici d'una planta o d'aquesta direcció, era una tecnologia estàndard que s'estava fent a tot arreu, que no hi havia possibilitats de fer-les a un cost igual de competitiu com el que es fa amb una torre d'aquests cinquanta metres i que, per tant, només es podia fer d'aquesta manera. O es feia d'aquesta manera o no es feia.

I crec també hi va haver algun element que potser els va passar més desapercebut, però crec que hi van insistir molt: la torre tal com es planifica d'aquesta manera inclourà un silenciador que actualment no té i que, per tant, reduirà el soroll, que era un dels temes que molts veïns ens han demanat, doncs, que si es tenia en consideració en aquest projecte. I la gent de la Nestlé ens ha dit que sí que és un element que es té molt en consideració.

Li diré també una darrera cosa, l'aspecte mediambiental: jo crec que en l'aspecte mediambiental és molt important la cooperació publicoprivada. Jo he estat en el Govern de la Generalitat fent plans d'eficiència energètica en els quals una gran part del compromís no podia ser només de l'Administració, havia de ser de les empreses privades. I li diré una cosa: és molt difícil trobar un compromís de la indústria en inversions vinculades a l'àmbit mediambiental. Evidentment, reduir un 20 per cent del consum energètic o d'aigua fa la planta més competitiva i és una reducció de costos per a ells. Evident, però a la vegada també és un àmbit en el qual permet una millora mediambiental crec que evident.

Li dic una cosa, si ens demanessin que l'Ajuntament o els centres de consum energètics nostres tinguessin unes reduccions energètiques com les que proposen ells patiríem de debò, la veritat, patiríem de debò per poder-les complir i per poder tindre la inversió capça per fer-ho.

Miri, per acabar, per justificar el nostre vot favorable crec que ho he intentat fer de la manera més àmplia possible, tenint en compte elements mediambientals, econòmics i d'importància d'aquesta planta, en la qual crec que en la política hem de buscar la manera, que, diguem-ne, no tot serà sempre tan positiu o tal com voldríem, de seguir una màxima que ens sempre ens feia el regidor Ramon Ceide del nostre grup, que ens deia: «Feu a l'oposició el mateix que faríeu si estiguéssiu al Govern.» En el nostre cas, si nosaltres fem un balanç de tots els elements, crec que hi hem de votar favorablement. I crec que de vegades el relativisme polític potser té sentit, però en aquest cas jo crec que no és tan desitjable com tocaria.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui manifesta, agrair el posicionament, evidentment, del Partit Socialista de Catalunya i, evidentment, també agrair l'abstenció de la resta, i el vot favorable del Partit Popular de Catalunya, i també, en certa manera, doncs, agrair l'abstenció. Tots ens hagués agradat, i em sumo a la petició que el dia de la reunió va fer el senyor Amores, anar sota el braç amb unanimitat dona entendre que realment hi creiem. Evidentment, estic d'acord amb la reflexió que acaba de fer ara que el 20 per cent de reducció ajuda l'empresa, però jo crec que és molt important la reducció en el consum de l'aigua —el senyor Navarro en aquell moment també va apuntar que això era importantíssim—, el tema de la reducció del cost elèctric, el tema del so, el tema de l'olor. Són elements que realment juguen un paper molt fonamental. És a dir, el que està fent aquesta empresa realment és tirar endavant un projecte d'empresa, però tenint i estant molt i tenint molt present el que són els veïns directament afectats. Evidentment, ha passat desapercebut i no s'ha dit, però annex a aquesta proposta hi havia un conveni, hi havia un conveni d'arranjament i creació d'un carril bici per recuperar, evidentment, una zona i per fer, doncs, que aquesta zona pugui tindre el punt de connexió d'un espai, d'una via verda fins al centre de la ciutat o fins a la Devesa. Jo crec que també és un element que juga molt a tindre

en compte envers el vot, envers aquesta empresa la sensibilitat que té envers la ciutat de Girona.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, abans de passar a la votació només un aclariment, perquè quedi clar i quedi constància en el Ple que és una decisió de transcendència. Independentment dels posicionaments dels grups –que jo estic bastant d'acord amb el que ha dit el senyor Xavier Amores–, del que sí estic convençut que si l'empresa matriu decideix fer aquesta inversió a Girona tots estarem contents i tots ho celebrarem, perquè serà una bona notícia per a l'economia de Girona. Per tant, independentment que alguns grups votin a favor i d'altres s'abstinguin, em sembla que ningú no ha expressat cap temor que les coses a les Nestlé li vagin bé i que per a la planta de Girona les coses puguin progressar.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit Sr. Palomares i quatre abstencions del grup municipal de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura.

MOCIONS URGENTS:

Abans de votar la urgència de la moció següent, deixin-me argumentar-los els motius. A tots vostès o a molts de vostès els vaig posar en antecedents a la Junta de Portaveus, ara votarem la urgència d'una moció i després el debat d'aquesta moció, que em sembla que tots vam compartir a la Junta de Portaveus, un gest carregat de significat per molts motius. En primer lloc, pel fet en si, pel que tenim entre mans i pel que la moció ens proposarà. En segon lloc, perquè la ciutat de Girona té una oportunitat d'expressar un bon veïnatge i que es preocupa per les coses que passen en el seu entorn i que no es desentén de les coses que passen més enllà del seu terme municipal. I en tercer lloc, perquè qui defensarà aquesta moció és l'alcalde del municipi veí de Sarrià de Ter, que participarà en el Ple de la ciutat, que ha acceptat la invitació que jo li vaig traslladar en nom de tots els grups que vingués a defensar aquesta moció aquí en nom de Sarrià de Ter, però també sent conscient que és un afer que, malgrat que passi en el seu municipi, ens el sentim molt proper, com tindrà ocasió de comprovar per les intervencions dels diferents portaveus. I per tant, li agraeixo en nom de tots l'amabilitat de ser aquí. Jo abans de venir-lo a buscar perquè intervingui, demanaria si hi ha alguna objecció a la urgència de la moció. S'aprova per unanimitat la urgència. Si m'ho permeten aniré a buscar l'alcalde, com a un gest de cortesia, per convidar-lo a seure al meu costat i poder defensar aquesta moció.

12. Moció que presenta el Sr. Alcalde en suport a la continuïtat de la fàbrica de TORRASPAPEL, SA a Sarrià de Ter.

El municipi de Sarrià de Ter ha acollit bona part de la indústria paperera de la nostra demarcació i del conjunt del país. D'aquesta indústria, amb fort arrelament al territori, en destaca la planta del grup TORRASPAPEL. Durant més de 70 anys, aquesta fàbrica ha estat el principal motor econòmic del municipi i un dels de l'àrea urbana de Girona. De fet, la factoria sarrianenca ha estat un element essencial per entendre l'estructura industrial de les nostres comarques.

La planta paperera ha generat riquesa i ha donat feina a moltes generacions de sarrianencs i gironins que, amb el seu treball, han contribuït al seu desenvolupament. Es tracta, en definitiva, d'una peça clau per a l'economia dels nostres municipis.

El passat dia 30 d'abril, la direcció de l'empresa va notificar al comitè d'empresa i a l'Ajuntament de Sarrià de Ter la intenció de cessar l'activitat d'aquesta fàbrica. La possibilitat del tancament amenaça directament els 132 treballadors i treballadores que, avui, té TORRASPAPEL a Sarrià de Ter. I és cap a ells que hem de centrar

tota la nostra atenció, compromís i recolzament.

Tanmateix no només parlem de la preocupació envers els treballadors i treballadores actuals sinó per la destrucció de llocs de treball a futur que aquest tancament pot comportar a més de la pèrdua evident de coneixement en l'àmbit de la producció paperera. Amb tot, doncs, estem parlant d'una notícia que, si es confirma, suposarà un cop molt dur per a l'economia local i regional.

És per tot això que, l'alcalde president de l'Ajuntament de Girona, d'acord amb l'article 21.2 del ROM proposa al Ple els següents acords:

1. Constatar la importància de la fàbrica TORRASPAPEL SA per l'estructura econòmica de Sarrià de Ter i el conjunt de l'àrea urbana de Girona. I en conseqüència mostrar el rebuig al tancament de la mateixa.
2. Mostrar tot el nostre recolzament i solidaritat als 132 treballadors i treballadores que veuen amenaçat el seu lloc de treball.
3. Instar a totes les parts concernides en aquest procés a negociar vies de solució que determinin un nou pla industrial que permeti assegurar la viabilitat de la planta assegurant-ne el futur i protegir, així, els llocs de treball.
4. Sol·licitar al Govern de la Generalitat de Catalunya la seva implicació en la mediació, instant al departament d'Empresa, que emprengui les accions necessàries per a tal de trobar solució a aquesta problemàtica.
5. Remarcar la necessitat de disposar per a la nostra ciutat i el conjunt dels municipis de la nostra demarcació d'una xarxa industrial moderna, potent, sòlida i arrelada al nostre territori generadora de llocs de treball, riquesa i valor afegit.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Roger Torrent, alcalde de Sarrià de Ter, disposa d'un torn de cinc minuts, però no li posaré el marcador, perquè em sembla que el tema és prou important perquè vostè disposi del temps que li convingui per defensar aquesta moció que tots vostès ja tenen, i que crec que serà la mateixa també que en el proper Ple de l'Ajuntament de Sarrià tindran ocasió de debatre.

Intervé el Sr. Torrent, alcalde de Sarrià de Ter, qui exposa, permetin-me també anomenar i esmentar els representants del comitè d'empresa de Torraspapel que avui ens acompanyen i que precisament s'han escapat d'una assemblea de treballadors en què s'exposaven algunes de les coses de les quals ara parlarem per poder ser aquí i acompanyar-nos en aquest Ple de l'Ajuntament de Girona. Deixin-me que abans d'entrar en el fons de la qüestió, abans d'entrar en allò que malauradament avui ens convoca aquí o em convoca aquí amb tots vostès parli, com ha fet l'alcalde, de l'oportunitat, del fons de l'oportunitat de ser avui aquí expressant el nostre posicionament, el nostre punt de vista com a municipi veí, com a ajuntament limítrof. Haig d'agrair, evidentment, a tots els grups municipals, a tots els portaveus i especialment a l'alcalde Puigdemont per haver-me ofert, haver-nos ofert la possibilitat d'avui adreçar-nos a aquest plenari municipal. Deia que malauradament l'excusa o la qüestió que ens convoca no és positiva, a nosaltres ens angoixa, a nosaltres ens preocupa, però també val a dir que el fet que jo avui pugui seure aquí i em pugui dirigir a vostès és un element de conciliació, un element positiu, un element constructiu d'aquestes relacions de bon veïnatge que, per altra banda, ja hi són en altres àmbits, però que també està bé que s'escenifiquin en l'àmbit institucional. Dit d'una altra manera, aquesta oportunitat que avui se m'ofereix hauria de ser una oportunitat normal que hauríem de viure amb una certa normalitat, que un ajuntament, que un alcalde, que un regidor, que un electe d'un altre municipi de l'entorn de la ciutat pogués venir a exposar aquells problemes que ens són comuns i que ens afecten a tots plegats. Dit

això, és evident que del que els parlaré a continuació és una qüestió que coneixen perfectament, que coneixen perfectament perquè els és pròpia. D'alguna manera, Torraspapel, la fàbrica de Sarrià, la planta paperera de Sarrià no és només una fàbrica ubicada a Sarrià, sinó que és una fàbrica que afecta el conjunt de la ciutat. Probablement, amb poques altres coses com en l'economia, com el teixit productiu, com les fàbriques, la ciutat real s'escapa tant del que és la ciutat purament administrativa. És a dir, Torraspapel per vostès, per nosaltres també és ciutat de Girona; per tant, els parlo, hi insisteixo, d'una cosa que els és pròpia. És un paisatge viscut comunament per Girona, per Sarrià i, per tant, ja no només per una qüestió històrica és important que avui en puguem parlar aquí, sinó que també –i aquesta és una qüestió més conjuntural si volen, però que també és de llarga tradició– molts treballadors i treballadores gironins, per tant, conciudadans seus, han format part d'aquesta fàbrica i, per tant, han contribuït a construir el que avui és Torraspapel. És una indústria, és una fàbrica, una planta que no només és important i emblemàtica des del punt de vista ciutadà, des del punt de vista de l'àrea urbana de Girona, sinó que jo diria que és un element essencial o ha estat un element essencial en la història industrial de la demarcació, de les nostres comarques, però també del nostre país. Però encara més per a Sarrià de Ter, per al municipi que jo represento ha estat un pilar fonamental de la seva economia i de la seva societat, ha estat un element essencial durant més de setanta anys. Durant més de setanta anys aquesta fàbrica ha estat el motor econòmic de la nostra població, la major part de famílies sarrianenques, hi insisteixo, també moltes de gironines, però moltes de les famílies, la majoria de les famílies del nostre municipi han tingut una vinculació directa o indirecta amb aquesta factoria. Moltes generacions de sarrianencs i sarrianenques, per tant, de conciudadans meus, d'alguna manera o altra han tingut a veure, o bé perquè hi han treballat o bé perquè en depenia fins i tot la seva realitat econòmica, amb la fàbrica Torraspapel. Per tant, no només parlo avui de llocs de treball, tot i que, evidentment, i ara m'hi referiré, això és el que avui ens preocupa més, els 132 llocs de treball afectats, amenaçats per la notícia del possible tancament, sinó que parlo sobretot de patrimoni, de patrimoni industrial, de patrimoni de coneixement, de coneixement lligat a aquesta indústria i a aquesta economia productiva que també ha centrat bona part del debat del punt anterior i que coincidim tots que ha de ser la base econòmica de la nostra regió, de la nostra àrea. I també parlo de patrimoni lligat a una història de fabricació industrial, a una història que ens aplega i que ens ha aplegat durant més de setanta anys. Tanmateix, deia però que avui allò que ens ocupa, que ens hauria d'ocupar i que a nosaltres ens preocupa extremament són aquests 132 treballadors i treballadores que avui estan amenaçats, el lloc de treball dels quals està amenaçat per aquesta notícia que vam rebre, que ens va colpir el passat 30 d'abril. Es poden imaginar, ho saben perfectament, que si efectivament aquesta notícia del tancament s'acaba fent realitat, serà un cop molt dur, un cop duríssim per al present socioeconòmic del nostre municipi, però també per al futur no només de Sarrià, sinó del seu entorn. Perquè estem parlant no només dels llocs de treball que avui ocupen els treballadors i treballadores que estan patint en aquest moment aquest procés, sinó que estem parlant de destrucció de llocs de treball. Per tant, de destrucció d'oportunitats per a les properes generacions. Serà un cop dur per a l'economia local, per a l'economia regional, i per tant, davant d'aquesta perspectiva, nosaltres no ens resignem a veure com una indústria emblemàtica, una indústria arrelada, una indústria que ha donat oportunitats a moltes famílies baixa la persiana i tenca definitivament sense fer-hi res. No ens resignem a veure com Torraspapel abaixa la persiana, se'n va i nosaltres no hi haguem fet res.

En aquest sentit, nosaltres treballarem incansablement fins al darrer segon, i esperem que ens hi ajudin totes les administracions que hi són cridades i que hi són implicades, per demostrar que la planta de Sarrià és viable. Perquè no estem parlant de pèrdues manifestes, no estem parlant de l'obsolescència d'un procés productiu; estem parlant

d'una deslocalització de la producció d'uns determinats productes que ara es faran en altres plantes del grup. Per tant, estem parlant de decisions estratègiques de la direcció de l'empresa, decisions estratègiques que val a dir-ho no són noves, no són d'ara i que d'alguna manera han afectat el futur i la viabilitat de la planta de Sarrià els darrers anys. És veritat que els factors que avui ens porten a aquesta situació són múltiples: evidentment, hi ha una caiguda del mercat, del mercat del paper, especialment del paper estucat, que era el producte emblemàtic que feia la fàbrica Torraspapel, però també és cert que determinades decisions que s'han pres els últims anys no han ajudat gens, jo més aviat diria al contrari, el futur de la fàbrica de Sarrià. I a tot això hem de sumar també la darrera estocada, podríem dir-ho així, una estocada gairebé definitiva, que ha estat la reforma energètica impulsada pel Govern de l'Estat, una reforma energètica, com dic, que ha suposat també l'estocada definitiva a tot aquest seguit de qüestions que avui posen en perill la fàbrica de Sarrià. Però, com deia, no ens resignem, estem convençuts que la planta de Sarrià és viable, precisament pel que els deia, perquè està fent productes que tenen sortida. I que, per tant, la possibilitat que la fàbrica de Sarrià continuï, es mantingui i preservem els 132 llocs de treball serà la nostra obsessió en els propers dies i en els propers mesos. Deia que demanava la implicació de totes les administracions, especialment dels ajuntaments veïns i amics, especialment, per tant, d'aquest Ajuntament, d'aquest plenari; els demano recolzament a una moció que bàsicament el que pretén és solidaritzar-se i posar-se al costat dels treballadors, com entenc que ha de ser —és evident que avui el nostre pensament ha d'estar en aquests 132 treballadors—; que posa èmfasi en el que els deia, que la planta és viable, ha de ser viable, ha de tenir futur, i en aquest sentit, volem fer una manifestació contundent amb aquest esperit; que demana també la implicació de la Generalitat de Catalunya. Estem parlant d'una empresa important, els centres de decisió de la qual s'escapen fins i tot del nostre territori nacional, del nostre país i, en conseqüència, aquí qui ens ha d'ajudar són les administracions superiors, perquè nosaltres de manera modesta, de manera humil tenim la capacitat de fer tot allò que està en les nostres mans, però i prou, no podem anar més enllà, i per tant, aquí necessitem la unitat, el consens també de les altres administracions. Els demano, en definitiva, que prenguin en consideració aquesta moció, que ens ajudin en aquest recorregut que segur que serà dur, que serà complicat, però que entenem, volem i desitgem que acabi amb el futur de la planta de Sarrià garantit. Els demano la consideració, per tant, d'aquesta moció, com sé segur que faran pensant que estem parlant d'una qüestió que els és pròpia, que els és també seva. I que, per tant, no només estem parlant avui del futur de Sarrià de Ter, sinó que també estem parlant en part, en bona part del futur de l'economia de l'àrea urbana, del futur de l'economia de Girona i del futur de l'economia de la nostra demarcació. Insisteixo en el que deia abans, nosaltres no ens resignem, els demanem que ens ajudin que aquesta no-resignació pugui ser més productiva, es puguin sumar més forces, més veus i més administracions al voltant del futur de la planta de Torraspapel a Sarrià.

Intervé el senyor alcalde, qui felicita al senyor Torrent per aquesta brillant exposició i defensa dels interessos, que com bé ha dit compartim rotundament els electes de la ciutat de Girona, que en aquest sentit és més germana que mai de la gent de Sarrià de Ter.

En aquest moment és el torn dels portaveus.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, agrair la presència de l'alcalde de Sarrià de Ter avui aquí en aquest plenari, que ens ha explicat una situació dura, una situació difícil, i és que avui dia, malauradament, són moltes les empreses que han hagut de tancar o que estan en procés de tancament arran de la crisi econòmica que ens afecta o arran també de determinades decisions empresarials.

Són també així mateix milers els treballadors i treballadores que s'han vist abocats a l'atur també pel tancament de les empreses en què treballaven o a vegades també per l'aplicació d'uns expedients de regulació d'ocupació que els han condemnat a la desocupació i a l'atur.

El panorama, per tant, laboralment a vegades és dramàtic i en el cas que ens ocupa té encara més transcendència quan aquesta situació afecta una empresa de la tradició i la història de la planta de Torrapapel a Sarrià de Ter, el tancament de la qual podria afectar, com s'ha dit, molt negativament no només aquest municipi, sinó tot l'entorn urbà i, per tant, també nosaltres, la ciutat de Girona en resultaria afectada.

És en moments durs com aquests quan cal que les institucions, quan cal que l'Administració estigui al costat dels treballadors afectats, de l'empresa i de tota la gent que vol evitar aquest tancament. I és també moment de recordar que en aquests casos és molt important i seria determinant que Catalunya per poder afrontar-los disposés d'instruments d'estat que ara no té, com també s'ha dit. Uns instruments d'estat que ens permetessin afrontar situacions empresarials com aquesta amb més garanties d'èxit i amb més força.

Amb aquesta moció, de fet, venim a dir que no ens podem resignar, que hem de treballar, plegats, que hem d'intentar trobar una solució que permeti fer possible la continuïtat i la viabilitat de l'empresa, i tots plegats hem de treballar conjuntament per assolir aquest objectiu.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, em penso que és una sessió important, del temps que porto aquí, que jo recordi, no he vist mai dos alcaldes presidir el Ple i això està molt bé. També fa tres anys que no era present Esquerra Republicana, també cal dir-ho, em penso que és una anomalia i, per tant, també està bé que una veu en nom de la ciutat, però també d'un partit català i d'un partit arrelat a les nostres contrades, a la ciutat de Girona també estigui present en una veu per al gran tema d'avui, que és la defensa de l'economia productiva, del patrimoni i dels que la fan possible, que són els treballadors. Perquè no ens enganyem, són els treballadors els que creen la riquesa.

I això fa uns anys es va dir gat blanc, gat negre, què importa, el que importa és que caci ratolins. I això que sembla molt xinès, molt confucià, va portar a la desindustrialització pensant que la indústria podia ser secundària en un país que semblava que podria amb el turisme, amb la construcció ser la Califòrnia d'Europa. I en això s'han fet grans errors. L'alcalde deia que l'error no és d'avui, que és un error – que és un error –, si l'error ve de temps ençà, quan s'oblida que el gran objectiu del sistema productiu és fer productes creats per treballadors que compren treballadors, i oblidant aquest objectiu, fer diners, fer diners de qualsevol manera passava a ser el més important, el més modern i el més nou. I així aquella empresa que jo recordo de milers de treballadors, no 130, de milers de treballadors va anar aprimant-se. I estic segur que l'empresa donava moltes raons que això era molt modern i que el millor que es podia fer per a Sarrià i per a Girona era fer el que l'empresa volia, donar-li facilitats que acumulés el capital i que fes el que volgués.

Bé, les responsabilitats són compartides. I per això està bé que si les responsabilitats són compartides ara tots estirem el carro. Les responsabilitats són compartides, per tant, hem d'estirar el carro. I el carro, què vol dir? Que l'important és que l'empresa Torrapapel, antiga Torras Hostench i ara Torras Sarrià es mantingui. I es mantingui amb el diàleg, òbviament, amb l'empresa, però també trobant tots els mecanismes de país per fer-li difícil sortir-se amb facilitat d'aquesta decisió equivocada que porta a una ciutat veïna i a nosaltres mateixos a un cul de sac.

Per tant, important la retòrica, perquè la retòrica i parlant s'entén la gent, però important el que tot ha d'anar a darrere. Penso que els treballadors, que l'alcalde sàpiga que estem disposats a partir d'avui al que convingui, si hem d'anar al Parlament de Catalunya, si hem d'anar allà on vulguin, si hem de fer costat als treballadors en el creguin que nosaltres podem ajudar. És a dir, no és la fi de res, és el començament, és

a dir, aquesta moció és el començament, ens posem a disposició, no podem pensar una fi que no sigui el manteniment d'aquests llocs de treball i de l'empresa. Hi han moltes possibilitats. Jo recordo en el temps de caçar ratolins que vam mantenir una empresa a Ripoll amb intervenció de la Generalitat, vam mantenir una empresa a Ripoll. I encara existeix. Per tant, qualsevol via és possible, la millor és que el capital privat, en la mesura que això té sortides, etcètera, faci allò que diu, però en darrer terme, hem de pensar, i ho torno a repetir, que llocs de treball i patrimoni són un tema també de país i de model de país. Fins i tot ho podem fer abans de tenir estat propi, m'explico, perquè quan tinguem estat propi, tindrem bones pràctiques. Jo penso que una bona pràctica és el que hem de fer ara amb Torraspapel. Res més que això, però, en tot cas, ho torno a repetir, el meu grup municipal, estic sens dubte segur que tots, estem a la vostra disposició, a la disposició de la ciutat i a la disposició dels treballadors.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, expressar la meua solidaritat, la de tots els meus companys de la CUP envers els treballadors –donar-los la benvinguda, que estan aquí en el Ple. També celebrar que dos alcaldes us hàgiu posat d'acord en un tema així i hàgiu actuat amb alçada i amb dignitat en nom dels dos municipis. Això és una cosa que passa poc sovint, massa poc sovint, i en aquest cas ha passat, i això és motiu d'orgull i motiu de felicitació. També, penso que des de Girona és important que llancem un missatge de solidaritat envers els nostres veïns de Sarrià. És un fet simbòlic, és un fet significatiu, històric i d'una gran rellevància històrica molt important des del meu punt de vista que la capital que és Girona es posi al cantó dels seus veïns de Sarrià i els manifestem tot el nostre suport enfront d'aquesta tragèdia econòmica que una vegada més ens ha tocat en una comarca, en unes comarques com les gironines que és el tancament d'una empresa, que sempre és traumàtic, perquè sempre un tancament d'una empresa es tradueix en una tristesa, en una angoixa, en un patiment que els treballadors són en primera persona qui ho pateix. I això, doncs, és lamentable i és trist. Per desgràcia és una pràctica que està molt normalitzada, està gairebé institucionalitzat, diria; està normalitzat que les empreses decideixin des de punts diversos allunyats del món decidir si tanquen una fàbrica, si no la tanquen, si es jubilen, si no es jubilen els treballadors, si se'ls carreguen, si no se'ls carreguen amb una facilitat i amb una flexibilitat que a mi personalment em fa –perdoneu-me l'expressió, però és que és tal com ho sento–, em fa autèntic fàstic. I penso que ens hem de rebel·lar davant d'això. No voldria fer només aquí una lectura ideològica ni voldria que la meua intervenció fos un míting purament polític, però permetin-me que els torni a expressar el meu malestar perquè una altra vegada s'ha produït una situació com aquesta. A Catalunya portem un degoteig de tancament d'empreses i de precarietat que fa més d'una dècada que dura –fa més d'una dècada que dura. Aquí, ben a prop d'aquí, tenim ara el cas de Sarrià, però és que també tenim un altre cas que és a Bescanó, les treballadores de la fàbrica Grober fa pràcticament quatre mesos que no cobren. Els ha caigut un ERO a sobre, són persones que viuen amb un estat de terror, terroritzades, i això és lamentable. Jo penso que no n'hi ha prou que les institucions simplement ens lamentem i ja està, penso que cal passar a l'acció, i passar a l'acció vol dir fer quadrar les empreses; passar a l'acció vol dir fer veure als consells d'administració que no tot s'hi val en economia, que hi ha d'haver uns criteris morals i ètics, perquè és que si no, estem construint una civilització on l'únic que compta és el benefici ràpid i immediat d'uns pocs i la desgràcia generalitzada d'una gran majoria. Dit això, també penso que és important ressaltar una qüestió que està portant molts problemes econòmics a la nostra demarcació, a les comarques gironines: aquí érem unes comarques amb molta tradició industrial, comarques com el Ripollès, la Garrotxa, el Gironès, amb una base industrial molt sòlida, això se'ns està desmantellant. Som unes comarques que teníem un sector agrari molt potent, un sector agrari agroramader que ha fet un gran esforç de modernització envers la gestió dels residus, l'eficiència ambiental, i la reforma que ha

fet el PP al servei de les grans empreses elèctriques l'ha arruïnat literalment, l'ha arruïnat. I això és una cosa gravíssima que tenim a les comarques gironines. I un dels efectes col·laterals, doncs, ha estat, com ha explicat molt bé l'alcalde de Sarrià, l'estocada final a l'empresa, a la planta de Sarrià. La reforma elèctrica ha fet encarir aquesta qüestió, i és clar, el que era un negoci ara ja no ho és. I si ja tenim una empresa que estava desfasada, perquè no s'hi invertia prou, perquè les direccions decidien que s'havien d'invertir en altres llocs, la combinació de totes aquestes variables, de tots aquests factors, ha estat fatal. No m'estendré gaire més, simplement tornar a expressar la solidaritat, també –com deia el senyor Olòriz– posar-nos al servei per al que calgui, si hem d'anar al Parlament hi anem tots els regidors d'aquest Ple, si cal, junt amb els regidors de Sarrià de Ter. I penso també –i amb això ja acabo– que la combinació del diàleg, de la mobilització i de la solidaritat han de ser eines que ens esperonin a no perdre l'esperança i a seguir avançant cap al futur. I entre tots plegats hem de lluitar com sigui per sortir-nos-en.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, doncs, agrair la presència dels representants dels treballadors, així com de l'alcalde de Sarrià, que ha fet una exposició del que era, doncs, més extensa, i ens ha explicat tot el que té a veure amb aquest anunci de tancament de la Torraspapel a Sarrià de Ter. Jo em centraré en la moció i no faré cap discurs ideològic ni polític, perquè jo crec que seria fins i tot una falta de respecte al que avui ens ha vingut a demanar l'alcalde que és que tots estiguem d'acord a solidaritzar-nos amb els 132 treballadors de la Torraspapel que han estat o els han anunciat que possiblement es quedin sense feina, i la solidaritat amb el poble de Sarrià. I dic això perquè si hagués de tenir en compte alguna de les intervencions que m'han precedit, doncs, entràriem en una guerra política que crec que precisament és tot allò que els dos alcaldes que en aquests moments presideixen aquest Ple no volen que passi. Per tant, en aquest sentit, dir-li a l'alcalde de Sarrià que el meu grup municipal des del primer moment en què l'alcalde es va posar en contacte amb nosaltres per traslladar-nos, doncs, la petició que una moció d'aquest tipus vingués en aquest Ple li vam dir que d'acord. En tot moment, a més, quan ens va dir, doncs, la possibilitat que fos el mateix alcalde del municipi qui vingués a defensar-la, vam dir que, a més, ho consideràvem fins i tot –i ho he de confessar i ho dic públicament– que el meu grup hagués preferit fins i tot que només intervinguessin en aquest punt els dos alcaldes i donar per bones les intervencions, perquè per això l'alcalde té la màxima representació de tota la ciutadania. I en aquest cas, l'alcalde de Girona representava tots els ciutadans que se solidaritzen amb tots els ciutadans que representava el senyor Roger Torrent com a alcalde del municipi afectat. Efectivament, fa pocs minuts parlàvem del que possiblement sigui per a Girona el que és Torraspapel per a Sarrià que és la Nestlé. I mentre nosaltres aquí parlàvem de donar oportunitats o posar facilitats des d'aquest Ajuntament a una empresa com la Nestlé perquè segueixi sent competitiva i perquè pugui ampliar-se a la ciutat de Girona, el contrapunt és que després ve aquesta moció que del que parla és, del problema contrari, o sigui, és un anunci de tancament, i per tant, la circumstància és totalment diferent. I en aquest sentit, crec que més que mai per això els gironins poden entendre què està passant o com estan patint els ciutadans de Sarrià de Ter aquest anunci, atès que aquí si algun dia, malauradament, la Nestlé fes aquest anunci, com ens ho podríem prendre els gironins, no? Per tant, jo penso que quan un es posa a la pell d'allò que li passa al del costat, perquè sap que si alguna empresa, en aquest cas a la qual feia referència, del seu municipi ho anunciés, què suposaria per a la ciutat, encara pot entendre-ho més. Espero que les negociacions arribin a bon port. Jo crec que les negociacions s'han de fer a alt nivell, també ho penso. Efectivament, demanar aquí la intermediació i l'ajuda de la Generalitat de Catalunya, doncs, en aquest cas del Govern de la Generalitat, és un bon argument. Jo estic convençuda que el conseller Felip Puig farà tot el que faci falta perquè aquestes negociacions tirin endavant. S'ha fet en altres ocasions. En algunes, efectivament, no ha sortit bé, però en altres sí. Per

tant, en aquest sentit, jo estic convençuda que com que tots els partits polítics que estem representats en aquest ajuntament també avui que el senyor Roger Torrent representa Esquerra Republicana i a més és diputat al Parlament de Catalunya, doncs, també Esquerra Republicana que és en aquests moments el que no està representat aquí, tots tenim el nostre grup parlamentari. I, per tant, al Parlament de Catalunya totes aquelles accions que es facin o que vostè mateix com a alcalde lideri en el Parlament de Catalunya, doncs, comptarà amb el suport de totes les forces polítiques.

Fa ús de la paraula el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, en primer lloc, des del nostre grup voldríem traslladar tot el suport als treballadors, als seus representants del comitè d'empresa, també a les famílies, que m'imagino que deuen estar patint aquesta situació, la incertesa que s'ha generat, en nom de tot el grup. I, evidentment, doncs, també donar la benvinguda a l'alcalde de Sarrià, que entenem que representa tots els grups municipals de Sarrià de Ter i que, evidentment, doncs, estan patint aquesta situació en primera persona. També, com deia el senyor Olòriz, benvingut el grup d'Esquerra que en aquest mandat no hi ha representant, tot i que algun exregidor d'Esquerra sempre sol venir als plens, crec que avui hi ha en Miquel. Per tant, sempre Esquerra està més o menys representada sigui en un lloc o l'altre. En tot cas, crec que la situació actual és un senyal inequívoc d'un deteriorament d'una situació que ve de més enllà, que no és nova i que potser ens hauria de portar a un reflexió col·lectiva més enllà del que puguem fer avui en el Ple sobre la importància de prioritzar la indústria en el conjunt de polítiques que es duen a terme al país. És la nostra font de riquesa històrica, com s'explicava anteriorment per part d'algun altre grup; és un dels valors diferencials del país amb relació a altres llocs d'Espanya; és un element estratègic per al futur també que vulguem projectar, i també és un factor clau en la cohesió social. La Torraspaper també és un exemple del sindicalisme, del creixement dels moviments socials i també de la cohesió social que representen els llocs de treball que generen. Crec que a les comarques gironines a més hi ha una reflexió encara més important a fer que és la pèrdua del pes industrial que hem tingut en els darrers per tindre una situació encara pitjor que la resta. És a dir, a diferència d'altres províncies de Catalunya, a les comarques gironines històricament hi ha hagut sempre menys pes a la indústria i, per tant, aquesta pèrdua, doncs, encara es nota més. De fet, com molt bé expressava l'alcalde, no és un problema d'un poble o d'una comarca; és probablement una problemàtica de totes les comarques gironines. De fet, la nissaga Torras és cabdal per entendre tot el conjunt d'actuacions industrials que hi va haver al voltant del sector del paper en el moment en què es va diversificar en diverses companyies, les plantes que hi havia a Bonmatí, a Sarrià, a Flaçà, a Sant Joan les Fonts, és a dir, en un conjunt que acabava generant d'una manera natural un clúster del paper. I que potser hem de fer la reflexió de què no es va fer per intentar donar suport a aquell clúster, a aquell coneixement que hi havia implícit d'empreses, de treballadors, de professionals. Potser va mancar aquest tipus de política sectorial específica, combinada segur amb errors en la gestió empresarial potser, amb decisions d'algunes de les matrius que van decidir invertir més en altres plantes que no pas en la d'aquí. I que, per tant, es va portar a una situació, que crec que sí que seria interessant, o almenys és la meua opinió, i probablement és compartida, no perdre la vocació industrial que ha tingut Sarrià de Ter. Sarrià de Ter ha tingut de sempre aquesta vocació industrial i seria convenient no perdre-la, perquè passi el que passi, perquè és difícil, tant de bo acabi el millor possible, però passi el que passi, no perdre aquesta vocació industrial crec que és important en moments en què potser seria més fàcil fer altres tipus d'actuacions.

Jo la veritat és que no em puc posar al lloc dels treballadors, però puc entendre part del patiment que deuen estar passant. Els ho he comentat en alguns regidors, la meua família ha estat històricament molt vinculada al sector del paper, el meu avi va treballar quaranta anys a la Torras a Flaçà, el meu pare també va treballar-hi molts anys i van patir molts coneguts de la planta que en aquell moment era l'Aconda quan va tancar, i,

malauradament, amb un pèssim gust de boca, perquè recordo què va representar que bancs que acabàvem de salvar entre tots els ciutadans no van voler compartir el risc amb l'Institut Català de Finances quan es va trobar un possible inversor estatal. Tant de bo això no passi en aquesta recerca que estic convençut que faran des del Departament d'Indústria de buscar nous inversors, nou finançament, i que no pugui passar una situació que va generar, doncs, el patiment a dues-centes i escaig famílies, gent molt propera i, doncs, que realment sigui una situació que tant de bo no es repetís en aquest cas.

Però també pot ser una oportunitat, abans ho ha dit el regidor Navarro i hi estic d'acord, aquesta pot ser una oportunitat per passar a l'acció. Molt sovint jo li he dit a l'alcalde que crec que Girona pot exercir un paper de lideratge en la promoció econòmica no només de la ciutat, també de la comarca, també del conjunt de les comarques gironines. Potser serà una oportunitat per fer algun tipus de projectes a promoció econòmica de manera consorciada entre un conjunt dels ajuntaments.

No només es tracta d'expressar la solidaritat amb els treballadors, també de pensar potser activitats per buscar ocupació en els casos que pugui pertocar de manera, doncs, conjunta. A vegades quan hi ha un problema és un bon moment per trobar més arguments per unir-se en un moment en què tothom s'uneix precisament per competir, i col·laborant probablement entre tots els ajuntaments i institucions serà més fàcil col·laborar-hi. Jo realment trobo un gran encert que avui, doncs, l'alcalde hagi tingut a bé convidar i que l'alcalde de Sarrià de Ter, doncs, avui també hi sigui present.

Tant de bo siguem capaços de mantenir aquest coneixement, tant de bo siguem capaços de fer noves actuacions, tant de bo la Generalitat pugui trobar noves vies, no sé si la solució tipus com la que va ser a Comforsa o trobar-ne qualsevol d'altra. Tant de bo algunes de les gotes que han fet, diguem-ne, acabar de fer desencadenar aquesta situació com va ser la reforma elèctrica, doncs, haguessin generat una situació de transició que potser no hagués portat un canvi tan bruscat en algun tipus de decisions, però, en tot cas, amb el que és segur que poden comptar l'Ajuntament de Sarrià, els treballadors, el comitè d'empresa, les famílies és amb la solidaritat del nostre grup. I per tant, doncs, votarem a favor d'aquesta moció.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, donar la benvinguda a l'alcalde de Sarrià, als representants sindicals de l'empresa Torraspapel i manifestar la nostra solidaritat com a Grup de Convergència i Unió respecte als moments que estan patint els treballadors, Sarrià, els ciutadans de Sarrià.

Més enllà de l'important gest simbòlic i de ben segur carregat de sentit de tindre la presència de l'alcalde de Sarrià en el Ple de l'Ajuntament de Girona, el que vol manifestar el Grup de Convergència i Unió és que jo crec que des de la segregació dels municipis propers mai havia succeït aquest fet. I realment jo crec que això, per desgràcia, ha hagut de ser en un moment com aquest, però jo crec que ho hem de viure –i ho deien fa un moment– com una oportunitat. És a dir, hauríem de començar que això fos una pràctica molt més habitual que alcaldes, càrrecs electes de municipis propers que conformen aquesta àrea metropolitana que tenim, doncs, puguin accedir als plens de l'Ajuntament per expressar i posar de manifest i posar sobre la taula aquelles preocupacions que ens afecten a tots.

Crec que l'aportació feta per l'alcalde de Girona i també el recolliment del testimoni per part de l'alcalde de Sarrià ha de ser potser el principi d'un camí nou a l'hora de fer i a l'hora d'afrontar no només aquesta realitat, sinó moltes altres realitats que ens afecten a tots els nivells. Jo crec que avui hem de recollir, doncs, aquesta oportunitat i fer-la efectiva.

I quant al fet que realment és l'objecte de debat, jo només m'atreveria a apuntar un dels elements patrimonials que vostè ha fet menció, que ha parlat del patrimoni industrial, patrimoni de coneixement, però sobretot hi ha un patrimoni molt important que és el sindicalisme democràtic que va encapçalar Torraspapel en el seu moment. Jo crec que

va deixar realment unes bases molt importants a una forma de fer que jo crec que quedaran com a patrimoni, segur, en el poble de Sarrià, i que, evidentment, l'hem de reforçar i l'hem de fer entendre com es va treballar en aquell moment, que va ser molt important.

I voldria afegir també una altra qüestió molt important, i és a nivell educatiu, jo recordo les jornades del paper, les desfilades que es feien a la fira de vestits de paper. És a dir, realment és un component social, que hi ha fet menció vostè com a alcalde, i realment la implicació que tenia tota la ciutat de Sarrià, però, evidentment, totes les ciutats del voltant, i entre elles també Girona, envers una empresa que configurava, evidentment, un clúster realment molt important en l'àmbit de la papereria en aquest sector.

És per això que des del nostre grup no només acompanyar-lo, no només donar suport a una moció, sinó que en tot allò que sigui possible ajudar-lo per intentar fer aquest tomb, aquest canvi, aquesta manera de veure. Quan ha fet la menció que no és una qüestió de resultats, sinó és una altra tipus de qüestió, de deslocalització, potser hauríem de posar entre tots, Girona al capdavant amb Sarrià i tot el que faci falta, doncs, per arribar a aconseguir fer aquelles aportacions que siguin necessàries per aconseguir que 132 treballadors no perdin la seva feina i la implicació que això representa a totes les famílies que hi han al darrere. Però potser també intentar aconseguir que aquesta indústria es mantingui, es reforci i tornem a recuperar aquells anys que, evidentment, eren molts més els treballadors que estaven dins aquesta empresa i que, evidentment, donaven una riquesa molt important a la demarcació.

En definitiva, reiterar tot el que s'ha dit per part de tots els grups, reforçar el nostre suport i tots i cada un dels punts que presentava la moció.

Intervé el Sr. Torrent, alcalde de Sarrià, qui explica, en primer lloc, evidentment, agrair-los les seves paraules, la seva implicació i el seu recolzament a aquesta moció. Intentaré procurant no allargar-me fer menció a dues idees que em sembla que sintetitzaran el que vostès han exposat i que intentaré que serveixin a mode de resum per acabar concretant quina és la presa de consideració i el posicionament que fem avui. El primer és la magnitud, el pes que Torraspapel ha tingut i té a Sarrià de Ter. He intentat referir-m'hi al principi, vull emfatitzar en aquest aspecte. Certament, avui estem parlant de 132 treballadors, però als anys vuitanta, als anys noranta, en aquells moments també de lluita sindical democràtica a la qual feia referència el regidor Ribas, la fàbrica de Torraspapel a Sarrià va arribar a tenir més d'un miler de treballadors, que és com dir que gairebé el 30 per cent de la població del municipi treballava a la fàbrica Torraspapel. Amb això, hi insisteixo, intento demostrar la magnitud no només econòmica, sinó social, cultural i en tots els altres àmbits de les nostres vides quotidianes que ha tingut la fàbrica Torraspapel a Sarrià. De fet, i permetin-me l'atreviment de parlar en primera persona, qui els ha parlat avui –i amb això intento també exemplificar aquest lligam dels sarrianencs amb la fàbrica–, qui els ha parlat avui, deia, és besnét d'un primer director de la fàbrica, nét de treballadora de la fàbrica, gendre de treballador de la fàbrica i marit de també una ext treballadora de la fàbrica. Això no és un cas aïllat, sinó que exemplificaria i podríem trobar centenars de casos de sarrianencs que es troben en aquesta mateixa situació. Per tant, l'amenaça del tancament no és només una qüestió de 132 llocs de treball, sinó que és una qüestió de patrimoni, és quelcom nostre que sembla que es tenca, que sembla que se'ns mor.

L'altra idea que m'agradaria emfatitzar en aquest moment és aquesta corresponsabilitat. El senyor Olòriz parlava de la corresponsabilitat de tots plegats en el passat, en el present i especialment en el futur, una corresponsabilitat que d'alguna manera entenc que avui intentem exemplificar essent jo avui aquí parlant-nos a vostès. De fet, aquest és un mèrit de l'alcalde Puigdemont, jo l'únic que he fet, l'únic que hem fet des de Sarrià de Ter és recollir i aprofitar l'oportunitat, però l'oportunitat ens ha estat servida. I espero que aquesta oportunitat no sigui tampoc un fet puntual i que es

pugui anar repetint. I a la inversa, que els pobles de l'entorn també puguem conèixer de primera mà molt més sovint l'opinió, els anhels i les preocupacions de la ciutat.

En tot cas, avui el que ens interpel·la és aquesta corresponsabilitat cap a la política industrial del país. Avui parlem de Torras, de Torraspapel, i per a nosaltres és importantíssim és vital. S'ha fet menció d'algun altre cas del nostre entorn que també pot arribar a ser dur per a les economies locals i per a l'economia de les nostres comarques. Malauradament, em temo que no serà el darrer i que potser no els nostres plens directament, però sí els plens d'altres ajuntaments veïns hauran de parlar de casos semblants al que avui ens ocupa. Per tant, Torras només és un element més d'allò que avui ens ha de preocupar, ens ha d'interpel·lar i ens ha de fer treballar amb coresponsabilitat, que és la defensa del patrimoni industrial del nostre país i, per tant, i en contraposició d'unes polítiques de defensa de l'economia productiva de Catalunya.

En aquest sentit, no només hi juguem nosaltres, certament hi juga la Generalitat, amb qui ja hem començat a tenir contactes. Jo mateix vaig preguntar al conseller Puig, ens hi hem reunit. Entenem que faran tot el que estigui a les seves mans per ajudar a la viabilitat, a demostrar la viabilitat de la fàbrica Torraspapel. I per tant, en aquest procés que ens concerneix a tots també hi és cridada i esperem que hi tingui un paper actiu la Generalitat de Catalunya.

Res més, com començava, agrair-los l'oportunitat, agrair-los el debat, agrair-los les seves aportacions, les seves paraules de solidaritat. Parlo, si m'ho permeten també, en nom dels treballadors per agrair-los la seva consideració i la seva solidaritat. I en tot cas, encoratjar-los a ajudar-nos, a acompanyar-nos en aquest procés que serà dur, però que esperem que acabi, efectivament, que Torraspapel continuï formant part del nostre paisatge vital, és a dir, continuï formant part de les nostres vides.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, si els sembla, crec que encara que tothom s'ha posicionat a favor, crec que sí que cal que es voti perquè quedi clar gràficament el suport de l'Ajuntament a la moció que ens acaba de defensar l'alcalde de Sarrià.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

13. PRECS I PREGUNTES

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, qui exposa, com que avui era un Ple que vam dir que s'havia de centrar sobretot per donar rellevància a l'apartat de precs preguntes i tenint en compte que a l'anterior Ple jo no en vaig fer cap, avui entre les que he portat i les que m'han fet arribar, en tinc una quinzena, però miraré de deixar-ne unes quantes per a propers plens. En primer lloc, a veure, ja fa força mesos vaig demanar a l'equip de govern que en aquell moment era convenient que es fessin proves per saber l'estat de conservació del viaducte ferroviari a la nostra ciutat, i la resposta va ser que ja s'estaven fent. Desconec si m'he despistat i no sé si es van fer públics els resultats d'aquestes proves, però la meva formació voldria saber com a mínim com està aquest tema. Després una altra qüestió: ens vam assabentar fa pocs dies que una quarantena d'ajuntaments catalans s'han posat d'acord per portar el Govern espanyol als tribunals per reclamar la documentació espoliada després de la Guerra Civil espanyola i que està dipositada a l'arxiu de Salamanca. Voldríem saber, en primer lloc, perquè ho desconeixem, si l'Ajuntament de Girona té documents en aquest arxiu. I si fos el cas, el prec seria que se sumés a aquesta iniciativa coordinada per la Comissió de la Dignitat. Una altra qüestió més de tema de circulació: la gent que utilitza la motocicleta o la moto per desplaçar-se per Girona ens ha fet arribar queixes que falten aparcaments arreu de la ciutat i ens demana si es podrien habilitar més zones per poder-hi estacionar, ja que en molts casos els aparcaments estan bastant plens, sobretot en hores punta. Sobre aquest mateix tema, també se m'han queixat que en els laterals del passeig Canalejas hi ha zones en què l'asfalt està força deteriorat i això dificulta l'estacionament de les motos. I a veure si seria possible fer-hi alguna actuació

puntual. Una altra queixa relativa al trànsit, a la circulació fa referència als autobusos a Montjuïc. Concretament, pel que fa a la parada que hi ha al costat de la gasolinera, em diuen que a vegades s'estan molta estona aturats al mig de la calçada i tallant un carril de circulació i que a vegades fins i tot hi pot haver dos autobusos allà situats i que la situació encara es complica més. I a veure si es podria trobar alguna solució a aquesta problemàtica. També en relació a Montjuïc, una altra queixa és l'excessiva permissivitat pel que fa als cotxes que s'aturen damunt de la línia groga a la cantonada Montjovi-Bellpuig en moments puntuals, sobretot quan és l'hora d'entrada i sortida de l'escola, ja que tapen la visibilitat en una cruïlla. També sobre Montjuïc, una altra queixa sobre una mena de rotonda que s'ha pintat al terra a la cruïlla Francesc Macià - Torre de Sant Lluís. L'autobús es veu que no la pot fer bé perquè no hi ha prou espai i als veïns, segons ens han dit, els genera una certa confusió. Si no té gaire utilitat, l'opinió d'aquests veïns potser seria que seria millor treure-la. Una altra qüestió, la plaça de Figueres, al barri de Montilivi, des que hi ha els nous contenidors, que ens diuen que són més petits i amb les obertures també més petites, ens fan saber que s'acumulen moltes bosses a fora pel voltant, ja que de seguida queden plens o en alguns casos la bossa no passa per l'obertura. Ens diuen també que abans del canvi de contenidors aquest fet no passava i a veure si es podria trobar alguna solució. Després un parell de qüestions lingüístiques: a Girona encara queden plaques en algunes zones de guals en castellà, algunes de les quals tenen més de quaranta anys, concretament encara amb el text d'«Ayuntamiento de Gerona». Entenem que caldria canviar-les i substituir-les amb urgència, per exemple, aprofitant la renovació de llicències o pagament de les taxes. Ho podrien fer, creiem nosaltres, per exemple, a través de les brigades municipals per estalviar feina als propietaris. I també entenem que caldria comunicar-ho als titulars i fer que els tràmits fossin al màxim de senzills i gratuïts, evidentment. Pel que fa a aquesta mateixa qüestió, també esmentar que Girona és una de les ciutats que es veu que encara incorpora el bilingüisme a les plaques de gual, caldria vetllar perquè totes les noves plaques que es facin o que s'instal·lin siguin exclusivament en català. Les que hi hagin en estoc sembla que es podrien retocar fàcilment i no haurien de fer-ho els veïns, que en alguns casos ja ho han fet pel seu compte. I finalment, un últim prec, també amb relació a la qüestió de la llengua: a nosaltres ens agradaria i caldria que aconseguissin que l'oferta dels cinema a la fresca dels centres cívics que es fa a la ciutat fos en català. Sabem que en diverses ocasions d'anys anteriors ja s'ha denunciat que el català té una presència testimonial en aquesta activitat i que caldria corregir aquesta mancança. Entenem que també s'hauria de fer extensiva aquesta qüestió a tots els equipaments i serveis que a l'estiu i durant la resta de l'any programen cicles de cinema, ja que gairebé mai s'ofereixen pel·lícules en català malgrat l'àmplia oferta de pel·lícules doblades o subtítolades en català existents, com es pot comprovar en diversos directoris que ofereixen webs especialitzades. En aquest sentit, cal tenir present que hi ha empreses especialitzades i entitats que ofereixen recursos per poder dur a terme aquesta activitat i oferir una bona programació en llengua catalana i amb totes les garanties.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, barrejaré alguns prec i preguntes. A veure, hem començat el Ple amb un minut de silenci per l'estimat Jordi Vilamitjana i Pujol i ens sembla que podria també formar part d'aquest reconeixement intentar posar nom en algun equipament o en alguna institució de caire educatiu. La proposta que fem és que ho pogués ser l'institut de Santa Eugènia, que, evidentment, era el seu lloc de treball, evidentment, no és un lloc municipal, però sí que demanaria si pogués ser que l'Ajuntament de Girona, doncs, traslladés si tothom hi estigués d'acord, doncs, aquesta petició que l'institut pogués tenir un subtítol o pogués canviar el seu nom, etcètera. Comentar-ho amb la comunitat educativa, si és que tothom hi està d'acord, perquè penso que seria el més escaient. Una segona qüestió té a veure amb la destitució de la directora de la fira i de l'auditori. Bé, hem quedat molt sorpresos, doncs, el poc temps que ha durat aquesta persona quan va

semblar que era entre les vint-i-sis candidates la millor i se'n va fer una defensa molt acèrrima. Voldríem saber, bé, si va ser un error de tot el tribunal, com va anar aquesta equivocació o perquè, doncs, s'ha dit que no feia bé la seva tasca i amb sis mesos n'hi ha hagut prou per veure-ho, què ha passat. Voldríem tenir algun aclariment. Després també l'Ajuntament de Girona, ens ha arribat, que vol cedir el pavelló a Montfalgars a un club privat de bàsquet d'en Marc Gasol que es vol implantar a la nostra ciutat. Això suposaria, per una banda, reduir les hores actuals de cessió d'aquest equipament que es va pensar molt com un equipament de barri i de ciutat, però també de barri. Actualment, està absolutament ple i això representaria, doncs, bé, trencar els compromisos que estaria també portat per les entitats del barri, que en aquest moment està sent així. I després també ens crea dubtes a l'hora que la ciutat hagi de promoure la implantació, doncs, de clubs d'elit o de clubs privats, que no estan arrelats a la nostra ciutat, que poden arribar a competir amb els existents, etcètera. Seria una mica tota aquesta qüestió.

El següent tema té a veure amb la comissió de seguiment de la moció de pisos buits, bé, per posar sobre la taula i que quedi molt clar que els pocs pisos que estan posant a disposició les entitats bancàries no són els pisos buits de la ciutat i que el que es demanava en la moció eren aquests pisos buits. Perquè què està passant? Que aquestes entitats bancàries estan deixant pisos en barris perifèrics de la ciutat, a part del mal estat o que estiguin ocupats, i no estem, per tant, donant ús a aquests pisos realment buits. I fem, doncs, aquest prec que se sigui molt insistent en aquest tema.

Després també en relació al tema dels pressupostos participats de barri, continuem pensant, i per això vam fer aquesta proposta de pressupostos participats de barri, que l'objectiu últim era la participació de la ciutadania, activar, reactivar la participació de la ciutadania. És clar, creiem que l'excés de reglamentarització i d'urnització, o sigui, que tot es redueixi a dipositar un vot no és ben bé l'esperit que plantejàvem. I sobretot tampoc el que hi hagi gairebé la meitat dels projectes del 2013 que no han estat, encara acabats. I això no ajuda gens a la participació ciutadana i, a més a més, frustra moltes associacions de veïns que estan fent una bona feina.

Després també amb relació a la Rosaleda i la caseta de la Devesa, s'ha arribat a una solució molt i molt forçada amb l'Associació de Veïns de Güell-Devesa i amb l'Agrupament Escolta de Joan Pons en el sentit que la Rosaleda se cedirà a l'Associació de Veïns de Güell-Devesa i la caseta de la Devesa a l'agrupament escolta. Dic una mica forçada perquè hi havia un consens que aquest espai alternatiu havia d'estar en un espai de la Fira de Girona, no entenem què ha passat perquè no es pugui haver arribat a cap acord. Representa un espai compartit, representa això molt desplaçament, als infants de l'agrupament escolta, malgrat que hi estan d'acord, perquè val més això que res. I també l'associació de veïns, queda molt desplaçat. Però després també té un significat important amb relació a la pèrdua del que és l'OME i la pèrdua de la vinculació dels recursos educatius de la ciutat. L'OME, què ha representat? Doncs, que s'ha hagut de llogar, és a dir, l'Ajuntament de Girona ha de tenir un lloguer més per situar una petita representació del que era l'OME i les seves funcions. I per tant, entenem que ha tingut unes conseqüències importants.

Després també amb relació als contenidors de selectiva que es volen implantar en el Barri Vell, fa tres anys del nou contracte, creiem que es va bastant tard en el calendari de desplegament del nou contracte, però, a més a més, ens preocupa una qüestió que és que fins ara, doncs, la recollida de paper i cartró pel Barri Vell es feia de dilluns a dissabte i en canvi amb la nova proposta es passa a fer menys dies a la setmana, dos dies a la setmana. Creiem que això suposarà que la ciutadania i els establiments hauran de tenir més capacitat d'emmagatzematge d'aquest residu i que això, en comparació amb altres zones de la ciutat és un greuge important.

I dues qüestions més: una és amb relació a l'oferta del Servei Municipal d'Ocupació per a les dependències de l'escola d'adults de Girona. Ens ha arribat aquesta informació que s'està, intentant que l'escola d'adults de Girona es traslladi a aquest equipament. No ho entenem, si és que es confirma que és així, perquè creiem, o bé

ara estava infrautilitzat el Servei Municipal d'Ocupació o bé col·locar-hi l'escola d'adults que és, diguéssim, responsabilitat de la Generalitat de Catalunya, a canvi de què, etcètera.

I finalment, amb relació a les tres-centes beques municipals per complementar les beques de menjador del consell comarcal, bé, fer-los veure una vegada més que són, totalment insuficients, que tothom es queda tan tranquil, el mateix consell comarcal, l'Ajuntament, perquè hi ha molts infants i moltes famílies que han deixat de demanar beques. I per tant, aquests infants i famílies no sé on comptabilitzen en aquestes tres-centes beques quan es parla sempre de beques municipals que complementen les beques de la Generalitat. Hi ha famílies que no demanen beques.

I també tenir-ho en compte de cara a tots els joves que se sumaran als actuals, perquè l'any vinent l'institut Narcís Xifra també farà amb tota probabilitat, doncs, un horari intensiu, vol dir que hi haurà una borsa de joves que no tenen possibilitat de demanar beca i que també estan en aquesta situació.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, primer de tot recordar un prec que he fet diverses vegades sobre l'informe de publicitat institucional que se'ns va prometre. Recordin que aquest és un tema recurrent perquè estem veient que es van assignant per part de Junta de Govern o per decrets publicitats diverses i encara no tenim la fotografia general que pensem que aquest informe ens pot donar. Per tant, li reclamem l'informe una altra vegada i esperem que amb una certa rapidesa se'ns pugui fer arribar.

Segon; sobre els quatre barris del sector est, cal dir la meua satisfacció per les darreres reunions. Penso que el treball està ben encaminat, però a les darreres reunions, sobretot a la darrera trobàvem un sentiment d'insatisfacció i de desconfiança per part del veïnatge. En aquest sentit, es demanaven fets i pensàvem que una cosa pot ser l'acció estratègica i l'altra, aquesta realitat més urgent.

Jo els demanaria en l'àmbit de seguretat, no sé si els altres grups municipals hi poden estar interessats, els meu sí, que poguéssim ser convidats a una junta de seguretat on es parlés del tema sector est. Que aquesta junta de seguretat, òbviament, és un tema de govern i d'alcaldia, de manera puntual se'ns pogués, convidar als diferents portaveus per poder explicar com ho veiem nosaltres, per poder veure quina és l'opció de les forces i cossos de seguretat, poder jo penso trobar un camí que per nosaltres pensem que seria positiu.

Un segon element també per donar confiança als veïns seria algunes obres pendents que se'ns digués la promptitud amb la qual es poden fer. Per exemple, la previsió d'obres de pista de bàsquet de Mas Ramada, l'execució de les obres del pressupost participat 2013 de Mas Ramada, que encara no han començat, l'adequació de l'entrada de l'escola Sagrada Família, el manteniment de les zones verdes. Recordin que hi ha un conflicte entre la zona municipal i la zona de l'ACA i pels veïns és incomprendible que les brigades facin una part i deixin l'altra part, doncs, de la riera plena de vegetals i de porqueries. I penso que això hauríem de fer alguna cosa immediata amb l'ACA, tot i ser conscient dels camins inescrutables de l'ACA moltes vegades, però treballar en aquest aspecte.

I per últim, també la proposta que vaig donar jo en el seu moment, però que sembla que és bastant ben acollida en el barri de l'escola Vila-roja poder fer un dos-catorze, és a dir, en aquest cas trobar el mecanisme per poder fer una reunió al més aviat possible entre Generalitat, Educació de l'Ajuntament, els membres de l'escola per poder anar preparant o obrint si és factible la possibilitat de tenir un dos-catorze. Un dels temes que sortia a l'última reunió era mantenir els nens en el barri, major control d'infants i adolescents, el temor que tenien que els adolescents quan se n'anaven fora del barri es perdia aquesta continuïtat; per tant, treballar en aquest sentit.

Bé, deixaria ara els quatre barris de la zona est. Dues preguntes molt concretes sobre Sant Daniel: una la feia fa un mes, la desaparició dels contenidors de selectiva. Això genera un problema, alguns veïns ens hem ofert a gent gran que viu en pisos de

baixar i portar-los-hi, estem parlant de quatre-cents metres o cinc-cents metres on hi ha, aquests espais. Hauríem de trobar una forma provisional, almenys provisional, si és que tenen pensada una forma més definitiva. Però entre la forma més definitiva, caldria trobar almenys una forma provisional més fàcil.

I també sobre Sant Daniel, el camí de la font del Bisbe a Montjuïc. Jo sé que s'hi està treballant, és un problema que s'està eternitzant. L'apropiació del camí, doncs, costa molt trobar una sortida. Jo els proposaria que estudiïn ja al més aviat possible l'expropiació. Penso que aquesta és l'única via possible si no volem que s'eternitzi en una persona que està disposada a fer tots els plets que facin falta. I en aquest cas, jo penso que cal trobar una via que també permeti defensar allò públic si és que probablement en altres moments no s'ha defensat bé. Però estic totalment disposat a assumir el que faci falta, però trobem una solució ràpida i immediata en aquest cas.

Ràpidament, barri de Domeny, recordar també una proposta que vaig fer, tota la zona de gronxadors està funcionant molt bé, però cal millorar tot el tema de residus, per un cantó, cal millorar-ho, perquè si no se fa un flac favor a aquest espai. I un segon element que seria aquelles parcel·les que són propietat municipal i ara tenen una bardissa ben grossa, vam dir estudiar perquè es converteixin en horts urbans. És a dir, fins que no es puguin construir almenys podrien ser uns horts urbans perfectes, que estaria bé, donaria també uns espais més agradables. O una altra activitat que es consideri oportuna. Però que valdria la pena fer-ho.

Una penúltima cosa: calendari sobre el pont del Dimoni. Jo penso que seria bo tenir un cert calendari. Sabem que s'ha esperat molt i, per tant, aquest Govern ha donat unes passes que nosaltres veiem com a molt importants, però que ara caldria acabar de culminar aquest calendari.

I una última cosa, el Ple de Sant Narcís, extraordinari, es va dir que seria abans de l'estiu, tenen pensada una data? Ho dic fins i tot per a nosaltres, a les nostres agendes i també per als veïns que vulguin venir seria bo tenir una data que ens la puguem reservar.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, per a la senyora Coralí Cunyat, amb relació a Temps de Flors, aquests dies s'està notant que a Girona, hi ha molts i molts visitants, hi ha qui observa que Girona comença a estar sobresaturada perquè hi ha moments realment de molta, molta aflluència de visitants. El prec i la pregunta és si no creuen que amb tanta promoció estem corrent el risc de cremar una mica la marca. Nosaltres pensem que potser una bona fórmula per desaturar, per descongestionar unes zones del Barri Vell és la descentralització, l'arribada de Temps de Flors als barris. Sabem que en això hi ha una assignatura pendent, un greuge històric amb els barris. S'ha intentat fer alguna experiència, no acaba de ser reeixida precisament. A Sant Narcís ja saben vostès que hi ha bastant de malestar en aquest aspecte, no ha sortit en el plànol el punt de visita a Sant Narcís, és molt tímid de la manera que s'ha promocionat. Pensem que ens hauríem de posar una mica més les piles tots plegats, però principalment vostès, l'equip de govern i l'equip de promoció de Temps de Flors. Per tant, descentralització, promocionar més altres barris, descongestionar aquestes zones del Barri Vell que tenen molt d'èxit, és un goig veure que hi ha visitants, però que hi ha moments d'excessiva saturació.

Una pregunta per a la regidora Maria Àngels Planas: ens ha arribat, és una informació que no hem contrastat, la portem ara aquí en el Ple perquè ens expliqui vostè si és cert que s'ha decidit no pagar hores extres als treballadors que estan en situació d'interinatge i contractació temporal. Se'ns ha fet arribar per part d'algunes persones i volem comprovar-ho.

D'altra banda, pel que fa directament a l'alcalde, també esmentar-li, fer-li el prec del tema del ple extraordinari de Sant Narcís; fer la proposta també i el prec de realitzar un ple monogràfic sobre la crisi, més enllà de les típiques trobades entre tècnics, sectors representants dels empresaris i dels sindicats. Pensem que hauria de ser un acte ben

obert a la ciutadania, analitzar quina és la lectura de la crisi que es fa a Girona, quines són les derivades en clau social a la ciutat a una hora en què pugui venir la ciutadania. També a l'alcalde adreçar-li un prec amb referència a la transparència, hem tingut una conversa al respecte. Vostè es va comprometre en un ple que la informació de les contractacions, referent a les contractacions es podria consultar al web municipal, i li agrairia si ens pogués dir calendaris aproximats. Sé que vostès tenen intenció de fer-ho.

Pel que fa a les biblioteques, voldríem saber quan podrem ampliar la franja horària de les biblioteques. He fet aquesta pregunta, aquest prec reiterades vegades; se'ns va dir que quan s'obri la nova biblioteca es podrà redimensionar i redissenyar l'horari d'obertures, però ens agradaria que ens avancessin alguna novetat si és que n'hi ha alguna al respecte.

Una altra pregunta referent al Bòlit: sabem i ens consta que s'ha desestimat un projecte anomenat Els secrets de Girona que donava una visió d'una Girona més incòmoda i no tant cofoia. I sembla que el Centre d'Art Contemporani el Bòlit ha decidit, doncs, desestimar aquest projecte atenent a raons que el resultat final no era l'esperat ni el prèviament pactat. Ens agradaria que ens expliquessin si hi ha algun tipus de censura aquí o com ho veuen vostès.

Pel que fa a esports i educació, a la senyora Muradàs, un prec que ja el vaig fer fa un parell de plens, que l'hem parlat per correu: les males olors a Taialà. Vostè em va assegurar que el problema està resolt, però una simple conversa amb la gent d'allà ens indicarà que no està resolt, que és un tema que persisteix de fa molt de temps enrere. No n'hi ha prou que les canonades estiguin plenes d'aigua, probablement s'ha de fer algun diagnòstic més amb profunditat per detectar l'origen del problema. Preguntar-li quina intenció tenen al respecte.

Pel que fa a sostenibilitat, preguntar al senyor Jordi Fàbrega per què no es convoca amb caràcter d'urgència –també al senyor Berlosó– la taula per a la pobres energètica. Fa temps que no s'ha convocat, se n'ha convocat una a nivell nacional català, pensem que se n'hauria de convocar una altra a Girona.

Pel que fa a la Setmana de l'Energia Sostenible, estem en vigiles que se celebri aquesta setmana. Vostè, senyor Fàbrega, no se m'ofengui, però no destaca precisament per ser gaire actiu en aquests esdeveniments, a organitzar jornades que facin goig. El prec és si poden fer una jornada, doncs, dedicada a la Setmana de l'Energia Sostenible Europea i que faci goig.

També preguntar-li amb referència als residus si sap que el dia 17 de maig és el Dia Internacional del Reciclatge, si es pensa fer alguna cosa al respecte. També preguntar per què no s'ha fet cap acció a Girona en el marc de la jornada Let's Clean Up Europe, que es va fer el 10 de maig.

I també fer-li el prec, que ja el vam portar en forma de moció fa temps, que ens agradaria, i li ho preguem, que se celebrés a Girona una audiència pública sobre residus per posar damunt de la taula el problema de la gestió dels residus. Es va celebrar no fa gaire una jornada tècnica molt interessant oberta principalment a tècnics i electes, que estava molt bé, però nosaltres pensem que cal estendre això a la ciutadania i començar a fer campanyes serioses sobre com gestionar d'una forma més eficient, més sostenible el problema gravíssim dels residus a la nostra ciutat, que també és un problema en altres ciutats.

També esmentar-li sobre la poda d'arbres, quins criteris se segueixen per efectuar la poda d'arbres? Vostè em va dir un dia en un ple que la poda d'arbres d'avui dia ja no és com es feia abans, però jo li puc assegurar que els arbres al voltant del Cellar de Can Roca estan esporgats, escurats, pelats i preciosos, en canvi, en altres barris hi ha una florida de branques espectacular que es fica dins de les finestres. Expliqui, si us plau, els criteris.

També li proposem, senyor Fàbrega, un prec que és que parli amb el Consorci Alba-Ter perquè seria molt interessant que a les zones al voltant del riu Onyar, de la plaça Catalunya, s'instal·lessin uns plafons informatius fent referència a la biodiversitat, que

expliquin el que són les balques, l'avifauna que hi ha. I això interessa, doncs, tant turistes com persones de Girona. El Consorci Alba-Ter té intenció de fer coses al respecte, seria interessant que hi parlés.

També una pregunta directament adreçada al senyor Puigdemont, fa referència a Aigua és Vida i a l'operació Santos Torroella. Voldríem que ens expliqués com van les negociacions amb la família, s'han previst si hi ha despeses econòmiques suplementàries associades a la compra, també com s'han previst fer els propers pagaments. I recordar-li si és conscient que l'entitat Aigua és Vida afirma que el cost de l'operació Santos Torroella està vinculada al rebut de l'aigua a través del cànon. M'agradaria, que ho afirmi o ho desmenteixi, si és el cas.

Qüestions de mobilitat. Sobre els trens, fem el prec al conjunt del Ple, creiem que seria interessant fer un posicionament conjunt de tots els regidors i regidores d'aquest consistori per reclamar més freqüències en rodalies i en mitja distància i amb Avant, que s'ampliessin els horaris, principalment del cap de setmana, que els últims trens que arriben aquí puguin sortir més tard de Barcelona.

També al senyor Alcalà preguntar-li, i al senyor Ribas també, és una qüestió d'urbanisme, si l'aparcament de l'auditori que està a l'aiguabarreig del Ter i del Güell si pensen ordenar aquell aparcament amb criteris d'eficiència i sostenibilitat, perquè ara mateix és un desastre total. Jo el vaig veure ahir a la tarda i era esfereïdor el caos i el col·lapse que hi havia allà. Pensem que s'hauria d'ordenar una mica. Sabem que la titularitat de la finca no és municipal, però segur que els bons oficis del regidor Ribas ho resoldran si no ho han resolt ja.

Pel que fa als parquímetres de la zona blava i verda, ja sap vostè, senyor Alcalà, que hi ha hagut bastants problemes al respecte, preguntar-li com està aquest tema, perquè ens van arribant queixes, hi ha un degoteig de queixes sobre aquest tema per part de ciutadans i ciutadanes que s'enfurismen i s'enfaden quan allò no acaba de «pitar», no acaba de funcionar, que fan anar tard a la gent, fan agafar enrabiades.

Pel que fa a qüestions relacionades amb l'espai públic, senyor Alcalà, sabem que el dia de Sant Jordi hi va haver algunes parades que van tenir problemes bastant greus amb la policia local, fins i tot es parla que va haver-hi persecucions de la policia local envers joves que van haver de fugir que estaven venent roses. Pensem que això és bastant lamentable.

També sobre el tema dels plafons informatius, per a Temps de Flors se n'han posat moltíssims, n'hi ha molts a l'entorn del Barri Vell i rodalies. Saben vostès que és una demanda històrica de les entitats que ni aquest Govern ni l'anterior no va haver-hi manera que mai atenguessin a posar plafons amb una certa dignitat per tal que les entitats puguin difondre les seves activitats. Avui dia tenim Internet, podem fer molta publicitat, molta difusió via Internet, però hi ha un sector de la ciutadania que no té accés a aquestes noves tecnologies i els plafons continuen sent una eina de comunicació útil i necessària. Vejam què ens pot dir al respecte.

Pel que fa a unes pintades, han aparegut unes pintades molt ofensives al voltant de la Devesa, jo les vaig veure fa un mes quan van aparèixer i fa cosa de tres dies encara hi eren. Jo no sé si ja les han tret, però són pintades feixistes, homòfobes, racistes molt desagradables. Pensem que s'haurien d'esborrar. Si volen, nosaltres ens oferim per donar un cop de mà.

Pel que fa a barris del sector est, senyor Berlosio i senyor Ribas, també, el tema de la passera o el passallís o el pont o el que acabi sent allò, ens agradaria saber com està el tema.

També, senyor Alcalà, una qüestió que a vostè no li agrada gens que és el tema dels badens, ja sé que vostè és partidari d'haver-los tret tots i n'està molt satisfet. Però sap vostè que en aquell sector hi ha problemes realment greus d'excés de velocitat i hi ha la demanda en aquell barri de posar aquestes barreres perquè creuen que és l'única manera de frenar una mica l'elevada velocitat.

Unes quantes preguntes relacionades amb oci nocturn i oci en el sentit més ampli de la paraula. Ens consta que, evidentment, hi ha un conflicte amb l'oci nocturn a la ciutat de Girona, la pregunta és per què s'assetja determinats bars i en canvi es fa la vista més grossa en determinades zones turístiques com la plaça Independència.

I d'altra banda, els faríem el prec de treballar més en la mediació, que ja ens consta que ho han fet, però pensem que s'hi ha d'abocar més esforços que, alhora que també els emplacem a diversificar l'oci a la ciutat, tant la tipologia d'oci com la distribució territorial.

I ara que parlem d'oci, el tema de les carpes, vostès van decidir no renovar la concessió de les veles de la Devesa, i des del nostre punt de vista, i creiem que una part important de la ciutadania, és evident que a la ciutat hi ha un buit important. Vostès diuen que l'actual teixit, l'actual estructura de l'oferta empresarial d'oci ja cobreix aquell buit, però hi ha molta gent a la ciutat de Girona que pensa que no. Sabem que això a determinats lobbys no els agrada, però nosaltres fem el prec de si estarien disposats a tornar a obrir unes carpes a la ciutat, amb unes condicions noves, pactades, consensuades.

De la mateixa manera que els hem preguntat també reiterades vegades si tornarien a obrir el mercat del món que se celebrava en el marc del Festival de Músiques Religioses, que era la zona que funcionava més bé, que tenia molt d'èxit, que atreïa famílies, no agradava a segons qui, però en general era un espai molt agradable. Nosaltres els vam preguntar si estarien disposats a obrir-lo a un altre lloc. Van dir que ho valorarien, però crec que ja fa un any i mig d'això i no ens han respost.

Finalment, pel que fa a comerç, a la senyora Coralí Cunyat preguntar-li quines mesures actives sobre promoció de comerç local i ecològic s'estan fent ara mateix a la ciutat.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo començaré per Girona Temps de Flors, la meua pregunta és molt concreta, el senyor Navarro hi ha fet referència, ell parlava de malestar, i jo li faig la pregunta directament a la senyora Cunyat: quin és el motiu pel qual s'ha obert un punt de Temps de Flors al barri de Sant Narcís i no figuri en el plànol de visita que hi pot accedir tothom? Més que res si ha sigut un descuit, doncs, saber que ha sigut un descuit, però perquè és una mica contradictori, que per primera vegada, o en el Josep Maria Gironella que s'acaba d'obrir, hi hagi aquest punt i no surti en el plànol, doncs, acaba que, efectivament, la gent no el conegui i no el visiti.

I en relació a Girona Temps de Flors també preguntar-li, perquè sincerament ens ha sorprès molt, quan hem pogut accedir a les bases que s'han enviat a tots els comerciants i restauradors per participar en el concurs d'aparadors de Girona Temps de Flors ens ha sorprès molt que es basi tot en una fotografia que han d'enviar. Sincerament, després segueixes llegint les bases i hi ha un moment en què parla que es valorarà l'originalitat, i també la utilització de flor natural. I jo em pregunto com es distingeix a través d'una fotografia si la flor que hi ha en un aparador és natural o és artificial. Per tant, jo agrairia que, més enllà de les fotografies enviades, el jurat visités tots els aparadors que participen en aquest concurs. A les bases no hi figura i amb els comerciants que hem pogut parlar que hi han participat se'ls ha dit que no s'hi passaria; per tant, si hi ha alguna novetat o si tenen intenció de passar-hi, sí que ens agradaria que ens ho aclarissin, perquè, com dic, és difícil a través d'una fotografia valorar moltes coses.

I a més una altra, que és que també a les bases posa que han d'estar del 10 al 18. Bé, també és molt difícil si la fotografia s'havia d'enviar jo crec que avui o demà, és l'últim dia d'enviar la fotografia, com es controla després que aquell aparador aguanta fins al 18 de maig. Per tant, ens han sorprès una mica he de dir aquestes bases del concurs i, per tant, sí que ens agradaria que ens ho expliquessin. Amb relació a la promoció de Girona Temps de Flors, nosaltres considerem que està ben feta. Aquest any el tren

d'alta velocitat torna a figurar, també en la promoció de Girona Temps de Flors. Creiem que és una setmana important per a la ciutat i que, per tant, la promoció és molt important, però sí que aquests dos fets puntuals ens han sorprès.

I ens n'ha sorprès un altre que és la situació caòtica que va viure diumenge aquesta ciutat. A mi m'agradaria saber qui planifica i organitza els actes en aquesta ciutat que fan que la ciutat de Girona un diumenge de Girona Temps de Flors, i precisament el primer diumenge, quedi totalment tallada, col·lapsada i sigui caòtic. Era impossible creuar la carretera Barcelona, o sigui, o estaves a un costat de ciutat o estaves a l'altre costat de ciutat. Un diumenge que no només hi havia Girona Temps de Flors, sinó que també, malgrat alguns no siguin creients –no se m'ho agafin malament–, però que era també un dels primers diumenges de gran nombre de comunions en aquesta ciutat, i per tant, hi havia molt de trànsit a dins a la ciutat, que és on hi han situades les diferents parròquies que tenim. Sincerament, nosaltres hem rebut moltes queixes, moltíssimes, moltíssimes, moltíssimes de ciutadans que venien de fora de Girona i no sabien per on havien de circular, de molts ciutadans de Girona que per poder fer un trajecte i que l'havien de fer en cotxe per problemes de mobilitat de les persones que havien de portar, que normalment fan en set-vuit minuts, no sabien com fer-lo i van començar a donar voltes a la ciutat, i vint i vint-i-cinc minuts sense saber on havien d'anar, perquè intentaves creuar un carrer i no podies, pensaves el següent, tampoc, i així.

Llavors, sincerament, a nosaltres ens agradaria saber qui és que planifica això, per un costat. Demanar-los, si us plau, que no es torni a repetir i que es planifiqui en funció de saber si la ciutat estarà plena o no estarà plena. Perquè, a més, els aparcaments estaven plens, o sigui, no és que la gent entrava a la ciutat i no aparcava el cotxe perquè volia arribar fins a la porta d'on anava amb el cotxe, no, és que els aparcaments estaven complets, perquè era el primer diumenge de Girona Temps de Flors i, per tant, jo crec que això s'hauria d'haver previst. Va ser caòtic tot el matí. I, a més, també he de dir que la senyalització de tot el que anava a passar l'endemà –el dissabte, que vam estar-ho mirant, perquè vam veure que coincidia–, doncs no era com perquè la gent pogués saber on havia d'anar o com ho havia de fer, al contrari, era bastant difícil de descobrir.

L'altra cosa que nosaltres li volíem preguntar era amb relació a la notícia apareguda als mitjans de comunicació de la directora de la Fira, a la qual després de sis mesos de proves se li ha dit que no se li renova. Ens agradaria saber quins són els motius i com queda la situació, qui dirigirà la Fira, bé, la Fira i l'auditori, si no ho tinc entès malament, en teníem dos, vam dir que només en posaríem un, en aquests moments sembla ser que ens quedem sense cap director. I, pel que hem pogut veure als mitjans de comunicació, han dit que potser no el cobriran, per tant, que possiblement ens quedem sense ningú que ho dirigeixi. Ens agradaria saber si és que ho dirigirà vostè directament com a alcalde, o si és que es dirigirà des d'alguns tècnics d'aquest Ajuntament, o quina és la intenció que tenen en aquest sentit.

I, per últim, volíem fer dos prec. Un prec primer que hem rebut moltes queixes –i no és un barri concret, sinó a la ciutat en general i en global– de la deficiència en la neteja de la ciutat i les complicacions que estan portant els nous contenidors que, com que són més petits o l'obertura és més petita, hi ha molta gent que deixa les bosses d'escombraries al costat i, per tant, això fa que es vegi més brut i que alhora també les olors, ara que comença la calor, proliferin molt més ràpid que en els mesos d'hivern que no fa tanta calor. I, per tant, sí que demanaríem que es revisés tot el tema de la neteja a la ciutat.

I per últim, un prec, i és que em sembla que després de tres anys de mandat ja seria hora que portessin en aquest plenari la creació de l'Agència de Promoció Econòmica de la ciutat, que és un compromís que van adquirir al primer Ple d'aquesta legislatura, i estem a punt d'acabar la legislatura i encara no ho han portat.

Intervé el Sr. Bonaventura, qui formula diverses qüestions. Sortint de l'autopista per Girona Sud i agafant després de la rotonda s'agafa aquella carretera, és la C-65, té format d'autovia, penso que la va fer l'Estat fa uns anys, i m'han dit que la titularitat de la carretera d'aquest primer tram de la C-65 és de caràcter municipal. Us ho pregunto. Llavors aquesta carretera que suposo que, si és municipal, n'hi ha un tros que és de Salt, hi ha un altre tros que deu ser de Girona i fins i tot deu haver-hi potser algun tros que és de Vilablareix, no ho sé, la veritat és que té un pis en bastant mal estat. Parlo més de la banda potser de Salt, però en el seu conjunt és una carretera que no s'hi ha fet cap tipus de manteniment, en aquests moments fins i tot les línies pintades estan descolorides. Voldríem saber si hi ha alguna possibilitat que en aquest tema l'Ajuntament hi intervingui. Si no és de titularitat municipal –la persona que m'ho va dir era bastant creïble–, llavors a veure si hi ha la possibilitat que l'administració que correspongui resolgui una mica aquesta situació, perquè és que encara no has entrat a Girona i donem una imatge una mica de desmanegats.

A la Gran Via de Girona s'ha obert una botiga important de telèfons mòbils, important, és la segona companyia del país, i té problemes d'accessibilitat. És una botiga recent, llampant, nova i molt maca, però la gent que va amb cadira de rodes no pot entrar-hi, hi ha un esgraó. A mi m'agradaria saber si l'Ajuntament ha donat el permís d'obertura, si aquest establiment, és un establiment bastant gran i, si no és gran, és bastant important. La marca en qüestió, que és Vodafone, és la que té els telèfons mòbils d'aquest Ajuntament.

Alguns altres regidors han parlat del tema de contenidors oberts i molt desmanegats, en general. Efectivament hi ha preocupació perquè ve l'estiu, hi ha molta brossa fora dels contenidors, ja de bon dematí. Jo concretament en tinc de fotografiats de diversos llocs, però n'hi ha un que és davant de la carretera, perdó, de l'avinguda Sant Narcís número 65, que no són els primers contenidors que hi ha, diguem-ne, al costat de les obres de la plaça Montserrat, sinó les d'una mica més amunt, i en aquests tant de dia com de nit hi ha molta brossa escampada per fora. La veritat és que el tema dels contenidors podríem donar, diguem-ne, queixes de diferents punts de la ciutat.

Els veïns de la plaça Europa, del número 3 i 4, han entrat un escrit a l'Ajuntament informant que al davant del seu edifici al vespre hi ha molts problemes de neteja i sorolls per part d'alguns ciutadans que allà fumen, beuen, criden, escridassen, etcètera. Ens agradaria saber si hi ha alguna resposta amb relació a aquest problema en concret, que penso que també se n'ha parlat en alguna reunió del barri de Sant Narcís.

Tornant a l'autopista, s'ha senyalitzat recentment que a la ciutat de Girona hi ha AVE i s'han posat els rètols de l'autopista. AVE són uns dels trens d'alta velocitat que hi ha, no parla del TGV, podria haver passat també TGV. I, en qualsevol cas, quan entres a l'àrea de la ciutat, diguem-ne, no trobem cap més rètol que parli d'alta velocitat, ni d'AVE, ni de TGV. Hi hauria d'haver una coherència, ho vaig comentar a la comissió, suposo que hi deuen estar treballant.

I finalment m'agradaria indicar que passejant per la ciutat de Girona aquests últims dies, però no ben bé coincident amb el tema Temps de Flors, ja també uns dies abans, he vist molta gent, molts indigents demanant. Però n'hi ha alguns que presumptament –i subratllo la paraula «presumptament»– sembla que estan molt ben organitzats i molt ben apuntalats en algunes cantonades de la ciutat, sobretot a les que hi passa més gent, i alguns dels quals també són gent amb algun tipus de discapacitat, que es veu que és més rendible, la cosa. Llavors era per veure si la meva sospita és la que gairebé podeu deduir, que és que això és alguna màfia organitzada, que ja s'ha donat també en altres capitals; a Girona jo encara no ho havia vist, però això ja ho tenim aquí. I era a veure si l'Ajuntament a través de la Policia Municipal pot indagar, veure-ho, etcètera. És una qüestió que, hi insisteixo, no afecta només Girona, però tant ho tenim a Girona, i seria bo saber si això és indigència organitzada.

Intervé la Sra. Barbero, qui exposa, senyor alcalde, en el Ple de juny de l'any passat es va acordar la reversió a favor de l'Ajuntament del terreny i edificis que ocupava l'Institut Gaudí de la Construcció. En aquell moment tots els grups vam apostar perquè el Servei Municipal d'Ocupació pogués utilitzar les instal·lacions per millorar les competències professionals dels gironins, però el Govern en aquell moment va decidir fer una cessió temporal i gratuïta a favor del Departament d'Interior de la Generalitat per ocupar aquelles instal·lacions durant un any a fi d'ubicar-hi la comissaria regional dels Mossos de Girona. Ara tenim coneixement que s'ha signat o està a punt de signar-se un nou conveni amb el Departament d'Interior per seguir ocupant aquest espai tres anys més, és a dir, fins a quatre anys. Aquesta pròrroga no implica, pel que hem vist, que es construeixi ja la comissaria, sinó que el conveni parla l'aparcament de vehicles i d'instal·lacions de suport. I, per tant, voldríem saber, en primer lloc, què es farà exactament en aquest espai i, segon, quina contraprestació rebrà l'Ajuntament de Girona per aquesta cessió gratuïta durant quatre anys.

Amb relació al Sector Est, algunes qüestions. Per exemple, voldríem saber què se n'ha fet del Pla d'ascensors del Sector Est, que havien de facilitar l'accessibilitat als veïns que viuen als pisos de Vila-roja, del Grup Sant Daniel i de Font de la Pólvora.

També voldríem saber com està el tema de la llum en els habitatges de Font. Ja sé que cada mes és un tema que el comento, però crec que és un tema prou perquè es trobi una solució. Voldríem saber, per tant, si Endesa manté la demanda judicial que va fer contra els veïns que no tenien comptador. També voldria saber si hi ha alguna proposta de solució. I si s'ha pensat que deixant de banda el tema dels comptadors, que sí que és una realitat, s'ha de saber i s'ha d'assumir que totes les instal·lacions elèctriques del barri són molt deficientes i que, per tant, serà molt difícil fer alguna solució positiva si no s'arregla.

També voldríem saber què se n'ha fet d'un aparcament que es va prometre als veïns de Font de la Pólvora, a l'associació de veïns, que ho van prometre el regidor de Sostenibilitat i el de Via Pública, el de Mobilitat, quan es va canviar el sentit de la direcció del carrer Mimosa. El carrer Mimosa tenia més aparcaments, al canviar i fer-lo de dues direccions es van perdre aparcaments i, com que l'associació de veïns va protestar, se li va prometre que es faria un aparcament on hi ha la parada de l'autobús, on hi havia la xurreria. Em sembla que fa poc que una veïna ha entrat una reclamació al registre d'entrada que torna a demanar que es faci aquest aparcament perquè tenen molts de problemes.

I també voldria saber com està un dels projectes participats del 2013, que és la recuperació de la font de la Font de la Pólvora.

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa, en l'àmbit de la igualtat, hem parlat –i de plans de polítiques de gènere– en més d'una ocasió la regidora Terés i jo mateixa sobre l'estat de desplegament i de mesura d'indicadors del Pla d'igualtat. En el passat Ple ens va dir que potser s'hauria avançat alguna cosa, la veritat és que jo crec que ja comencem a ratllar allò ofensiu, perquè portem des del desembre amb aquest pla aturat i amb totes les organitzacions de la Comissió de Ciutat i Igualtat i de la Xarxa de Dones esperant a veure quina és la mesura d'aquests indicadors i òbviament això no pot dependre únicament i exclusivament de l'alta o de la baixa d'un treballador municipal.

I, en aquest mateix sentit, en els informes socioeconòmics que l'alcalde ens comenta sempre als principis dels plens, es té en compte sempre l'ocupació masculina i femenina, els percentatges per separat. Ens consta que algunes empreses públiques o mixtes no estan complint amb els percentatges que s'havien pactat de quotes, però no només això, que òbviament aquests percentatges s'han d'anar aconseguint al llarg del temps, sinó que la direcció, diguem-ne, no és la d'anar augmentant la quota femenina, sinó més aviat al contrari. Voldria saber de les diferents empreses quins percentatges hi ha i quines variacions han tingut en els últims mesos.

I també en aquest mateix àmbit havíem tingut el compromís de la regidora Planas de demanar els plans d'igualtat a les diferents empreses que es presentessin a concurs públic. Saber si s'estan demanant o no els plans d'igualtat de les empreses que es presenten a concurs públic i quin estudi posterior se'n fa, més enllà de demanar-lo, i quin pes té en la valoració final.

Respecte a habitatge, més enllà de sumar-me a la preocupació també de la regidora Terés sobre la disponibilitat real dels pisos buits que estem tenint, que espero que el dia 15 tenim novament una comissió i espero que hagin millorat, hi ha el problema de la degradació d'alguns pisos propietat d'Adigsa i sembla que ha coincidit amb la jubilació no coberta d'un tècnic que s'estava encarregant del control, tant de l'estat d'aquests pisos, el manteniment, dels lloguers, sembla que hauria coincidit. Per tant, voldríem demanar si això és així i, si ha sigut així, que instessin a cobrir aquesta plaça de jubilació que semblaria que s'hauria amortitzat.

Respecte al barri de Montilivi, saber si han pogut ja estudiar l'hora addicional de la franja del migdia de la Línia 11 passant per Ullastret, que ho vam demanar fa un parell de plens, si no ho recordo malament, un ple.

I respecte a Germans Sàbat, Tialà i Domeny, no és exclusiu d'aquest barri, però aquí sí que es dona molt, sobretot a la zona de Tialà, un manteniment bastant deficient de les zones verdes. En concret, hi ha un parc en la unió del carrer Rimau amb Sant Medir que té un aspecte tant de manteniment de les herbes com del mobiliari, el poc que hi ha, urbà bastant deteriorat i que ens consta que els veïns han demanat en diferents ocasions que se li fes el manteniment que li correspon. Però repeteixo que s'està donant en aquest barri i en d'altres de la ciutat.

També en aquest mateix carrer insistim en l'ordenació del trànsit, ja ho varem dir respecte a les places de minusvàlids, però també hi ha problemes amb línies grogues que no es respecten i aparcaments de camions que ocupen molt d'espai d'una manera bastant desordenada. Per tant, insistim en aquest aspecte que ja havíem dit.

I dels punts de neteja, els punts de recollida d'aquest mateix carrer, n'hi ha un parell que coincideixen amb una zona que no està urbanitzada. Al principi del carrer sí que n'hi ha un que s'hi ha col·locat una plataforma perquè abocar les escombraries fos més fàcil, però llavors quan puja aquest carrer deixa d'haver-hi vorera, la zona de terreny municipal estava molt pròxima i queden tots els punts de recollida plens de fang i impossible acostar-hi a abocar-hi. Però, més enllà d'arreglar els punts, també demanàriem tota aquesta zona de vorera, d'arranjament d'asfalt, que també està molt malmès en aquesta mateixa zona. I crec que ja està.

Intervé el Sr. Quintana, qui manifesta, el passat mes de febrer es va aprovar la compra de la col·lecció Santos Torroella, no hem sabut res més de quin és el procés, és a dir, voldríem saber en aquest moment com es troba i si ja s'ha començat a pagar, quina relació s'ha establert amb els hereus, quan està previst que això arribi, és a dir, quines són les passes que s'han seguit. Lligat amb això, la Casa Pastors. Ha obert la Casa Pastors, voldríem saber com està el tema de la redacció del projecte; si ja s'ha encarregat la redacció projecte, al marge de l'obertura aquests dies de la casa. I, concretament sobre l'obertura, voldríem preguntar com és que s'ha obert la Casa Pastors però no s'ha fet res per adaptar mínimament per a la gent que tenia mobilitat reduïda que pugui visitar l'exposició que hi ha en aquests moments a la Casa Pastors. Un altre tema relacionat amb un dels plens de tardor, vam preguntar com estava el tema del Modern, i en aquell moment es va parlar que hi havia un projecte entre la Fundació Ciutat del Teatre i la universitat i que ens informaria d'aquest projecte. Han passat uns quants mesos i no se'ns ha informat, voldríem saber com està aquest projecte.

I relacionat amb el tema de la biblioteca, que vam preguntar, hem vist que hi ha una visita a la biblioteca properament, voldríem saber si s'ha resolt el contenciós que hi havia amb l'Estat, en primer lloc. En segon lloc, voldríem saber, perquè ens hem

adonat que s'ha començat a fer el projecte de remodelació de l'entorn, voldríem saber fins a quin punt hi ha una responsabilitat de l'Ajuntament de no haver-ho fet abans i si això s'havia primer frenat una mica, doncs que ens poguessin inaugurar la biblioteca pel dia de Sant Jordi. I, en definitiva, saber quan podrem normalitzar les biblioteques perquè, entre una cosa i una altra, no tenim biblioteca a la Casa de Cultura i no tenim la nova biblioteca.

Fa ús de la paraula el Sr. Amores, qui manifesta, en primer lloc, reiterar algunes de les preguntes que s'han fet entorn de properes convocatòries a la Taula de pobresa energètica. També un altre tema que també ha sorgit que era el tema de l'Agència de Promoció Econòmica, potser faria el prec que podríem aprofitar una convocatòria del Consell Econòmic i Social, que ara fa temps que no se'l convoca. Se'ns va dir des de l'àrea de promoció que s'estava treballant en tota la part del disseny, de buscar, sobretot conèixer què fan tots els agents, doncs potser també podem intentar veure com es coordina i si podem fer un pas més, perquè si no se'ns acabarà la legislatura i aquest tema haurà quedat al calaix.

També voldríem demanar, si fos possible, fer una certa previsió temporal de quan es podria donar informació als veïns de Campdorà sobre l'estudi realitzat sobre la viabilitat tècnica i econòmica de les diverses alternatives que hi ha d'actuació a la planta de valoració energètica de residus de Campdorà. És un tema que els amoïna, que van sortint notícies de tant en tant als diaris, potser estaria bé fer una reunió dels grups, comentar una mica el resultat de l'estudi i veure després el que es podria fer o no.

I finalment hem vist que s'ha publicat una revista oficial de l'Ajuntament de Girona sobre el Temps de Flors, entenem que pot ser una bona iniciativa per fer difusió. A més, hem vist que hi ha bastants anunciants i patrocinadors, per tant, entenem que probablement no ha tingut cost o molt poc cost per a l'Ajuntament. Potser ens ha generat algun dubte de si realment calien les entrevistes a regidors, alcalde, que pot tenir o pot ser vista sota una perspectiva més de propaganda que no pas d'informació als ciutadans.

Intervé la Sra. Plana, qui manifesta, sobre la problemàtica dels horaris de les terrasses dels establiments comercials i dels problemes derivats d'aquestes, últimament hi ha hagut altra vegada una mica de problemàtica. En aquest sentit, ara que arriba el bon temps i la temporada d'estiu, saber a veure de quina manera es pot solucionar, si ja s'ha arribat a algun consens entre les dues parts, per tant, com ho pensen solucionar. I fer-li el prec que insistim amb el fet que es puguin reunir o que es creï una comissió paritària amb les parts implicades, o sigui, amb els veïns i amb els empresaris d'aquest sector.

Quant al primer cap de setmana de Temps de Flors, dir també que, com deia la regidora Veray, hi ha hagut, pensem, una mala previsió de mobilitat sobre el fet de donar permís al fet que es portés a terme la Mitja Marató. Sí, la Mitja Marató, ja ho dic bé. Si no ho recordo malament, en anys anteriors es feia el cap de setmana anterior. I, per tant, pensem que hi ha hagut un col·lapse important, molta gent que venia de Barcelona es va trobar amb els excessos del sector sud tallats i, per tant, va ser un col·lapse important que va tenir la ciutat aquest cap de setmana, el diumenge, concretament.

Una altra pregunta seria sobre l'activitat congressual i les fires, pensem que en el que portem d'any no hi ha hagut tantes fires i congressos com en els darrers anys, és una impressió, no tenim les dades, per tant, és una impressió que tenim. I ara que no hi haurà directora a la Fira ni al Palau de Congressos, s'ha de veure com es portaran a terme i com s'executaran els propers esdeveniments que s'hi havien de fer, ja sigui el proper que pensàvem que seria una cosa important per a Girona, com més l'Expo cycling, prevista per al 19 de juny, a veure com es portarà a terme ja que hi havia la part de Fira i la part més congressual de tallers, conferències, etcètera, tal

com van anunciar en premsa, saber també quina ocupació d'espais ja hi ha prevista per als expositors, si ja tenen molta demanda, si no, bé, etcètera, que ens expliquin una mica com està aquesta activitat.

Per altra banda, també demanar a veure si ens poden explicar, com deia també la regidora Terés, sobre els projectes executats amb pressupostos participatius dels diferents barris, perquè ens han arribat queixes d'alguns d'ells en el sentit que ara es trobaran que han d'anar a votar uns projectes i encara no s'han executat els de l'any anterior.

Sobre el passeig de Canalejas, a veure de quina manera, si tenen un pla b per portarlo a terme, per executar-lo, ja que com sembla ser de la mala negociació, deixi-m'ho dir així, amb Adif no es paga la reurbanització de Bisbe Sivilla i plaça Montserrat i, per tant, doncs no hi haurà la disponibilitat pressupostària per poder pagar el passeig de Canalejas.

I ja finalment, senyor alcalde, insistir una altra vegada amb el tema dels horaris del tren de Rodalies. En el passat Ple va fer referència que ja hi havia els horaris que arribaven a Girona perquè poguessin començar a treballar a les 8 del matí i vostè s'estava referint al tren convencional que ja hi era, no al de Rodalies que para a cada un dels pobles que arriben a Girona, ja sigui pel nord o pel sud.

Intervé la Sra. Bosch, qui manifesta, vull reiterar amb relació a un tema que ha sortit en les intervencions de diferents grups, una pregunta i un prec sobre la direcció de Fira de Girona. En el cas d'aquest concurs i jo com a membre del consell executiu de la Fira, durant el procés de selecció vaig insistir –i consta en acta del comitè executiu– que no s'estava fent correctament aquesta selecció. Fa pocs dies en un editorial de la premsa local un dels diaris deia: «El procés de selecció no devia ser prou eficient.» Miri, jo els ho vaig dir, es va fer –i la senyora Cunyat se'n deu recordar– una selecció que no compleix en absolut el que l'EBEP, l'Estatut bàsic de l'empleat públic, preveu per a la selecció de directius públics. Els ho vaig dir, els vaig insistir que creia que aquesta no era la manera de fer la selecció, que a les entrevistes calia que hi hagués l'assistència dels bons professionals de l'Àrea de Recursos Humans de l'Ajuntament. Varen finalment fer la selecció d'una manera molt personal la mateixa regidora i el representant de la cambra. Crec que això ho vam advertir durant el procés i, per tant, en fi, em sap greu, em sap greu haver tingut raó, perquè les coses no es degueren fer prou bé quan en aquest moment ens trobem en la situació que ens trobem. En el mateix editorial es deia una cosa que jo comparteixo absolutament, que hem passat de tenir un edifici que es deia que seria petit, que Girona necessitava un pulmó firal, ens deia l'alcalde, més desenvolupat que l'actual, que el traslladaríem al sud de la ciutat i l'ampliaríem i que seria l'eix pràcticament de la política de promoció de la ciutat, i això ens ho deia l'alcalde l'any 2011, al fet que en aquest moment no tenim ni tan sols direcció, i que s'està parlant que de moment no pensen cobrir-la, aquesta figura de la direcció.

Bé, jo els demano que s'ho replantegin. No és possible que un regidor que a més a més és senadora, que té tantes ocupacions pugui personalment ocupar-se de dirigir la Fira. No tinc cap dubte sobre la seva competència, però és evident que si fins ara hem tingut direcció a la Fira i a l'Auditori, cal la figura professional de la direcció i cal que es faci una selecció complint amb tots els requeriments que en aquest moment, en fi, tot allò que està legislat preveu, i fer-ho bé, i fer-ho de manera que es doni garanties que aquestes dues institucions, que són molt importants per a la promoció de la ciutat, tinguin l'activitat i tinguin la direcció professional que es requereix. I, per tant, s'ha dit a la ciutat, els deia ara fa molt poc que fins i tot un editorial d'un diari local ho deia, però és que hi ha moltes persones que s'han adreçat a nosaltres per preguntar-nos si nosaltres donaríem suport a aquesta manera de fer les coses a Fira de Girona. Òbviament no, creiem que això s'ha de fer d'una altra manera i li preguem que es replantegin el fet de tenir vacant aquesta direcció de la Fira.

Un altre tema que també és reiteratiu i, en aquest cas, reiteratiu amb una pregunta que els vaig fer en el Ple passat i que fa referència a l'empresa consultora a la qual se li varen encarregar diverses auditories per part d'aquest Ajuntament i d'aquest equip de Govern. Mirin, ha tornat a sortir a la premsa, en aquest cas és *El Triangle*, una referència a aquesta investigació que està portant a terme un jutjat de Catalunya sobre l'empresa consultora Efiel. I quan jo els vaig fer la pregunta de per què havien fet diversos encàrrecs, la suma dels quals superava de molt el que es pot contractar directament i sense el procediment que demana almenys tres pressupostos, etcètera, ens van dir que és perquè estaven molt contents de la feina que havia fet aquesta empresa.

Bé, nosaltres hem demanat còpia de tots els encàrrecs, de tots els expedients i de tots els informes fets per l'empresa, però de moment el que sí hem vist revisant els arxius que tenim de decrets és que no només s'havien contractat els tres als quals ens va fer referència la regidora l'altre dia, n'hem trobat un altre, i no sabem si n'hi han d'altres. N'hem trobat un que fa referència al reforçament de l'abastament de la Costa Brava Centre, que aquest és veritat que l'havíem vist però jo el dia del Ple no ho recordava. Vostè ens va parlar –i tinc aquí la còpia de l'acta– la d'aigües, la de patrimoni i la del FEIL, no ens va comentar aquesta altra del reforçament de l'abastament de la Costa Brava. Per això ara hem entrat la petició que ens donin totes les tasques que ha fet aquesta empresa per a aquest Ajuntament. Però li reitero que per a nosaltres no és tranquil·litzador veure que prossegueix aquesta investigació del Jutjat número 1 de Tortosa i que aquest Ajuntament ha fet tants encàrrecs directes a aquesta empresa. Els vam dir que ens semblava que hi havia algunes d'aquestes auditories que no calien, revisarem evidentment els informes lliurats per l'empresa, no hem pogut fer-ho encara, però ens reiterem en la nostra preocupació i ens agradaria saber per què l'altre dia la regidora, d'aquest altre informe, d'aquest altre encàrrec, no ens en va parlar.

I una altra qüestió que afecta un altre àmbit, que és el de la memòria de serveis socials que es va presentar recentment. En aquesta memòria de serveis socials s'esmenten les beques de menjador complementàries, evidentment nosaltres no només hi estem d'acord, sinó que són fruit de la negociació que varem fer en el pressupost, aquestes tres-centes beques de menjador pròpies de l'Ajuntament. Però el que nosaltres varem acordar és que es faria un pla de xoc contra la pobresa infantil, es van materialitzar de moment, perquè així vam quedar amb el regidor que ho faríem, que almenys s'atengués, mentre esperàvem que es fes el pla de xoc, les necessitats d'alimentació. Hem sabut pels mitjans de comunicació que la Generalitat està replantejant la forma com fa les convocatòries de beques de menjador per a tot Catalunya i s'ha dit, esperem que sigui així, que aquest replantejament donarà lloc a una millora important de cobertura per part de la Generalitat de les necessitats de menjador i, per tant, que hi haurà moltes més beques i s'arribarà a atendre tota la problemàtica existent a Catalunya. No sabem encara si això es materialitzarà així, en tot cas, s'ha dit que serà per al proper curs i, per tant, s'obre una nova perspectiva. Jo li reitero per aquest motiu la petició, li faig igualment, ja li vaig a l'última Comissió Informativa i vull que consti avui en l'acta del Ple, però li reitero la petició de tenir el pla de xoc contra la pobresa infantil, que ha d'anar molt més enllà del que és atendre les necessitats més peremptòries d'alimentació. Òbviament aquestes s'han d'atendre, és el primer, però no és suficient, perquè el que volem nosaltres és que els infants que en aquest moment, degut a l'afectació de les seves famílies per la situació de crisi econòmica i social que estem vivint, estan perdent oportunitats, estan vivint una situació que els porta a no tenir o a estar molt lluny de la igualtat d'oportunitats que nosaltres voldríem per a tots els infants d'aquesta ciutat, que es puguin atendre tots els altres àmbits de la seva vida que afecten això, la igualtat d'oportunitats i, per tant, tot el tema de suport a la seva escolarització, a totes les altres qüestions de suport a la seva vida més enllà de l'escolaritat i activitats extraescolars, etcètera.

Per tant, en resum, li reitero la petició de tenir un pla de xoc contra la pobresa infantil multidimensional, que afecti els diferents àmbits amb què la pobresa afecta les persones i els infants en aquest cas; que això, a més a més, puguem aplicar-ho molt aviat, perquè, si és com s'ha dit, les beques de menjador de la Generalitat milloraran notablement en la quantitat i en el nivell de cobertura per al proper curs escolar; i que tot això ens ho expliquin en una propera reunió monogràfica, si pot ser, o almenys que dediqui tot el temps que cal a aquest tema, del Consell de Cohesió Social de la ciutat de Girona.

Finalment, afegir-me a dos precs del senyor Olòriz, un era el del Pla de comunicació. Nosaltres volíem demanar el mateix perquè hem vist l'últim decret que s'ha fet dels 125.000 euros a TVGi fa molt pocs dies i hem vist altres decrets d'aportacions a diferents mitjans de comunicació, i estem també tots pendents de veure aquest pla de comunicació.

I acollir-me a la petició que ell ha fet de poder fer aquesta Junta local de Seguretat específica per al Sector Est, crec que és una excel·lent idea. El nostre grup hi està també interessat i, per tant, doncs poder-hi participar.

I, per últim, amb relació a l'Hospital Trueta, tenim finalment després de dos anys i mig llargs de promesa que tindrem la comissió, tenim fixada data de reunió amb el conseller Ruiz, ens n'alegrem –no és exactament una comissió, però és una reunió i això és una bona notícia. Vull insistir en un tema, perquè tantes altres vegades hem parlat de la ubicació, etcètera, insistir perquè avui hem parlat de la vocació industrial de la població veïna de Sarrià de Ter, hem parlat dels terrenys industrials de la Torras i de la voluntat que continuïn dedicats a una destinació industrial, molt a prop dels terrenys de la Torras hi ha a la zona industrial que Sarrià té planejat –i així ho recull el seu planejament urbanístic– destinar a usos d'indústries vinculades als usos biosanitaris de la biomedicina i biosanitaris en general, vinculats al projecte de Campus Trueta. Estaria bé que això ho recordéssim també quan parlem de donar suport i d'ajudar a tot el que és el teixit industrial. Perquè s'ha dit i s'ha reiterat en aquest Ple que no hem de perdre la vocació industrial, ans al contrari, que tots sabem que la indústria genera llocs de treball de molta major qualitat que els serveis, estem vivint una situació de disminució de la població activa, disminució de la població, no només de la població ocupada, sinó de la població activa i això és enormement preocupant, i de la població activa en el sector industrial. Tenim cada vegada més precarietat, llocs de treball de menys qualitat i, per tant, recordar i reiterar la vocació industrial. Nosaltres ho farem en la reunió amb el conseller Ruiz, però ens agradaria també que ho recordessin i que aquest tema estigui present per part del Govern també en aquesta reunió que tindrem d'aquí a poc amb el conseller Ruiz.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, abans de passar al que és la resposta, que intentarem que sigui el més exhaustiva possible i detallada en allò que sigui possible i en allò que no, vostès entendran que els donem la resposta més tard, només una observació. Vostès veig que s'han posat d'acord amb no presentar mocions i presentar, en canvi, un reguitzell de preguntes, tenen el seu dret de fer-ho, estaria bé que tant pel que fa a la presentació de mocions, com a la formulació de preguntes, com en l'ús del temps, tinguessin una mica més de sentit de la mesura, que no està malament. No ho dic per nosaltres, estiguin tranquils, no ens avorriran, no ens cansaran, no trauran cap energia que aquests deu regidors dediquen a la governació de la ciutat, no es preocupin. Però ho dic per tota aquella bona gent que avui s'havia fet les il·lusions –que ens està mirant per internet– que aquest podria ser un Ple que acabés a unes hores prudencials, a sobre si tenim en compte que avui hem tingut una reunió amb uns dels impulsors d'aquesta ONG que es dedica a impulsar horaris europeus a tot Catalunya, hauríem pogut donar una bona notícia, li he dit «si de cas, els plens els deixarem per a l'última fase d'implantació d'aquesta política», i veig que al final inevitablement acabarem a hores tocades. En fi, no passa res, és el que ens toca fer, som aquí per això i, per tant, no s'ho agafin com un retret, sinó com una legítima

observació feta amb molta moderació des d'aquí. L'únic dels que és present aquí que no pot sortir a fer algunes necessitats que vostès he vist que han fet mentre els altres companys parlaven.

El senyor Bonaventura demanava concretament al senyor Ribas, si havíem tingut accés ja a les proves que s'havien fet o que s'haurien de fer sobre l'estat de conservació del viaducte i com es trobaven en aquests moments.

Intervé, el Sr. Ribas qui respon, les proves que es van fer van ser fa força anys endarrere i llavors s'ha demanat una actualització del mateix. I aprofitant el fet, l'aturada de l'execució de la fase 3, s'ha demanat que s'iniciïn noves proves de revisió del viaducte. Per tant, de seguida que tingui la primera informació li farà arribar.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, també demana que a veure si l'Ajuntament de Girona s'havia plantejat afegir-se als quaranta ajuntaments catalans que han dut el Govern espanyol, l'Estat espanyol, als tribunals perquè no havien retornat els papers que es custodiaven a l'Arxiu de Salamanca. Bé, si ho hem de fer o no ja ho decidirem en el seu moment, però li puc garantir que no hi ha cap paper de l'Ajuntament de Girona a l'Arxiu de Salamanca. Per tant, l'Ajuntament de Girona no era el que havia de formar part d'aquesta causa. Si en el decurs del procés es detectés que l'Ajuntament de Girona n'hagués de formar part, cosa que fins ara ni els serveis tècnics municipals han cregut convenient, ni tampoc em sembla que tocava, doncs ens ho plantejaríem. Però estigui tranquil en aquest sentit que no hi ha cap document de l'Ajuntament de Girona, això és el que m'han confirmat els serveis tècnics d'aquest Ajuntament i, per tant, responc allò que els tècnics m'han dit. Si ara aparegués, d'aquí uns mesos, algun document que ningú no ha detectat abans, si us plau, no m'ho tinguin en consideració, és el que els serveis tècnics consultats sobre la qüestió diuen. I, per tant, li puc dir per la tranquil·litat també de tota la gent que pateixi per aquest assumpte, que realment fa patir molta gent perquè també hi ha la documentació personal i familiar de molta gent, doncs que estiguin tranquils que l'Ajuntament de Girona allà ja no hi té res. La tercera pregunta que formulava era sobre els aparcaments de motocicletes a la ciutat de Girona. El senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, senyor Bonaventura, estem al mes de maig i el mes de juny, són els mesos que més grau d'ocupació hi ha de motos. Li posaré un exemple, perquè ho veiem tots cada dia. Si vostè ve a les vuit del matí, tota la zona de Pompeu Fabra, d'aparcament de motos, està lliure; a dos quarts de nou ja està ocupat, tot i així ja comencen a ocupar-se les motos a sobre la vorera; a les nou la gent ja s'ha traslladat cap a la zona de plaça Catalunya; a dos quarts de deu ja està ple, però tot i així ja la gent comença a ocupar fins i tot a vegades l'aparcament de bicicletes. La gent se n'hauria d'anar cap a General Mendoza, però la gent no ho fa, encara la gent va ocupant voreres, i després acaben el 20 de juny.

Amb això el que vull dir és que si la gent vol desplaçar-se amb moto fins al lloc de treball, per molt que pintem, per moltes places que fem, sempre estarà ocupat. La gent ha d'aprendre també que de vegades no sempre es pot arribar fins a peu de la feina. Per tant, hi estem treballant, en som conscients, però crec que a la ciutat hi ha prou aparcaments de motos, el que de vegades no es pot arribar fins allà al punt, i penso que he posat un exemple que és molt clar que tots el veiem cada dia.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només per ampliar una mica la informació. El que li diu el regidor Alcalà és que encara tenim en el cens d'aparcaments de motocicletes que hi ha a la ciutat de Girona, encara hi ha espai, hi ha una bossa per créixer per gestionar-los correctament, perquè no hi ha un dèficit tècnicament parlant, cal una major redistribució que té a veure també amb uns canvis d'hàbits, en fi, a poder fer més visibles altres zones que queden buides al costat de zones que estan plenes. I si

puntualment detectem i, en tot cas, en el pla de mobilitat ja en parlarem en el seu moment, doncs que hi ha d'haver unes zones que potser s'han d'especialitzar perquè la gent ha anat adquirint molt més l'hàbit de la motocicleta i ha anat deixant el cotxe a casa o perquè imaginem-nos que la motocicleta elèctrica té també molt de recorregut, però, escoltin, evidentment la ciutat és viva i a partir d'aquí el regidor estarà amatent. Però em sembla que la resposta que li ha donat, diguéssim, defineix bastant bé l'actitud del Govern amb relació a aquests aparcaments. Preguntava el senyor Bonaventura també pels laterals del passeig Canalejas, que assenyalava que hi havia un asfalt molt deteriorat, el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, la senyora Paneque em comentava a Josep Maria Prat, que també hi havia una zona, i així podem analitzar carrer per carrer, n'hi ha tants, però, conforme ens van avisant, el que són els pegats, diguéssim, sí que els podem anar reparant. Ja ho mirarem i ho solucionarem.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació als autobusos de Montjuïc, em penso que és una pregunta que ja s'havia formulat anteriorment sobre la parada al costat de la gasolinera, que afectava un carril. El senyor Alcalà, li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, no sé de quan té vostè la informació perquè és un tema que està resolt, que ens varem trobar amb els veïns. És un tema que era complicat perquè sobretot interessava arribar a un acord amb els veïns, ho varem fer, hi havia uns regidors del PSC aquell dia també, alguns com a veïns, i es va acordar amb ells determinar allà on s'ubicava, que s'han perdut un parell de places de vehicles per encabir els autobusos en aquell apartat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, però, fixi's, estava resolt abans de fer la pregunta ja. Amb relació a la permissivitat, segons diu vostè, de cotxes a Montjuïc que aparquen a una zona que hi ha pintada una franja groga, el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, això és la situació que es dona als centres escolars durant deu, quinze, vint minuts. Sol passar això, que hi va molta gent que es desplaça amb vehicle i de manera molt ràpida, pot ser un minut, dos minuts, cinc minuts, sí que ocupen aquests espais. La policia no pot estar a tot arreu, és complicat, i sobretot mirem el tema de seguretat, els centres allà on s'ha de regular perquè és més perillositat, doncs es dediquen més els esforços cap allà.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació també a la mobilitat, senyor Alcalà, li preguntava per la rotonda de Francesc Macià amb Torre de Sant Lluís, que pel que sembla no és prou operativa pel que fa al gir de l'autobús.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, de fet és una solució europea que està funcionant a diferents països i que funciona bé perquè la gent la sol respectar. Evidentment aquí l'autobús no pots girar i la trepitja i no passa res, per això es fa així és. Però, en certa manera, facilita que la gent pugui anar a concentrar-se allà a fer el gir. O sigui, la gent, i som europeus, ho respectem, és una fórmula que funciona força bé. El mateix cas es dona també a la part, allà al Col·legi de les Alzines, la gent per girar, hem fet una rotonda i concentrem allà el gir. Són d'aquelles solucions que, si la gent ho respecta, es facilita molt el moviment, el desplaçament.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, llavors assenyalava que a la plaça Figueres els nous contenidors que es van acumulant bosses d'escombraries al seu entorn, el Sr. Fàbrega contestarà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, sí que és veritat que en el moment de fer el canvi de contenidors la gent no estava acostumada a posar els envasos a les obertures que tenen aquests nous contenidors, abans era més senzill obrir la tapa i tirar-ho tot de dret. Però ara el que estem detectant és que el problema no és tant aquest, sinó que el problema són els indigents i la gent que remena els contenidors que tiren les coses i les deixen a fora a totes hores. Perquè el problema que hi havia inicialment dels envasos, amb els equips de recollida que passaven a netejar les àrees, amb això funcionava bastant bé. El que passa és que ara ens trobem amb aquest problema dels indigents que són els que remenen i deixen la brossa a fora del contenidor, i això estem treballant per resoldre-ho.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, llavors formulava dues preguntes sobre les plaques dels guals. Una deia que hi havia uns guals que no complien la màquina lingüística, perquè encara assenyalaven «Ayuntamiento de Gerona», deia tot això i que eren molt antics; s'hauria de veure si són guals en actiu o no. I, dos, que sostenia que les plaques que es feien servir, no crec que les dispensi l'Ajuntament, o potser sí, eren en bilingüe, el senyor Alcalà contestarà.

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui explica, de fet no hi ha cap normativa en aquest sentit. Sí que és cert que hi ha plaques molt antigues i que estan en vigor. Les que estan en vigor, com que no hi ha cap normativa, fins i tot a l'ordenança municipal no es diu res, en aquest sentit, són vigents, vull dir, estaven fetes en castellà perquè fa quaranta anys. Sí, actualment potser ho haurem de revisar, però en aquest sentit estan en vigor.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a l'oferta de Cinema a la Fresca dels centres cívics, perquè hi hagi una major presència del català, senyor Berlosó, si vol contestar.

Intervé el Sr. Berlosó, qui exposa, en prenc nota. Ara en aquest moment no sabia, quines estan programades. M'informaré i ja els informaré també respecte a això.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, de tota manera, és veritat que hi ha un problema objectiu i és que el ritme de doblatge de les pel·lícules estrangeres en llengua catalana és baix tristament encara i, per tant, la possibilitat de poder triar títols atractius i que siguin interessants per programar és limitada. Tot i així, segur que explorarem el màxim de les possibilitats que tinguem d'oferir als ciutadans de Girona en aquesta programació dels centres cívics pel·lícules o en versió original subtítolades degudament, que crec que seria l'ideal que ens hauríem d'anar acostumant, versió original en la llengua que sigui subtítolada al català, em sembla que això seria el que una societat com la nostra hauria d'aspirar, però, mentre això no sigui possible, almenys que hi hagi el doblatge en la llengua del país al major nombre de films possible.

La senyora Núria Terés proposava, crec que encertadament, que poguéssim fer les gestions perquè l'Institut de Santa Eugènia pogués portar el nom de Jordi Vilamitjana. Jo, en tot cas, encarregaré a la senyora Muradàs que faci fer les gestions oportunes amb el departament. Li traslladarem que a més a més entenc, no s'han posicionat al respecte, però entenc que seria un sentiment compartit per tots els grups d'aquest consistori, que facin les gestions oportunes al departament. Em sembla una idea molt encertada, molt escaient i crec que faria justícia a la persona que justament hem homenatjat a l'inici d'aquest Ple. Per tant, recollim el seu prec i la regidora ja ens anirà donant compte de en quina situació es troba.

Preguntava en segon lloc una pregunta que després altres portaveus han reiterat, també hauria, en fi, una cosa que li demano que sigui precisa en l'ús de les, estem en un ple i parlar de «destitució» és incorrecte, no s'ha destituït ningú, s'ha acabat un

període de prova i no s'ha renovat el contracte, no s'ha destituït, i crec que és rellevant que parlem amb propietat de les coses. Vostè ha comès després algunes lleugereses en aquest tipus que a la resposta se li aclariran, però és bo que siguem rigorosos, no s'ha destituït i la regidora Coralí Cunyat li respondrà exactament què ha passat en aquest cas.

Intervé la Sra. Cunyat, qui explica, efectivament s'ha decidit no donar per suposat el període de prova del contracte laboral que es va formular a la senyora Marta Plasencia. De fet, ja s'havien previst aquests sis mesos de prova per verificar si la persona seleccionada encaixava amb la gestió del dia a dia d'aquestes dues institucions. Sí que és veritat, hi feia referència la regidora, que es va obrir un procés de selecció, es van presentar vint-i-sis candidats. Aquests vint-i-sis candidats..., hi havia molts currículums que no encaixaven per perfil en la descripció de les funcions que es buscaven. De fet, si no vaig errada, entre sis-set persones serien les que tenien el perfil més adequat. És veritat que la senyora Pia Bosch en un comitè executiu va demanar que, més enllà de la valoració que en fessin els membres dels diferents comitès executius, hi participés el departament de recursos humans o de personal de l'Ajuntament. Es va fer la petició a la cap de personal, que va derivar la funció al Servei Municipal d'Ocupació. En aquest sentit, es van fer diferents testos psicotècnics, es van fer en aquest sentit per part del Servei Municipal d'Ocupació, es van fer proves d'idiomes, l'Escola Oficial d'Idiomes també va intervenir en aquest procés de selecció. De fet, la senyora Plasencia a nivell curricular era la que tenia més experiència, per tant, venia d'un món molt similar al perfil de feina que buscàvem nosaltres. Però, bé, en qualsevol cas, al llarg d'aquests sis mesos senzillament el que hem vist és que la seva manera de fer, la seva manera de gestionar no acabava d'encaixar amb el que nosaltres buscàvem i, per tant, d'alguna manera vam prendre una decisió valenta que era no donar per superat aquest període, ja que vèiem que hi havia alguna cosa que no acaba de fer el pes.

Per què s'ha dit que de moment no tenim previst substituir? És a dir, no és que sigui una decisió ferma, com saben, de fet, fa un mes també va preguntar-ho la senyora Pia Bosch, va fer referència a un estudi que s'està fent sobre la fusió de les dues fundacions. De fet, ens trobem amb la necessitat, per ser més eficients i efectius en la gestió, de plantejar una gestió conjunta d'aquests dos equipaments, que efectivament creiem que si es gestionen de manera única ens permetran anar molt més enllà i possiblement reduir despeses del dia a dia. Estem en ple procés d'anàlisi de quina fórmula jurídica n'ha de sortir i, per tant, cap a on hem d'anar. I, per tant, com estem en ple procés i d'aquí uns dies sembla que ens presentaran unes primeres conclusions o una primera proposta, hem decidit esperar aquests dies per veure què indica aquesta primera proposta i en base a aquesta proposta després decidir ser una mica com desencallem aquest tema.

El període de prova s'acabava ara a final de mes i, per tant, es va arribar a..., es va parlar amb la senyora Plasencia, se li va anunciar i sense cap mena de problema evidentment ella ha assumit aquesta decisió.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, per ampliar també la informació, que no hi hagi directora, no vol dir que no hi hagi de direcció i, a més a més, els posaré un exemple. L'Auditori s'ha passat molt de temps sense director, que no sense direcció, tant és així que, fins i tot estant sense director formal, ha rebut el premi nacional del millor auditori de Catalunya. Per tant, no confonguem les coses, és veritat, no hi ha director o directora, però continua havent-hi una direcció. I, en tot cas, com que hi ha hagut més intervencions en aquest sentit d'altres portaveus, ampliaré aquesta informació amb relació a tot el que és l'estratègia firal més endavant. Parlava també, la senyora Terés, del pavelló a Montfalgars i de l'escola de bàsquet, la senyora Muradàs respondrà.

Intervé la Sra. Muradàs, qui explica, a veure, jo hi haurà algunes qüestions que m'agradaria aclarir o, en tot cas, clarificar. La proposta, en tot cas, que s'està plantejant no és la d'un club diferent al dels altres grups que tinguem a la nostra ciutat, per tant, no he entès encara ben bé aquesta qualificació que es fa de club privat, no he arribat a entendre aquesta qualificació. Per altra banda, la proposta, diguéssim, que està a sobre la taula és una proposta que ja fa temps que va arribar a la nostra ciutat i que, bé, es va proposar de treballar-la amb una entitat de la nostra ciutat, finalment no es va arribar a un acord de treballar conjuntament i la proposta continua a sobre de la taula i, per tant, nosaltres mirem a veure si és possible que es pugui portar a terme. No ho pensem només nosaltres, la Federació Catalana de Bàsquet, la Generalitat a través del Consell Català de l'Esport, en fi, no és únicament la nostra opinió, que evidentment que és una molt bona proposta per a l'esport gironí, ho és per a l'esport català i pensem que ho és per al país en general.

No he entès encara tampoc la qualificació d'«elitista» que es fa d'aquesta proposta, a no ser també que d'altres clubs de la nostra ciutat, com pot ser l'Uni Girona, puguin tenir aquesta consideració quan treballen per l'esport tecnificat al màxim nivell des de l'esport base. Per tant, no entenc encara aquesta consideració tampoc.

I finalment jo no sé qui l'ha informat a vostè que s'està cedint un pavelló. No s'està cedint cap pavelló a ningú, com no s'ha fet amb cap entitat, és que fins i tot ni al barri en si. Es va dir que és una instal·lació que havia de tenir una consideració d'utilització per l'escola, en primer lloc, les escoles del barri, el barri i la nostra ciutat. Per tant, és aquesta la consideració que té aquesta instal·lació, com la poden tenir altres de la nostra ciutat, i poder aquesta encara amb més sentit perquè està al pati d'una escola.

En tot cas, evidentment i per respecte, perquè no podria ser d'altra manera, abans de parlar amb ningú, nosaltres hem parlat amb les entitats que són usuàries d'aquesta instal·lació i, entre d'altres, amb la coordinadora d'AMPA que, en tot cas, en el plantejament, si s'arriba a consolidar, no han vist cap problema, ni un. I, si fes falta més hores sobretot pel plantejament de les activitats de secundària, nosaltres ens hem ofert, perquè les de primària no afectarien en res, en les de secundària ens hem ofert a buscar altres possibilitats. I em sembla que està tot aclarit.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, demanava també per la comissió de seguiment dels pisos buits, el Sr. Berloso, li respondrà.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, permeti'm també un petit aclariment. Vejam, creem comissions, creem consells, creem taules de coordinació, allà estan representats tots els representants que formen l'arc d'aquest Ajuntament, tractem tots aquests temes allà, ens marquem calendaris, objectius, etcètera. Jo no tinc cap inconvenient a contestar-ho tantes quantes vegades tot el que se'm pregunti i als llocs que se'm pregunti, però em posen dubtes a vegades que la creació de tantes comissions, si després, vull dir, tot això sembla que no queda totalment aclarit.

Dit això, és cert que els pisos que se'ns han ofert per diferents entitats bancàries no responen a aquells domicilis que nosaltres tenim identificats, i que això ja va aparèixer a l'última comissió dels pisos buits i se'ns va fer la recomanació i varem dir que treballaríem en aquesta línia, que els que es volien aconseguir eren aquells que nosaltres tenim identificats, en els domicilis que tenim identificats, és ben cert. Ara, dir que també en aquest moment tenim uns trenta-sis, una oferta d'uns trenta-sis pisos que dels cinquanta i escaig que tenim identificats que són purament d'entitats bancàries, representa que ja tenim una cessió d'un 70 per cent d'aquells que eren possibles que tinguessin. I, per tant, evidentment seguirem l'acord que varem fer a l'última comissió de pisos buits i quan sigui en el seu moment sap que hem seguit tot un ordre en els processos, que primer de tot hem volgut tenir la contesta de tots els bancs, quins eren els que ens oferien, a fi i efecte que aquells que no ens han ofert res poder arribar a multar-los perquè no ens han informat correctament. I, en aquest sentit, només ens queda una entitat bancària.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, en relació als pressupostos participatius de barris, la Sra. Planas respondrà.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, dir que els pressupostos participats de l'any 2013 estan molt ben encaminats. Vostès saben que nosaltres a una de les comissions varem presentar un requadre on hi havia un llistat de tots aquells projectes que encara no estaven acabats, però que estaven pintats amb diferents colors els terminis i l'execució. Tots els barris estan assabentats de com van els seus projectes, quan han tingut dubtes ens han trucat i hem parlat amb ells i, per tant, jo crec que estan molt ben encaminats i finalitzaran en els terminis que així indicava en el quadre que nosaltres hem establert amb diferents colors, on hi havia quan es feia el projecte, quan s'executava l'obra i quan s'entenia que finalitzava aquesta obra.

Respecte al tema del vot, bé, jo crec que la manera més democràtica de la ciutadania de voler expressar la seva opinió és votant, així ho fem a les urnes quan votem les eleccions europees, quan votem a l'Ajuntament i, per tant, no veig ara quin és el problema que es faci amb votació democràticament perquè escullin els pressupostos al seu barri.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, després demana també en relació a la Rosaleda i la Caseta de la Devesa. I concretament parlava d'una solució una mica forçada i donava a entendre com si el barri preferís la primera proposta que se'ls va oferir d'uns espais al Palau Firal amb relació a això. Devem parlar amb presidents diferents, perquè jo el president de la Devesa personalment l'he acompanyat a la Rosaleda, li he fet aquesta pregunta, hem estat treballant, perquè les dues opcions eren possibles, i clarament s'ha decantat per l'opció de la Rosaleda, que a mi em sembla més a més l'encertada, amb tota sinceritat, per les potencialitats que té de joc amb tot el territori, pel que s'hi pot fer fins i tot en combinació amb la Caseta. Per tant, francament no sé amb qui ha parlat, però em sorprèn molt que vingui a aquestes alçades amb aquesta afirmació.

O sigui, hem dialogat com probablement ho ha fet mai ningú amb l'associació de veïns, hem arribat a buscar una fórmula, l'hem consensuada amb ells, de les dues opcions que tenien ens ha semblat i crec, hi insisteixo, que aquesta em sembla la millor, la possibilitat d'optimitzar la Rosaleda, que crec que farà més bon servei a la ciutat amb les funcions que tindrà ara que no les que tenia fins ara.

De l'OME ja en vam parlar ara fa uns dies en aquest mateix Plenari, em sembla que està funcionant molt bé. Em sembla que queda clar, a més a més, que està en un espai que té un interès per a la ciutat més enllà de l'OME, que l'OME estigui en un lloc com aquest em sembla que val la pena. I en el saldo conjunt d'usos de locals, costos de locals que puguem comparar, d'un període a l'altre, cregui'm que sortirem molt guanyant, molt, perquè l'estalvi que hem arribat a fer amb lloguers de locals és molt gran.

Per tant, que la Rosaleda pugui tenir una nova vida a la Devesa vinculada a la Devesa jo crec que és una molt bona notícia i els agraeixo als veïns de la Devesa que hagin fet aquesta aposta que evidentment ha d'anar a més i que té unes potencialitats molt grans i que les hem de treballar conjuntament amb el territori, que és el que ha caracteritzat aquest Govern.

No sé si la senyora regidora vol ampliar alguna cosa amb relació a l'OME o vol passar algun balanç de com han anat aquests primers temps.

Fa ús de la paraula la Sra. Muradàs, qui exposa, tal com ja ha dit l'alcalde, a veure, ni l'OME, ni evidentment el servei de recursos educatius han desaparegut, s'ha produït un trasllat, un trasllat, a més, que beneficia en altres coses el funcionament del servei perquè pot produir sinergies i una comunicació molt més efectiva dins del servei, i l'atenció a les famílies s'està fent amb absoluta normalitat. Per tant, no hem detectat cap problema.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, demanava també pel desplegament del contracte del servei de recollida i, concretament, dels contenidors de selectiva del Barri Vell i, particularment, pel que diu, del paper. El senyor Fàbrega el respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui explica, és normal que estigui desinformada perquè, de fet, encara no he fet cap reunió ni amb veïns ni amb ningú per explicar com anirà la recollida selectiva al Barri Vell. Ara bé, dir que s'ha de diferenciar entre la recollida de comercial, que és la que estem fent ara, de paper i cartró, que aquesta recollida la continuarem fent, si Déu vol, la recollida que es farà deixant cubells cada dia al vespre de vuit a onze, que recolliran a les onze del vespre. Aquí es deixaran els cubells net i s'ha preparat un calendari per recollir cada dia les diferents fraccions. Cada dia de la setmana es recollirà el residu que no es recicla, per dir-ho d'alguna manera, i els altres dies es va combinant paper i cartró, vidre, i així tots els dies de la setmana menys el diumenge, que només es recull el rebuig.

La setmana que ve tenim una reunió amb veïns i comerciants explicar-los la proposta i fruit d'aquesta proposta i de les aportacions que facin tant els veïns com els comerciants, com els restauradors, adaptarem la recollida a la demanda.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, referent al Servei Municipal d'Ocupació acolliria l'escola d'adults de Girona, la senyora Muradàs respondrà.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, una altra vegada, senyora Terés, jo no sé la informació, diguéssim, com li ha arribat. L'escola d'adults no es trasllada, no hi ha cap voluntat de traslladar res. En tot cas, el que s'està treballant és, amb el departament, un projecte que el que intenta és que es beneficiï la formació d'adults lligada a la formació ocupacional, i aquesta és la voluntat que s'està treballant. En tot cas, el que seria seria que de l'escola d'adults actual que està en un espai que, com vostè bé ja sap, no es pot atendre tota la totalitat de les sol·licituds que arriben, doncs el que intentaríem seria descongestionar aquesta situació. I per tant, no només la solució passa per una voluntat de descongestió, que fa molts anys que és necessària, sinó que a més es fa amb la voluntat que la formació d'adults es beneficiï amb la col·laboració i amb les sinergies de la formació ocupacional.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, demanava també sobre tres-centes beques menjador de la ciutat de Girona, el senyor Berloso contestarà.

Intervé el Sr. Berloso, qui explica, demanava d'aquestes tres-centes beques que estem donant actualment quines eren, quin número podien respondre a les que en anys anteriors havien deixat de demanar-la. Suposo que la pregunta era aquesta. Sí, vejam, dubto, de veritat que dubto en aquest moment que persones que s'havien cansat de demanar-la i perquè no se'ls concedia el total de la beca i tal en aquest moment no estiguin atesos. Són tres-centes beques, nosaltres tot això ens han vingut derivades dels directors de les escoles, que vàrem fer totes les reunions amb tots els directors de les escoles, pediatres i dels serveis bàsics d'atenció social.

Per tant, suposo que en aquest moment evidentment no podem assegurar que el cent per cent de les famílies que puguin haver tingut necessitat, doncs no estiguin ateses, però els canals d'informació i de derivació són els que ens donen una tranquil·litat i que ens fa suposar que totes les persones, tots els nanos de la ciutat de Girona que tenen necessitat de beca de menjador estan atesos. Ara, dir-los quins responen a aquest índex que ens va preocupar al començament d'aquelles famílies que un any no se'ls havia concedit la totalitat i que, per tant, no podien acabar de pagar el complement i així, en aquest moment jo no li sabia..., ens és molt difícil d'«averiguar-ho», però tractaré, en tot cas, de poder fer alguna «averiguació» i poder-ho contestar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre aquesta qüestió, afegir-li que, com vostè sap o potser no ho sap, però jo periòdicament vaig a les escoles de la ciutat, parlo amb la comunitat, em quedo a dinar amb ells i tenim un *feedback* molt positiu sobre la situació àmplia de l'escola, d'aquest assumpte que vostè pregunta, que és un dels primers que ens ocupa. La setmana passada encara vaig estar amb una d'elles, aquesta setmana em penso que en tenim programada una altra i periòdicament hi vaig. I en una d'aquestes escoles, la darrera, que era una zona, diguéssim, on aquest problema existeix, vaig fer aquesta pregunta. I, de veritat, em van respondre amb una felicitació i un agraïment, diu: «Gràcies, perquè ha canviat com un mitjà la situació.» Gràcies a l'Ajuntament de Girona, va donar garantia, diu: «Aquí no hi ha cap nen que tingui cap necessitat d'aquest tipus.» I jo me'ls crec, les persones que estan treballant a l'escola a peu d'aula. I quan et diuen això, home, dius, m'agradaria que aquesta situació no es produís, però que al final rebin la resposta de l'Administració local propera i diguin que això és útil i que aquí estem donant resposta, potser tranquil·litat, no podem estar mai tranquils, se'ns pot escapar alguna cosa, se'ns pot escapar, perquè vam parlar d'un cas que de no haver estat per algun element atzarós se'ns hauria escapat i no per una situació de pobresa extrema, sinó d'irresponsabilitat de la família, però es va detectar i es va resoldre bé.

Llavors jo que procuro amb la regidora Isabel Muradàs i el regidor o regidora de barri parar orella als llocs, creguin que són molt amatents a això. Se'ns pot escapar? Potser sí. Creiem que no se'ns escapa? Si algú té coneixement d'alguna situació que realment s'ha escapat, home, agrairíem que amb tota celeritat ens ho digués, perquè podem respondre, i la resposta és bona, i la resposta és útil. No és el món ideal? No ho és. Però ho hem de fer i estem en condicions de fer-ho.

El senyor Olòriz demanava l'informe de publicitat institucional. Només un aclariment, que suposo que l'informe es referirà al perquè de cada inserció. Però dir-li una altra qüestió, que ho pot anar a consultar, hi ha també els convenis vigents amb els mitjans de comunicació, que els convenis recullen el propòsit de cada conveni. No és amb tots, òbviament, no amb tots els mitjans on fem inserció publicitària tenim un conveni perquè jutgem que amb alguns no val la pena tenir un conveni perquè simplement ens van molt bé com a vehicle per arribar a un mercat determinat. Volem aconseguir uns efectes sobre la ciutat amb les nostres inversions publicitàries. Alguns ja salten a la vista, hi són, quan els vam començar a planificar fa dos anys es discutien, ara ja ningú els discuteix tant perquè es comencen a veure els resultats; d'altres busquen més un efecte immediat. Però, en tot cas, la relació del perquè es prenen les decisions vostè l'ha de tenir i la tindrà, però, al marge d'això, els convenis hi són i es poden consultar i es pot fer un seguiment sobre ells.

Després feia també tot un seguit de preguntes amb relació als quatre barris del Sector És, jo crec que és una bona formulació per adreçar-se, abans en un ple recordo que havíem, vostè mateix havia dit «home, no és correcte adreçar-nos al Sector Est com un tot», i parlava que hi havia realitats molt diferents. Jo crec que «els quatre barris del Sector Est» és una bona fórmula per adreçar-nos i definir aquell conjunt de realitats diverses.

Assenyalava el resultat de les darreres reunions, però considerava que hi havia encara un punt de desconfiança i demanava que en una Junta de Seguretat hi poguessin venir vostès, després la proposta de la senyora Bosch era una altra, de convocar una Junta de Seguretat. Li he de dir que el dia 29 d'abril hi va haver a petició i a convocatòria meva una Junta de Seguretat extraordinària per parlar només dels quatre barris del Sector Est, el dia 29 d'abril. Uns dies abans es va produir, era dissabte, al meu despatx, una reunió també amb comandaments policials diversos pel Sector Est. A l'entremig jo he tingut ocasió de parlar puntualment, per bé que tenim una reunió convocada, amb el conseller Espadaler i amb el representant del Departament d'Interior, diverses vegades, a la ciutat de Girona i amb altres comandaments policials de totes les forces i cossos de seguretat. I s'han pres mesures de les quals potser és bo que passat uns dies se'n doni compte en una Junta de Seguretat a la qual amb molt

de gust els convidaré. Miraré si pot ser que coincideixi amb una visita que tenim programada amb el conseller també, jo crec que estaria bé, perquè en són conscients de la situació, són conscients que han de destinar recursos per fer una acció sostinguda en el temps.

Hi ha altres elements que hem discutit a la Junta de Seguretat que no són pròpiament de seguretat, però que hi intervenen i que, en fi, jo crec que en el marc de la discreció i de la bona feina que es fa en una Junta de Seguretat, crec que es pot parlar, crec que no és bo que fem, que tota l'estratègia la despullem públicament, perquè em sembla que hi ha coses que demanen discreció, però jo crec que vostès, els portaveus, sí que val la pena que siguin convocats a una Junta de Seguretat per donar compte de tot allò que hem fet fins ara i, en tot cas, oberts a suggeriments d'altres coses que puguem posar a sobre la taula, hi insisteixo, no només en l'ordre de la seguretat, perquè sabem tots que no és només un tema de seguretat.

Parlava també de les obres pendents d'aquests quatre barris del Sector Est, quan es poden fer, concretament parlava de la pista de bàsquet de Mas Ramada, del manteniment de les zones verdes, en fi, una part segurament el senyor Ribas li podrà respondre i, si cal informació complementària, algun altre regidor li podrà donar.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, em sembla que feia referència més a les obres de Mas Ramada, en concret. Les obres la setmana passada es van licitar, per tant, s'executaran un cop hagi transcorregut el termini de licitació. Evidentment recordar que ja s'ha dut a terme una inversió que supera més de 150.000 euros en els dos anys que portem en el barri de Mas Ramada i que ara es complementarà amb l'execució d'aquestes obres que, com li dic, la setmana passada es van treure a licitació i, per tant, s'executaran, que fan referència a la pista de bàsquet, és l'enderroc d'una paret, l'adequació d'un espai que ha vingut motivat perquè els veïns van haver d'acabar de decidir com volien que s'executés realment aquesta part. Perquè sí que estaven tots d'acord que s'enderroqués el que seria la paret de separació per connectar al carrer Mas Ramada amb el carrer Ponent, si ho dic bé, i llavors, a partir d'aquí, com quedaria aquella pista, com s'utilitzaria i com es faria un vial d'accés de connexió. Al final ja s'han posat d'acord i, a partir d'aquí, estem pendents ara de la definició del projecte amb base a la petició dels veïns i executar-ho.

Sí indicar-los que la setmana vinent amb el regidor de barri tenim una reunió amb el regidor de Sostenibilitat, conjuntament amb Urbanisme, per explicar exactament cada una de les inversions, els terminis en concret d'execució de les mateixes.

El senyor alcalde demana a la senyora Muradàs que respongui sobre el tema de l'escola Vila-roja.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, l'altre dia justament amb el regidor de Serveis Socials, el senyor Berloso, comentàvem en una reunió que vam assistir tots dos a la comissió d'absentisme en la qual hi ha representats membres del departament, hi ha la inspectora, una de les inspectores del departament, que realment una de les necessitats que tenim no només per la qüestió de l'absentisme, sinó, diguéssim, en general a nivell de la nostra ciutat, és el replantejament o l'avaluació del model educatiu dels quatre barris, diguem-ho així, que s'estava comentant ara del Sector Est.

En aquest sentit, ens consta que el director de l'Escola Vila-roja planteja una solució d'aquest tipus, no és l'únic que ho fa, i evidentment és un tema que tenim a sobre de la taula, que està pendent per parlar, però està a sobre la taula, amb el departament. I ara, en tot cas, també amb aquest pla que hi ha d'haver sobre els quatre barris del sector també estarà a sobre la taula. En tot cas, vam parlar amb el regidor que un cop es facin les reunions dels quatre barris i els barris, diguéssim, hagin pogut manifestar els temes sobre els quals consideren que s'han de tenir en compte, que s'han de parlar, si aquest és un dels que estan, que nosaltres pensem que sí, després en el

treball transversal i conjunt amb el departament, aquesta qüestió és una que ha de ser absolutament prioritària i evidentment aquesta proposta es tindrà en compte.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, demanava per la situació dels contenidors de selectiva de la zona de Sant Daniel. El senyor Fàbrega, respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, com ja li varem avançar a l'últim Ple, la resposta, els contenidors que tenim ara de selectiva no es poden posar al carrer de Sant Daniel perquè no es tira per les dues bandes i girar els contenidors tampoc és possible aquí. Per tant, el que hem fet és localitzar aquestes dues àrees de selectiva, una al començament de Sant Daniel i una altra al monestir, i a les àrees antigues hi han deixat rebuig i orgànica només.

Bé, dir-li que, a veure, la distància és raonable, no són els cinc-cents metres que diu vostè, però distàncies molt semblants i fins i tot més grans han de fer la gent de Montjuïc. I per racionalitzar el servei, doncs, en determinats llocs de la ciutat es dona el cas que les àrees de selectiva queden una mica més lluny del que s'han hagut de posar per optimitzar el servei.

Aquí, com li vaig avançar, s'està treballant en un projecte d'urbanització de tot el carrer, però ara per ara sí que avançarem la zona aquesta que Sant Pere de Galligants i aquí també es situarà una àrea de selectiva. I ara per ara estem així.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, preguntava pel camí de la Font del Bisbe de Montjuïc i suggeria la possibilitat en el cas extrem d'una expropiació, el senyor Ribas, respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, aquí el senyor Olòriz i jo ja n'hem parlat diverses vegades, estem en un exemple d'una manca històrica de definició en planejament d'una part de la muntanya, sobretot de la juntura del que seria Montjuïc amb Sant Daniel, on per desgràcia estem vivint l'actuació d'una persona que jo crec –i crec que no diré cap barbaritat, perquè em sembla que hi coincidim bastant– amb males arts en cert moment es va ocupar un espai que no estava concretament delimitat ni blindat, per tant, no se sabia clarament la titularitat del mateix. Evidentment el que ja, quan va plantejar vostè en el seu moment, es va donar instruccions als tècnics de planejament i s'està redactant la modificació del planejament amb la finalitat de buscar l'expropiació per tornar a alliberar el camí de la Font del Bisbe, que és un camí històric i evidentment estava reflectit, però que, per desgràcia, havia estat ocupat o està ocupat en el moment actual.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, preguntava també pel tema del manteniment de la neteja o dels residus de la zona de Domeny on hi havia tot el parc d'esport, diguem-ho així, de Domeny, de la zona de recollida de residus i de la neteja d'allà. El senyor Fàbrega, respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, en aquesta zona tenim algun problema els caps de setmana, però precisament la setmana passada vàrem requerir a l'empresa en aquest cas de jardineria, que és la que fa la neteja de la zona enjardinada, i esperem que, de la manera que vàrem quedar, això quedi resolt.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, pel que fa a les parcel·les municipals de la zona del Pla de Baix de Domeny, per requerir que estiguin millor mantingudes, es poguessin transformar en horts urbans, el senyor Ribas respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, suposo que fem referència únicament a les propietats municipals; a les privades, arribar a acords serà bastant complex, mentrestant algunes d'elles estan afectades per l'entitat Sareb i, per tant, serà complicat en si mateix. Quant

a les parcel·les pròpiament de terreny de l'Ajuntament, sàpiga que també estem treballant des de planejament en diverses propostes que ens han arribat per a reactivar aquesta zona. Si efectivament no fructifiquessin, ens plantejarem altres possibilitats que puguin haver-hi, una d'elles podria ser evidentment els horts urbans o altres tipus de possibilitats que puguin dotar-se aquestes parcel·les. Però hi ha un problema que és la qualificació pròpiament en el planejament, que això dificulta bastant el poder actuar, hauria de marcar-se molt bé que és de caràcter transitori perquè si no estaríem contradient la normativa pròpiament establerta en el pla general.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, sobre el calendari del Pont del Dimoni, si ens pot avançar alguna cosa o encara no estem en aquest punt, però en tot cas sí que constatar que anem avançant en la direcció correcta.

Intervé el Sr. Ribas, qui explica, no estem en aquest punt, ja ho ha dit correctament. És a dir, es va plantejar la primera part i això vull que ho tinguin tots molt molt clar, és a dir, s'ha plantejat el primer projecte de l'execució del que és el Pont del Dimoni, queda tot l'espai que envolta el mateix Pont del Dimoni, que no hem d'obviar que també és un projecte que haurà de configurar tota aquella zona d'allà, estem treballant en ambdues qüestions i la voluntat és poder marcar un calendari de culminació de tota la fase pròpiament de planificació de la zona, com després –tot i que estarà condicionat a un pressupost econòmic força elevat–, doncs poder anar estudiant la viabilitat d'execució del mateix.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, el senyor Olòriz demanava també si podíem precisar un calendari sobre el Ple de Sant Narcís que anés més enllà del que varem dir a l'últim Ple. Lamentablement no, no li puc dir si serà a principis de juliol, finals de juliol, però en qualsevol cas per a nosaltres el juliol continua sent un mes hàbil. Per tant, també hi haurà Ple ordinari el mes de juliol i, per això, tot allò que sigui en benefici d'aquest Ple és el que ens acabarà determinant la data i també, òbviament, amb el que sigui el parer dels veïns.

Jo tenia un temor arran de les notícies que han aparegut d'ADIF recentment, que això pogués afectar d'alguna forma, i vaig trucar l'endemà mateix al president d'ADIF i vaig parlar amb ell, em va tranquil·litzar pel que fa a allò que estem parlant i que estem avançant, diu: «Això es manté intacte.» Però tanmateix sí que és cert que hi ha una designació de nous interlocutors. I, per tant, estem una mica a l'espera d'això, però em va tranquil·litzar molt la resposta clara i el compromís amb relació al que hem anat parlant darrerament del mateix president d'ADIF sobre els projectes de Girona. Però, bé, si veiéssim que això hagués d'afectar, també ho comunicariem, de moment m'ha dit que no, més enllà de canviar els interlocutors, que evidentment haurem de conèixer-los, els haurem de posar al dia, que suposo que ho estaran, doncs tota la resta es manté.

El senyor Jordi Navarro parlava, en primer lloc, del Temps de Flors, feia una reflexió sobre si no estàvem cremant la marca. Crec que ha parlat de la necessitat d'una descentralització. Abans que li respongui la senyora Coralí Cunyat, jo li diria una cosa, és a dir, sí que hi ha una descentralització en marxa i l'ha vist avui, que és sobre els dies de la setmana. És a dir, el dilluns de Temps de Flors habitualment era un dilluns fluix o molt fluix, avui no ha estat així. Per tant, intentem també que el Temps de Flors, que aquest és un dels objectius estratègics, vagi eixamplant-se en aquells dies que eren més fluixos. Avui tenim la confirmació que aquest dilluns ha estat probablement el millor dilluns de la història del Temps de Flors i s'ha comportat –i he parlat amb algun restaurador– gairebé com un diumenge, en termes de restauració, per a alguns restaurants. Bé, és amb això que ja hi ha hagut una descentralització, però entenc la pregunta amb què anava i jo crec que aquest Govern ja ha fet algun pas en aquest sentit, n'hem de fer més. I, en tot cas, la senyora Coralí Cunyat li pot ampliar la informació.

Respon la senyora Coralí Cunyat, qui manifesta, compartim el missatge que vostè donava. De fet, fa tres anys per primera vegada portàvem alguns projectes al barri de Sant Narcís, pocs, però quatre o cinc projectes. L'any passat el carrer del Carme per primera vegada muntava alguna de les ornamentacions florals. Aquest any, de fet, hem repetit un projecte a Sant Narcís i també hi ha projectes al carrer del Carme, a la zona de Vista Alegre, per tant, intentem mantenir dins de les possibilitats, perquè no és fàcil, hi ha un pressupost que evidentment el dediquem pràcticament tot a Barri Vell, que és on neix d'alguna manera el Girona Temps de Flors. I aquest any hem volgut incorporar una idea nova que ens permet arribar fins a l'Eixample i que és aquest projecte de museus als aparadors dels comerços i, per tant, per portar a l'Eixample alguns projectes, en aquest cas ho hem vehiculat a través dels comerços. I, així, poc a poc, dins la mesura que ens és possible, anem descentralitzant, com deia vostè, el Temps de Flors.

En el cas del projecte de Sant Narcís, és una badada, no s'ha incorporat en el planell, jo entenc que possiblement l'errada ve perquè es va considerar com els projectes que s'han fet a les rotondes, no és un projecte entrat per un artista directament sota les bases de participació del projecte, sinó que igual que s'han fet projectes en rotondes de l'entrada de la ciutat, doncs s'ha fet aquest projecte a Sant Narcís i entenc que en aquest cas la problemàtica que s'ha donat ve per aquí.

I em sembla que vostè respecte a Temps de Flors no plantejava res més.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, preguntava també el senyor Navarro, sobre el tema que li havia arribat que sembla ser que no pagàvem hores extres a interins. La senyora Maria Àngels Planas li respondrà.

Respon la senyora Mª Àngels Planas, qui exposa, a mi m'agradaria saber d'on ha vingut aquesta informació, perquè mai hem parlat d'aquesta qüestió. Per a nosaltres tots els treballadors són iguals, els interins i no interins, i si fan hores fora del seu horari de feina es paga. Per tant, deu ser un rumor i no tinc ni idea d'on ha vingut, però li asseguro que de Recursos Humans i d'aquesta regidoria, no.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, vostè suggeria també, senyor Jordi Navarro, que hi hagués un ple monogràfic sobre la crisi. Jo, en tot cas, li passaria la paraula a la senyora Marta Madrenas, que potser en l'àmbit més concret del Consell Econòmic i Social podríem entomar aquest debat.

Respon la senyora Marta Madrenas, qui expressa, possiblement podria ser una bona solució si a la resta dels grups municipals els sembla convenient, poder convocar un CES, que en definitiva té molt de sentit tractar tots els temes econòmics i socials que afectin la ciutat per tal de debatre sobre aquest tema, si els altres grups ho estimen convenient, és clar. Si de cas podria iniciar una ronda de trucades per veure si tothom creu que és una idea adequada i, si es veu així, dient una miqueta quina idea i quins temes exactament voldrien tocar-se, perquè si no també per parlar de la crisi, doncs no ho sé, comentant-ho una mica per establir un bon ordre del dia correcte i adequat, nosaltres no hi tindríem cap inconvenient.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, demanava també el senyor Navarro, quan es podrà tenir coneixement de tota la política de contractació a través del web municipal. Ja li vaig avançar i abans del Ple també li he reiterat, que estàvem avançant en el que és la posada a punt de l'eina del Govern obert. Li he de dir que estic fent correccions perquè crec que hem de reblar una mica més el clau, però que va en molt bona direcció. Jo crec que serà realment un pas important pel que fa això, no encara suficient ni de lluny, però molt important, pel que fa al que és l'accés de la ciutadania a informació sensible per fer un control del Govern i per garantir la transparència exigible

per part dels ciutadans. I, per tant, com que és un pas molt important, crec que l'hem de fer molt bé des del començament. Hi insisteixo, s'haurà d'anar omplint també, però ha de sortir ja amb un gruix de contingut de transparència prou rotund com perquè les expectatives creades sobre això mínimament es vegin satisfetes.

Sobre les biblioteques, li responc el mateix que l'altra vegada que va parlar de la qüestió. Hi ha una comissió mixta que ho està estudiant i, en tot cas, si hi ha concrecions sobre de quina manera es poden optimitzar millor els horaris, l'informarem. Ara no li podria respondre i, en tot cas, en parlaré amb els responsables de la comissió mixta per saber en quin punt ens trobem.

Demana també sobre un projecte desestimat al Bòlit. Els projectes s'estimen i es desestimen en funció de qui comissa els projectes i en funció del contracte que té de comissariat i que el contracte que hi ha d'execució d'aquell projecte respongui a allò que s'ha contractat. I, per tant, qui té la competència per decidir al respecte són els responsables de l'àrea, els responsables del comissariat de cada activitat i dubto que hi hagi hagut cap element de censura aquí. Respondrà o no respondrà als encàrrecs, el mateix que passa amb les obres públiques suposo que passa també amb les altres contractacions, però si no respon als encàrrecs que el responsable de l'àrea fa, doncs té tot el dret del món a verificar si allò s'ajusta o no a allò encarregat, que suposo que és el cas que ens ocupa.

Amb relació a les males olors de l'escola de Taialà, la senyora Isabel Muradàs li respondrà.

Intervé la senyora Isabel Muradàs, qui exposa, és veritat que el senyor Jordi Navarro s'ha interessat per aquesta qüestió. Nosaltres des del Servei d'Educació estem fent un seguiment molt proper d'aquesta problemàtica. Es fan visites periòdiques a l'escola per veure, en tot cas, si el problema persisteix. A nosaltres no ens consta que això estigui passant amb el control que s'està fent per part del servei i, en tot cas, els ho tornaré a comentar i que tornin a fer una altra visita a l'escola, però insisteixo que s'estan fent.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, el senyor Navarro més endavant li formulava una pregunta al regidor Jordi Fàbrega amb relació a la Taula sobre la pobresa energètica.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, quan es va constituir la Taula municipal sobre la pobresa energètica es va pensar que amb dues convocatòries l'any n'hi hauria prou. I a la primera setmana de juny està previst de convocar-la, o sigui que no farà falta que sigui extraordinària, sinó que ja estava previst fer-la la primera setmana de juny.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, també li demanava, senyor Fàbrega, sobre la Setmana de l'Energia Sostenible.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, pel que fa a la Setmana de l'Energia Sostenible no sé exactament de quina jornada vostè em parla, parla de la jornada del 29 de març de L'hora del Planeta? Bé, suposo que alguna activitat farem, però jo ara no li sé donar detalls.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, parlava també del Dia Internacional del Reciclatge, que, segons informa el senyor Jordi Navarro, és el 17 de maig.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui comenta, la veritat és que a través de l'Associació de Municipis o a través de la Federació hi ha una oferta molt extensa de jornades, no em sembla que nosaltres des de l'àrea hàgim de promoure una jornada més sobre residus i, en principi, no està previst organitzar-la.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, també demanava, el senyor Jordi Navarro, sobre el tema que no es va fer cap acte a Girona amb relació a aquesta jornada del 10 de maig.

El senyor Jordi Fàbrega, respon, doncs a mi m'ha passat per alt i la veritat és que des dels Serveis Tècnics tampoc ningú va dir res. I ja m'assabentaré de quina jornada és aquesta que s'havia de fer el 10 de maig.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, vostè proposa una audiència pública sobre com es gestionen residus de la ciutat, jo crec que potser la figura realment per debatre els regidors hauria estat unes jornades en el sentit ampli més que una audiència pública, que, en tot cas, jo la vincularia molt més, si ha de ser una audiència pública, com la figura que preveu el Reglament, en el que és el model de gestió de residus quan venci la concessió, quan venci el contracte. Jo crec que això ha de ser d'aquí set anys, no? En la previsió i en el disseny de com ha de ser la futura contractació, la futura eina de gestió de la recollida i de la neteja de la ciutat és probable que un temps abans prudencial comencem a debatre amb els ciutadans sobre això concretament. Si el que preocupa és allò que potser es desprèn d'aquestes jornades de residus, és una altra qüestió que és debatre sobre cap a on anem en el sentit de la relació amb el residu que generem, bé, en tot cas, l'àrea ha de ser sensible a la possibilitat d'estimular jornades en aquest sentit. Però jo crec que la figura de l'audiència pública la reservaria sincerament a les circumstàncies que li he descrit.

Demanava també, senyor Navarro, per la poda d'arbres i els criteris que se segueixen. El senyor Fàbrega li respondrà.

Respon el senyor Fàbrega, qui exposa, senyor Navarro, el carrer de Germans Sàbat s'ha podat ara aquest any, perquè aquests arbres, que jo sàpiga, no s'havien podat mai i hi ha uns cronogrames de podar els arbres, i més si són de carrers importants que hi passa l'autobús i camions, de podar-los cada quatre o cinc anys. Aquests són els calendaris que fem servir nosaltres a les vies de trànsit. Això és diferent amb els carrers que hi passen només cotxes; tots els carrers de la ciutat tenen un tractament diferenciat.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, suggeria també, en contacte amb el Consorci Alba-Ter, que es poguessin estendre plafons informatius, com a mínim a les zones turístiques properes als rius, que identifiquessin entenc que la fauna i flora que hi ha, tota la diversitat que hi ha allà, que ja està recollida, per altra banda, que ja hi ha un treball fet sobre això, doncs que es pogués expressar amb uns plafons que tinguessin interès per a tots els visitants, els autòctons i els visitants que s'apropen a aquella zona.

El senyor Fàbrega, respon, amb el Consorci Alba-Ter la veritat és que tenim molta relació i bona, miraré si es pot avançar en aquest sentit que demana i posar plafons als llocs que sembli convenient.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, preguntava també sobre la qüestió del fons Santos Torroella. Li diré molt ràpidament. El rebut de l'aigua seria igual de barat o de car amb la compra que sense la compra? Sí, no té cap afectació en el rebut de l'aigua, cap ni una. Que aquí haguem instrumentat, com ja es va tractar en el Ple de l'Ajuntament en el seu moment, i és la informació que està disponible per a tothom que hi tingui interès, un mecanisme per finançar l'operació en què, com es va criticar tant aquí, s'han fet uns canvis de partides, això és un fet. Però d'aquí desprendre's que això va a compte del cànon, això és una falsedat. I, per tant, tothom pot consultar les informacions, contrastar-les, demanar-les a serveis econòmics i dir-ho. Es vol agafar el rave per les fulles, tothom té dret a fer el que vulgui. Però, en qualsevol cas, sense la compra del

fons Santos Torroella el rebut de l'aigua seria més barat? No. La compra del fons Santos Torroella encareix el rebut? Tampoc, no té res a veure. I em penso que en el Ple que varem dedicar a això en varem parlar bastant a bastament.

Com estan les negociacions? Negociacions amb la família, en aquest moment, fins que no accepti l'herència i satisfaci les obligacions tributàries que hi ha al respecte, evidentment estan allà on estaven abans, és la família la qual ha d'acceptar l'herència, té un període per acceptar-la, l'herència, però en qualsevol cas els avanço allò que ja els vaig dir en el seu moment, encara que ens haguéssim posat d'acord amb una valoració de compra, al final la factura que li acabarà costant a la ciutat de Girona serà menor per l'efecte que tindrà tota aquesta liquidació, i aquí és on hem de confiar que els resultats finals vagin en la línia que jo els vaig anunciar el seu moment. En tot cas, després hi ha altres regidors que han preguntat sobre el tema, donaré més detalls al respecte.

Parlava també de les Rodalies i del tema de l'Avant. No sé si podem ampliar informació sobre el tema d'Avants. Dir-li que en el tema de Rodalies estem molt satisfets de les primeres setmanes de funcionament, els resultats són molt bons. Avui mateix he rebut l'alcalde de Sant Pol de Mar aquí amb un grup de més de seixanta ciutadans de Sant Pol. I uns altres que no han pogut assistir a l'acte però que han vingut i que han vingut en tren, aquests ja han pogut venir a veure Temps de Flors en tren, hem pogut intercanviar experiències, estaven encantats del servei de Rodalies, jo crec que això realment és molt bo.

És cert i ho varem demanar el dia que es va estrenar el servei de Rodalies, ho varem demanar tots els alcaldes, s'ha d'ampliar els caps de setmana. Jo estic convençut que això serà així, n'estic convençut, no tinc cap dubte que ha de ser així; avui també ho hem expressat davant dels ciutadans de Sant Pol de Mar. I, en fi, el servei de Rodalia de Girona és un èxit només de començar i ens n'hem de satisfer perquè millora molt la mobilitat de la gent i la connexió amb tot aquell eix que dóna molt de si. Ja els vaig avançar a alguns portaveus que estàvem treballant també, en aquest sentit, per reforçar la relació que tenim amb tot aquest eix.

Però, pel que fa al que són els horaris d'Avant, tenim contactes evidentment amb tot el que és la gerència de Renfe, és sensible a això, però no sé en quin punt es troben ara les peticions que hi ha en aquest sentit.

Intervé la senyora Mª Àngels Planas, qui aclareix, estan acabant d'analitzar el funcionament o la posada en funcionament dels TGV, de fet, a l'entrar els trens francesos això ha fet que s'ampliés el nombre de freqüències, i també estan ara analitzant els horaris. No depèn directament de Renfe perquè el pas l'autoritza ADIF i, per tant, ells també estan parlant amb ADIF. Però, bé, nosaltres hem fet gestions no només per ampliar horaris, també estem en converses amb Rodalies, sinó també per un tema que va sortir fa uns dies sobre el cotxe número 5, no sé si recorden també el tema dels bitllets, que a vegades no hi ha bitllets per anar fins a Barcelona i, en canvi, hi ha places fins a Madrid. Bé, hem fet una sèrie de peticions que s'han traslladat a Renfe i que estan analitzant.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació a l'aparcament de l'aiguabarreig de la zona de l'Auditori, que preguntava el senyor Navarro, el senyor Carles Ribas respondrà.

Respon el senyor Carles Ribas, qui explica, aquesta li podria dir que és una de les sorpreses que he tingut els darrers mesos, de tenir un terreny entenent-lo municipal i que em demanin hora uns veïns i em vinguin amb un conveni subscrit fa uns anys dient que allò era seu. I justament era quan estàvem treballant amb el senyor Alcalà de mirar d'urbanitzar justament aquest aparcament per arreglar-lo i fer-lo efectiu per a la ciutat i perquè fos molt més pràctic, perquè hi havia un desordre en el moment d'aparcament.

No sé si seran les meves bones arts o no, com deia vostè, però el que estem intentant és parlar amb els propietaris i mirar d'arribar a un acord que sigui beneficiós per a la ciutat de Girona perquè aquest espai d'aparcament necessari es pugui mantenir i alhora pugui ordenar-se molt millor sense afectar elements naturals molt importants que hi ha en aquella zona, sobretot a la part final.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, senyor Alcalà, el senyor Jordi Navarro preguntava pels parquímetres.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui respon, jo li agrairia al senyor Navarro que em traslladi les queixes sobre el tema dels parquímetres, perquè a l'Àrea de Mobilitat han baixat d'una forma considerable, pràcticament no en rebem. Per tant, li agrairia que ens les traslladés perquè no les tenim. Les úniques queixes que ens estan arribant són de sancions que s'havien posat en el moment que no funcionava la targeta i ara aquest tema ja està solucionat.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, el senyor Navarro també comentava que hi havia hagut seriosos problemes amb la Policia d'unes parades, pel que ha dit, el dia de Sant Jordi. El senyor Alcalà, li respondrà.

El senyor Joan Alcalà, dirigint-se al senyor Navarro, pregunta, suposo que es refereix al tema de la venda ambulant de roses?

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui aclareix, es tracta d'una gent jove que estava venent roses a la plaça Catalunya i va haver de marxar corrents perquè la Policia els va perseguir.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui afirma, van sortir corrent, segurament que no haurien demanat el permís i ells mateixos, al veure que hi havia la Policia, devien sortir corrent. La Policia va aixecar nou actes a vendes ambulants, cap a la zona de la Rambla. Li podria dir Santa Eugènia, Països Catalans, els voltants de Santa Eugènia. A plaça Catalunya no s'ha aixecat cap denúncia, no varen posar cap denúncia. Sí que el que es busca és que no hi hagi la pirateria d'aquella gent que busca negoci, està ordenat, la gent sol·licita el permís i se'ls deixa vendre roses. Hi ha un acord amb el gremi de jardineria, jo li puc ensenyar, a més com que vostè ho va publicar, jo ho vaig veure i venia preparat. Es van aixecar nou actes, que són les que tinc aquí i es varen decomissar 134 roses. Aquesta és la informació que jo tinc que m'ha passat la Policia.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, la Policia el dia de Sant Jordi té òbviament l'encàrrec de vetllar pel bon funcionament de la jornada, sobretot l'encàrrec que té és combatre la pirateria, i evidentment en l'àmbit de la pirateria no se situen, per exemple, escoles, cap incident aquí. I, en canvi, òbviament són dades confidencials i no es poden donar les filiacions de les persones, però vostè ha d'estar amb la tranquil·litat que el que diu el regidor és el que consta en les diligències policials. Cent trenta i escaig roses donen pel que donen, no donen per a massa més, per tant, descriure una situació de persecució a parades de la Rambla, això no és cert, no es va perseguir cap parada i tothom que va demanar la venda de roses, doncs se'ls va habilitar perquè poguessin vendre roses. Va funcionar i a més a més jo crec que aquest Sant Jordi, atès que crec que va haver-hi més gent que mai, va funcionar molt bé. Va haver-hi un nivell, diguéssim, de coexistència a l'espai públic afortunat.

Llavors preguntava també sobre els plafons informatius. El senyor Alcalà li respondrà.

Respon el senyor Joan Alcalà, qui exposa, hem fet una mica de feina que ha estat netejar, que era de les coses que deien que havíem de fer, està net, hi han els que s'han col·locat ara al Temps de Flors, ho hem aprofitat i els hem col·locat. No els

deixarem tots al Barri Vell, en col·locarem més. Però ens queda una cosa pendent, i amb això ho reconec, que és començar a fer el reglament, perquè entenem que aquests plafons han de ser exclusius per a les entitats, no per als negocis, les discoteques sobretot, i moltes que vénen des de fora de la ciutat que aprofiten aquest espai. Ara queda prou senyalitzat i em comprometo a fer aquest reglament perquè es pugui donar aquesta utilitat. I també li emplaço, perquè ja li vaig fer l'última vegada, allà on vostè també cregui que és necessari, que ens ho faci arribar, si hi ha demanda.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, vostè també assenyalava unes pintades molt ofensives a la Devesa. No sé si el regidor en té constància d'això, senyor Alcalà?

Respon el senyor Joan Alcalà, qui comenta, la veritat és que no ho recordo, però en el moment que rebem algun tipus d'informació, sobretot quan són pintades que poden atemptar contra les persones, la dignitat, etcètera, s'actua de forma immediata en el moment que tenim coneixement. Si us plau, també li demano que ens la faci traslladar. Tenim una empresa de forma constant al que és l'àmbit del Barri Vell, carrer del Carme i la part de Jaume I. En aquesta zona tenim les brigades municipals que s'encarreguen de netejar-la i els ciutadans, quan ens comuniquen que també tenen grafitis, en aquest sentit, s'actua de forma immediata.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació a la passera a l'Onyar a la zona dels quatre barris del Sector Est, el senyor Carles Ribas pot respondre.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui explica, va finalitzar l'exposició pública el 7 d'abril, és a dir, a partir d'aquí, queda l'informe sectorial de l'ACA que verbalment ens ha comunicat que dóna el vistiplau a la mateixa. Per tant, un cop el rebem, el text, que suposo que està a punt de rebre's, estem parlant del 7 d'abril, la finalització d'exposició pública, per tant, l'hem de rebre aquesta setmana o la setmana vinent i s'iniciarà la licitació del passallís. Una altra cosa és el plantejament d'un pont que, com vostè ja sap, és molt més complex que no pas l'execució del passallís.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, sobre els reductors de velocitat d'aquesta mateixa zona, el senyor Alcalà respondrà.

Respon el senyor Alcalà, qui exposa, no és una obsessió meva treure els ressalts, de fet, jo no he dit que trauria tots els ressalts, n'hi han alguns que jo crec que encara són necessaris, però que sí que s'anirien eliminant paulatinament, en funció de com vagi funcionant, en funció del carrer, si està passant el transport públic. En aquest sector que em comenta, n'hem eliminat uns quants, sobretot els que eren molt seguits, estem parlant amb els veïns, ara ens han demanat que actuem per posar elements que conscienciïn la gent que han de respectar la velocitat i que s'ha de senyalitzar, hi estem treballant i penso que aviat ho començarem a veure.

Per altra banda, hi han veïns ens estan demanant que radicalment eliminem tots els ressalts, ho anirem fent paulatinament com em vaig comprometre al començament de la legislatura.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, el senyor Navarro demanava també per la qüestió de l'oci nocturn. Hi ha una cosa que sí que no li puc admetre, vostè diu: «Per què s'assetja uns bars i altres, no.» Demostri-ho, digui quins bars s'assetja, per què considera que és un assetjament, i digui quins bars creu que haurien de ser assetjats i no es fa i ho estudiarem. Però òbviament, com pot imaginar, aquest Govern no assetja els bars, el que intenta és fer complir la normativa. D'acord, miri, sobre el concepte d'assetjament en podríem parlar molt, qui se sent assetjat i què vol dir sentir-se assetjat, però òbviament aquest Ajuntament no es dedica a assetjar. En tot cas, sobre la qüestió de l'oci nocturn, sobre els problemes que puguin existir, li respondrem

sempre en relació a allò que fa aquest Ajuntament, que és perfectament clar, coherent i racional. Senyora Marta Madrenas, té la paraula.

Intervé la senyora Marta Madrenas, qui exposa, de fet, m'ha tret les paraules de la boca, perquè el que primer volia dir-li era que no podia compartir de cap manera que el que s'està fent és assetjar i, a més, a determinats bars, volent dir que uns sí i uns no. Assetjar en el sentit d'aquesta connotació negativa o d'aquesta persecució injusta, de la manera en què ho ha dit, en cap cas és el que s'està realitzant des d'aquest Ajuntament, només faltaria. De fet, el que estem fent és un seguiment estricte, un control estricte, perquè els diferents –tots– establiments d'oci compleixin estrictament també amb la normativa que han de complir, això és el que ens estem dedicant a fer. Per tant, tal com ha dit l'alcalde, em sembla que si després, com havia demanat la senyora Plana, hem de treballar el consens, el diàleg, la mediació, amb afirmacions com la que acaba de fer, que forma part d'un consistori, em sembla que dificultarem molt que aquest diàleg, aquest consens i aquesta mediació es puguin arribar a produir mai.

Per altra banda, sí que és cert que s'han iniciat diferents expedients sancionadors, però també és cert que era donat per incompliments i, en general, bastant greus per part de determinats establiments. Aquests serien els únics que podríem parlar, entre cometes, d'assetjament, però en cap cas entenem que s'està produint, sinó que el que s'està fent és assegurar-nos que es compleixi la norma, purament. I no per un caprici d'aquest Govern, sinó perquè creiem que el compliment de la norma fa que es protegeixen els interessos tant dels veïns com dels usuaris. Perquè, quan parlem de sancions per determinats incompliments, estem parlant d'excessos d'aforament que podrien arribar a provocar problemes, d'incompliment de la normativa de sonoritat que estan creant molèsties greus de la salut de les persones i de veïns, manca de control dels accessos dels locals deixant que s'ajuntin en alguns casos més de cent persones a davant del seu local. Doncs és lògic que en casos així es procedeixi a una sanció que pugui consistir a reduir l'horari una hora. Doncs sí, és cert, nosaltres entenem que és important que es facin complir les normes, és important que els establiments sàpiguen que les farem, també és cert que des que apliquem sancions, perquè possiblement abans no es feia aquest control, des que es pot fer, la veritat és que estem veient molt bons resultats, com després ja podré explicar-li també amb el tema de les terrasses a la senyora Plana.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, també demanava, el senyor Navarro, per les veles de la Devesa. La senyora Madrenas li pot respondre.

Intervé la senyora Marta Madrenas, qui exposa, efectivament, ja és un debat que havíem tingut quan es van suprimir, en el sentit que era un model absolutament obsolet. També quan manifesta que caldria diversificar l'oci, entenem, com vostè ha manifestat també, que tampoc no ha de ser una activitat que porti a terme l'Ajuntament, és a dir, és lògic sempre que aquests establiments estiguin dins de l'àmbit de la iniciativa privada i, per tant, si un establiment vol obrir i vol obrir en un barri o vol obrir en un altre, cop vostè ha dit, depèn de la iniciativa privada. I, per tant, aquí nosaltres entenem que tampoc hi hem d'intervenir.

Per altra banda, sí que és cert que, per exemple, quan parlava de diversificar, des de l'Àrea d'Urbanisme, si ho recordaran, es va habilitar la possibilitat que urbanísticament es poguessin utilitzar les terrasses de determinats hotels per poder-hi fer també aquestes activitats lúdiques que fins aleshores no estava autoritzat. Per tant, sí que s'han fet també esforços d'intentar conciliar diferents espais i diferents formes d'entendre l'oci nocturn a la ciutat.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, amb relació al Mercat del Món, que sí que és veritat que en varem parlar, he de dir que no hem rebut tampoc propostes en aquest

sentit. Comptàvem que hi hauria oferiments d'entitats o de grups que estiguessin interessats, així com ho fem en altres àmbits, de poder desenvolupar aquesta idea. Continuem oberts a ella, no ens sembla una mala idea, però entendrà que no n'hem de ser els promotors directes, sinó que en el moment que es produeixi una idea d'aquestes estarem disposats a estudiar-la i a participar-hi en la mesura que toqui. És veritat, però de la darrera vegada ençà que en varem parlar no ha entrat cap sol·licitud, ni ha vingut cap persona o grup interessat a dir «ens agradaria fer allò amb els termes». Però bé, en tot cas, si ve l'estudiarem. D'acord.

Amb relació a quines mesures actives sobre comerç ecològic, sostenible s'estan portant a terme, comerç local i tot això, la senyora Coralí Cunyat li respondrà.

Intervé la senyora Coralí Cunyat, qui respon, per exemple, aquest any una de les associacions amb la qual estem treballant un pla de dinamització és amb la del carrer del Carme, la zona Vista Alegre, una associació que va néixer ara fa un any i mig i que tenen moltes ganes de fer coses. Però, bé, treballem en tot el que és a nivell de barris especialment, i també al centre, però es treballa amb les diferents associacions perquè cadascú d'alguna manera ens indiqui també quina és la línia de treball que vol seguir.

I pel que fa a productes ecològics, que també m'ha semblat que feia referència a la promoció de productes ecològics, una mica en la línia del que deia a l'alcalde, ara fa un any, si se'n recorda, es va iniciar un mercat de productes ecològics els diumenges, precisament per no trepitjar la venda dels productes que ja hi ha el dissabte al Mercat de Lleó. És un mercat que va funcionar durant unes setmanes i que a poc a poc es va anar desinflant, lamentablement i, bé, també estem a l'espera que ens facin propostes. De fet, totes les propostes que ens arriben sobre mercats i fires normalment les tirem endavant. Ara tenim a sobre la taula una proposta, ens ha vingut a veure una nova associació que treballa una mica al voltant de la cervesa artesana i, per exemple, sembla que d'aquí també en podria sortir alguna iniciativa. Per tant, anem recollint les idees i, quan veiem que poden encaixar, les tirem endavant.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, a la senyora Veray, que després de respondre aquestes preguntes se n'ha d'anar, perquè no es troba bé i, per tant, li agraeixo la paciència que ha tingut. Intentarem respondre-la i, en tot cas, després l'excuso, m'ha demanat que l'excusi i estarà excusada. Sobre el Temps de Flors al barri de Sant Narcís, crec que la resposta que li hem donat abans ja li serveix, per tant, està clar.

En canvi, pel tema de les bases del concurs d'aparadors, la senyora Coralí Cunyat li respondrà.

Respon la senyora Coralí Cunyat, qui exposa, m'he mirat les bases i efectivament hi ha un problema de redactat. És a dir, aquest any el que s'ha fet és incorporar un premi nou, cada any hi havia el premi habitual dels aparadors dels comerços, aquest premi es manté i la valoració la fan membres de l'Associació de Comerciants, de l'Associació d'Hostaleria, Amics de les Flors i regidors, de fet, hi ha tres grups que es divideixen. Això ja està previst aquesta mateixa setmana i aquests són els que valoraran *in situ* la qualitat de la flor, etcètera.

I s'ha incorporat aquest any un nou premi, que és el de votació popular, que es farà a través de les fotos que es penjen al Facebook de l'Ajuntament. I li deia, precisament, era d'alguna manera per afavorir i donar a conèixer aquests comerços que durant aquests dies participen. I, per tant, a través d'Internet, que sigui una plataforma de promoció per als comerços que hi participen. Són les dues coses, exacte, i ja refarem el redactat perquè ja he vist que no s'acaba d'entendre.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació a la situació caòtica que es va produir el diumenge, abans que responguin els regidors afectats, dir-li que lamentem molt els incidents que s'hagin produït, demanem excuses a la gent que va sentir-se perjudicada per aquesta situació, no era la nostra voluntat. A més a més, com sap

vostè, s'hi va afegir un agreujant, que és que poc després de les onze hi va haver un incendi en un restaurant de la plaça de la Independència, que he de dir casualment, però, que vaig anar-los a visitar al restaurant per donar-los suport, perquè van tenir la desgràcia de no poder treballar un dels dies de més activitat de l'any, i em van felicitar per la celeritat de la resposta dels serveis d'emergència. Per tant, vol dir que malgrat que la ciutat potser tenia uns punts de col·lapse, malgrat això, quan va haver-hi una situació d'emergència, va quedar garantida totalment la seguretat. Per tant, dit això, com que crec que té dues respostes, una resposta li formularà la senyora Muradàs i l'altra, el senyor Alcalà. Senyora Muradàs.

Respon la senyora Isabel Muradàs, qui exposa, subscriu plenament les consideracions que acaba de fer l'alcalde, evidentment lamentar les molèsties que hagi pogut suposar per a algunes persones que es veiessin afectades, en tot cas, pel tema de la circulació. En tot cas, dir que, com ha dit ell, que això no s'ha fet per fer, diguéssim, mal ni a la voluntat de promocionar l'esport, ni tampoc a la voluntat de promocionar la ciutat. En tot cas, aquesta iniciativa, que va ser una proposta feta des dels tècnics del servei, i que ja és la segona o la tercera vegada que s'ha fet això en el transcurs de la vida, tant de la Mitja Marató com de la Cursa Popular i, per tant, ja hi havia experiència sobre aquesta qüestió. No s'havia produït aquesta situació en la mesura que va passar aquest diumenge, pensem que, en tot cas, això és degut al fet que ara hi ha molta més participació en el Temps de Flors. I per tant, en aquest sentit, sí que ho hem de lamentar tot i que també és una bona notícia, evidentment, que hi hagi molta més afluència, però el que no volem és perjudicar ni una cosa ni l'altra i, per tant, això ho tindrem en compte. Ja ho hem parlat a nivell del servei i, en tot cas, es buscarà una altra data en el calendari, tot i que és molt complicat perquè el calendari de les curses està molt atapeït, però serà evidentment tingut en compte.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, en tot cas li podríem respondre amb aquella frase del clàssic «no volverá a ocurrir».

El regidor Joan Alcalà li ampliarà la informació pel que fa a la mobilitat.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui exposa, l'alcalde també ja ha demanat disculpes, m'hi afegeixo jo també. Però jo voldria fer un agraïment a la feina que va fer la Policia, perquè sí que hi havia un dispositiu important de planificació també. Donar les gràcies també als voluntaris que han estat treballant el tema de la cursa i, naturalment, a Mossos d'Esquadra i a bombers que van actuar pel tema de l'incendi. Crec que hi va haver molt bona coordinació, de fet, també ens ho varen agrair a l'establiment afectat, també alguns veïns que varen col·laborar, sobretot per poder accedir a aquest establiment. Penso que els serveis d'emergència varen respondre satisfactòriament. També comentar que no tenim l'hàbit a la ciutat de buscar vies alternatives davant d'un esdeveniment, perquè com comentava gent de Palau que volien desplaçar-se cap a la part nord, que agafaven la carretera de Barcelona i es varen veure atrapats allà, podrien haver agafat la sortida de l'autopista, que és molt més ràpida, però, bé, penso que aquí també hem fallat el tema de difusió d'informació possiblement. Tot i que aquí han fet molta referència al tema de premsa, la premsa ho publicava, les xarxes també, però sens dubte, quan ha passat això, alguna cosa ha fallat i haurem de millorar.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, sobre el tema de la Fira entenc que la resposta que li he donat abans ja serveix.

Pel que fa a les queixes de la neteja i dels nous contenidors, el senyor Jordi Fàbrega li respondrà.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, les queixes són les que ja ha dit abans el senyor Navarro. Aquests contenidors no és que siguin més petits, sinó que n'hi ha de grossos i de petits. Abans eren tots de 2.400 litres, ara n'hi ha de 2.200 i de 3.200. Ens

queda una feina que és acabar d'ajustar les àrees als contenidors, però, bé, ens hem estimat més començar amb contenidors petits i, en tot cas, allà on ara n'hi hagi dos de petits, mirarem si amb un de gran passem.

I pel que diu de les obertures que són petites, a l'hora de fer la licitació va semblar que a Girona ens podríem adaptar perfectíssimament bé al tipus de contenidor que tenen a Barcelona i a moltes altres poblacions de Catalunya i d'arreu d'Espanya.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, sense anar més lluny, l'alcalde que hem convidat aquí, justament de la seva població, també tenen aquest tipus de contenidor. I finalment vostè demanava per l'Agència de Promoció Econòmica. La senyora Madrenas li respondrà.

Respon la senyora Marta Madrenas, qui exposa, em sap greu que també he de fer el que acabem de fer ara fa un moment i és demanar excuses a la regidora Concepció Veray, perquè és cert que en el últim Ple varem acordar que jo em posaria en contacte amb ella per explicar-li exactament en quin moment de les reflexions i del treball estem i no ho he fet. Ho lamento molt i ho faré immediatament i segur que podrem trobar un moment, i ho sento.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, i jo li avanço que ho farà, perquè amb mi ja ho ha fet i, per tant, ja tenim material i tenim la feina que li ha de lliurar completada. Per tant, queda excusada, senyora Veray, i que es millori.

El senyor Quim Bonaventura demanava per la C-65. Senyor Alcalà, pot respondre.

Respon el senyor Joan Alcalà, qui exposa, efectivament hi ha un tram urbà de la ciutat de Girona, hi ha un altre tram urbà de la ciutat de Salt i hi ha un altre tram que pertany a la Generalitat. I el tram al qual vostè fa referència em sembla molt que és el tram que correspon a la part de Salt, perquè l'utilitzo, bé, els ho direm, parlarem amb la regidora de l'Ajuntament de Salt.

El senyor Joaquim Bonaventura, aclareix, la carretera té la seva salsa en el seu conjunt i si cada u fa la seva..., estaria bé que allò s'arreglés i després, si de cas, discutíssiu qui toca... Però, clar, als contribuents, per dir-ho d'alguna manera, els és indiferent si allò és Salt, Vilablareix o Girona, hi ha uns forats que ens hi podem fer mal.

Reprèn la intervenció el senyor Alcalà, qui comenta, però cada un ha de reparar la seva part. Ja hem fet coses conjuntes amb carrers però en un tram tan important no podem assumir-ho.

Pel que fa referència al tema de les línies, ara està en el procés de concurs, la senyora Barbero ha anat assistint a les reunions i estem pràcticament a la fase final i aviat ja es començaran a veure els carrers pintats.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, en tot cas, senyor Bonaventura, semblava que vostè suggeria, ho entès bé, que fem i després ja ho trobarem, fem-ho i després ja ho trobarem. Home, de fet, vostè ha fet una pregunta després amb relació al carrer Bisbe Sivilla que li podríem respondre el mateix, que vostè l'ha format al Govern. Però, en tot cas, sí que potser fer una gestió amb l'Ajuntament de Salt per veure si hi ha alguna planificació. O sigui, entenc que la pregunta anava per aquí, si hi ha interès a fer-ho, coordinem-nos, això és el que jo entenc, i que planifiquem un projecte conjunt cadascú aclarint la part que li pertoca.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, qui aclareix, estic d'acord, els forats són diferents, el del carrer Bisbe Sivilla és diferent.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, vostè preguntava també sobre una botiga que ha obert –una botiga Vodafone– a la Gran Via i que té problemes d'accessibilitat. En tot cas, deuen ser els mateixos que tenia el comerç al qual l'anterior Govern va donar permís perquè funcionés, entenc jo, perquè el local és el mateix, no crec que l'hagin eliminat, l'accés per a gent amb mobilitat reduïda. En tot cas, es pot demanar, si és que això és així. El senyor Ribas li aclarirà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui expressa, anava a contestar justament això, és a dir, abans hi havia una botiga de mobles, ara hi ha una botiga de Vodafone. De totes maneres mirarem a veure si hi ha hagut un traspàs o no de llicència i ho constataré, perquè evidentment no ho podem permetre, això és evident. I he passat la petició, ja quan ho ha dit, perquè ho vagin a mirar demà. El que no entenc que tingui res a veure és que la companyia que vostès van contractar quan estaven al Govern fos Vodafone amb el fet que ara hi hagi aquest problema... És que ho ha dit vostè i francament no he entès quina era la raó del comentari.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, francament no crec que tingui res a veure, sincerament, i són coses prou serioses perquè no hi frivolitzem. El fet que una empresa guanyi el concurs de la telefonia mòbil de l'Ajuntament, que un any és una, l'altre any pot ser una altra, què té a veure amb el fet que hi hagi una cosa que té a veure amb l'activitat econòmica o la llicència urbanística, que se seguirà al marge, perquè encara que no tingués un servei hauria de complir igualment.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, qui afegix, en tot cas, només dir que al mateix edifici, a l'estructura del mateix edifici, hi ha un altre establiment al costat que no té cap tipus de problema d'accessibilitat. Llavors, senzillament dir que amb aquest tema es tingui cura, sigui una botiga de telefonia mòbil o sigui una botiga, diguem-ne, de pipes, per dir-ho d'alguna manera.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, vostè senyor Bonaventura, parlava també dels contenidors, però en particular concretament del que està situat a l'alçada de l'avinguda Sant Narcís número 65, si no ho he apuntat malament. El senyor Fàbrega li respondrà.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, a nosaltres no ens consta cap queixa d'aquest contenidor, però en tot cas jo demà hi passaré per davant, ja m'ho miraré, ja li sabré dir alguna cosa.

Intervé el senyor alcalde, qui afegix, i sobre la mateixa queixa amb relació a la zona de plaça d'Europa, de la neteja en particular, dels sorolls ja en parlarà el senyor Alcalà. Jo he apuntat problemes de neteja i sorolls. D'acord, en tot cas, tema de seguretat, el senyor Alcalà respondrà.

Respon el senyor Joan Alcalà, qui comenta, també m'apuntaré una miqueta això de la brutícia, perquè sobretot hi ha el tema de defecacions de gossos en aquesta zona nova, que m'ha fet arribar el regidor com a regidor de barri i en el qual també hi estem al darrere per qüestió de seguretat. Efectivament, al sector de la plaça Europa, en concret en un bar, es generen molts problemes però des de fa setmanes s'està fent un control exhaustiu. També en el mateix sector, perquè pràcticament és el mateix edifici per l'altra banda, què és el carrer Santander, també tenim concretats una sèrie de problemes veïnals i en el qual des de fa mesos està treballant la policia de mediació. És un tema delicat i que s'hi està treballant i dedicant esforços.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, també demanava sobre la presència de moltes persones captaires i sospitava que podrien formar part d'alguna organització que no

busqués finalitats benèfiques, entre cometes. Senyor Alcalà o senyor Berlosó, crec que hi ha un tema de seguretat i un tema de serveis.

Respon el senyor Eduard Berlosó, qui exposa, ara en aquest moment jo no li sabria contestar, el que faré serà parlar amb els educadors de carrers, a veure què tenen sobre aquest tema i sobre aquestes persones. I, en tot cas, també juntament amb el senyor Alcalà per la Policia Municipal ho contrastarem i l'informarem del que hi ha.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, ara en tot cas el senyor Alcalà ampliarà això. M'havia oblidat, senyor Bonaventura, d'una pregunta que havia formulat sobre la senyalització del TGV i de l'AVE a dintre de la ciutat. El senyor Alcalà aprofitarà, i la senyora Coralí, si és el cas, pot ampliar aquesta informació.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui exposa, referent al tema de les persones indigents que estan demanant, normalment són persones conegudes, no tenim coneixement que siguin de xarxes, són persones conegudes que ja es mouen des de fa temps per aquí, per la ciutat, i no hem vist cap relació amb xarxes. Sí que és cert que en dies com Temps de Flors hi ha més gent, de la mateixa manera que hi han els músics aquests al carrer, que baixen normalment de la ciutat de Barcelona, això està passant, però no tenim coneixement que pertanyin a cap xarxa organitzada.

I referent al tema de la senyalització, dir-li, com ja li vaig avançar a la Comissió Informativa, que la senyalització de l'autopista la va fer el Ministeri i que és feina nostra senyalitzar el que és la ciutat, que a través de l'auditoria que ens va fer el RACC estem treballant en totes les deficiències que ens varen apuntar. Tenim una persona que ho està reorganitzant i analitzant. I que no només és el tema de l'estació del tren amb l'AVE, sinó la resta de la ciutat.

El tema del Trueta ja li vaig comentar. I aprofito també per dir que estem treballant conjuntament cada vegada més amb l'Ajuntament de Salt el que es refereix, sobretot, al tema que porto de Mobilitat, per les obres que fem, comentar les afectacions que puguin tenir. Cada vegada estem treballant més en la línia una mica com l'exemple que hem tingut amb el tema de Sarrià.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, la senyora Barbero parlava de l'Institut Gaudí de la Construcció. És veritat que s'ha fet una ampliació del conveni per raons lògiques. Amb el Departament d'Interior fa temps que parlem. Hi havien de fer evidentment una sèrie de reparacions i una sèrie d'obres per adequació dels espais. Fa temps que parlem amb ells per saber quin és el futur, la planificació de les infraestructures de seguretat del futur. Som dels que pensem, i de fet és així, que la comissaria s'ha de quedar a Girona i som dels que treballem també perquè la comissaria de Vista Alegre pugui tenir una utilitat aquí. Estem en aquest punt, no podem avançar més, perquè entre altres coses la disponibilitat de la Generalitat és la que és, però ens semblava lògic fer aquesta ampliació.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, qui pregunta, perdoni, i les contraprestacions? O sigui, que rebrà l'Ajuntament de Girona per cedir gratuïtament un solar i un edifici?

Respon el senyor alcalde, qui diu, en el futur hi haurà les contraprestacions, òbviament, perquè hi han de ser, naturalment, i perquè en el futur haurem de parlar de la comissaria de la policia regional, haurem de parlar de com millorarem les condicions en què presta la seva activitat la Policia Municipal de Girona i haurem de parlar de moltes coses. Per tant, hi haurà les contraprestacions que hi hagi d'haver, com no podria ser d'una altra manera. M'apunta la regidora una altra qüestió. L'equipament de les Beates, per exemple, que estem utilitzant per a serveis municipals és gratuït, la Generalitat l'ha cedit sense cap tipus de contraprestació. Per tant, aquest joc entre institucions jo crec que ens l'hem de permetre. Però, en qualsevol cas, sí que és veritat

que en el cas concret del Departament d'Interior tenim al davant uns reptes molt grans que hem de satisfer i, per tant, hi haurà d'haver amb un conveni o convenis adequats amb el que hi aporta cada part per a la solució del futur.

Ha fet varies preguntes amb relació als quatre barris del Sector Est. En particular, una pel que fa al Pla d'ascensors. El senyor Ribas li respondrà.

Respon el senyor Carles Ribas, qui exposa, senyora Barbero, ja sap que varem aprovar el Pla d'ascensors, que era la base principal i llavors en genera un problema - que també s'hi van trobar vostès en l'anterior mandat- i és el finançament per executar aquesta obra, perquè normalment són comunitats de propietaris que no tenen disponibilitat. Seguint el mandat d'aquest Ple, jo ho he tractat amb diferents entitats, ara només m'ha contestat positivament una, que sense dir el nom els diré que és la que no volen que mai facin res en aquest Ajuntament. I ara estic tractant-ho amb comunitats d'àmbit social, banca ètica, a veure si a ells els aconseguixo convèncer perquè ajudin les comunitats de propietaris a finançar. Perquè, és clar, si porto aquesta entitat, que ja dic obertament que és Bankia, vull dir, em saltaran tots a sobre que parli amb banca ètica. Estem treballant en aquest sentit, jo espero tenir una resolució perquè és complex jurídicament que donin el finançament.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, després preguntava, senyora Barbero, sobre la llum dels habitatges de Font de la Pòlvora. El senyor Berlosò li respondrà.

Respon el senyor Eduard Berlosò, qui explica, la senyora Barbero ha exposat la situació que ens trobem i les dificultats afegides en el fet que les instal·lacions internes s'han de canviar totes i això és un problema importantíssim. S'han tingut diferents reunions i també, per altra banda, Fecsa-Endesa manté la denúncia. Per tant, no podem assegurar el fet que en un moment determinat Fecsa-Endesa comenci a tallar la llum a alguns dels veïns, estem tractant de fer contenció.

I, precisament, el divendres d'aquesta setmana fem una reunió Fecsa-Endesa, el departament d'indústria de la Generalitat, habitatge de la Generalitat, Mossos d'Esquadra, Policia Municipal i nosaltres mateixos a fi i efecte de veure si som capaços amb Fecsa-Endesa de trobar una solució en el temps, perquè això, afrontar-ho i poder-ho solucionar tot d'entrada és impossible. Per no haver de deixar la gent d'allà dalt, que són tres-centes i escaig famílies que estan penjats, o sigui que estan enganxats, més les cent «i pico» que queden, el 80 per cent tenen comptador, que aquests no seria tan difícil de solucionar pagant el deute i que els hi tornessin a donar, però que també tenen deutes i la tenen tallada. Per tant, suposo que el divendres avançarem amb aquest tema.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, la senyora Barbero també demanava amb relació a l'aparcament per als veïns de la Font de la Pòlvora. El senyor Fàbrega li respondrà.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui expressa, sí que és veritat que, quan es va anar a parlar amb els de Font de la Pòlvora pel canvi de direcció dels contenidors nous, els veïns varen demanar de poder utilitzar un aparcament que, la veritat, a mi en aquell moment em va semblar que no havia de ser massa complicat, i jo em vaig comprometre a fer les gestions. Ara bé, un cop parlat amb Mobilitat, parlat amb Urbanisme, la inversió que fa falta per posar aquell aparcament en condicions, la veritat és que ara no estem en condicions de fer-lo. Sí que estem estudiant unes solucions alternatives de netejar l'aparcament dels portuguesos, estem mirant de trobar una solució en aquestes places d'aparcament que es varen perdre i suposo que ens en sortirem en breu.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, qui puntualitza, perdoni, però és que el que no he entès és per què es van perdre aquestes places d'aparcament, perquè en realitat allà no s'han posat contenidors nous, a Font de la Pòlvora i a Vila-roja continuen amb els

contenedors vells. Llavors, precisament es va fer aquella solució perquè sempre hi ha hagut problemes d'aparcament i hi cabien més cotxes. Clar, es va canviar un carrer justificant que es posarien contenidors nous, contenidors nous no se n'han posat i, en canvi, s'han perdut places d'aparcament. Únicament aclarir això.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui aclareix, senyora Barbero, aquí no s'han acabat de canviar els contenidors perquè aquest barri necessita una mica més de temps, perquè la veritat és que, tot i que això de les direccions s'ha arreglat, la majoria de dies que puja al camió d'escombraries convencional, que és el que hi puja fins ara, doncs ha de baixar de recules perquè arribava a dalt i no pot girar. O sigui que em refereixo que formalment han canviat les direccions però no s'ha resolt el problema, estem allà mateix. I per això mateix no s'han acabat de canviar els contenidors, perquè a Font de la Pólvora hem de canviar tots els contenidors i és una qüestió que tenim pendent. Ara bé, abans hem de resoldre aquestes qüestions de civilitat circulatòria, per dir-ho d'alguna manera.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, també demanava per la recuperació de la font de la Font de la Pólvora. El senyor Berloso li respondrà.

Respon el senyor Eduard Berloso, qui exposa, aquest és el projecte dels pressupostos participats 2013, el projecte ja està redactat, en aquest moment, a finals de la setmana passada o a principis d'aquesta, havien d'anar-hi uns tècnics que havien de fer unes «cates» per detectar a quin nivell i on estava per recuperar l'aigua picant, quin nivell tenien per fer la cota de baixada de l'estructura aquesta. Suposo que aquesta setmana tot això ho tindran llest i s'acomplirà el cronograma aquell de compromís respecte a la planificació i la durada de tot plegat perquè puguin tenir la font acabada.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, la senyora Sílvia Paneque demanava pels temes d'igualtat i el desplegament dels indicadors. El senyor Berloso li respondrà.

Respon el senyor Eduard Berloso, qui manifesta, veritablement, portem uns mesos de retard amb aquest treball, comptàvem que la persona –l'empleat– que porta tot aquest tema s'incorporés i ja hauria d'estar incorporat, s'ha retardat una mica. El cert és que posar-hi una altra persona, primer, trobar-la i després ens resulta difícil, perquè aquest senyor, des que es va iniciar aquí a l'Ajuntament tot aquest pla i aquest projecte ha estat qui l'ha portat, no hi ha altra persona que conegui, diguem-ne, tots els «intrínquils» d'aquest tema, però dintre d'aquest mes de maig ha de quedar resolt; si no s'incorpora, evidentment haurem de prendre una mesura en aquest sentit.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, la senyora Sílvia Paneque demanava també que amb relació als informes socioeconòmics fem referència als aturats en funció del sexe, que hi ha empreses públiques o mixtes que no compleixen amb la quota femenina, que seria desitjable. Senyora Planas, no sé si li consta això en aquest sentit.

Respon la senyora Mª Àngels Planas, qui expressa, no em consta, ho miraré, mirarem totes les empreses, però no em consta. Com per exemple l'empresa d'escombraries, però bé, no és una empresa de l'Ajuntament, el qual sí que tenen establert contractar una sèrie de dones per fer el servei quan hi han baixes. Sé que ho estan fent, s'està introduint, ho estan portant els sindicats i ho estan vigilant també els sindicats. Quant a les empreses mixtes, ho miraré.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui puntualitza, més que la quota desitjable, que seria la del 50, la pactada, si més no. I li he de fer la pregunta com li ha fet abans el senyor Jordi, està segura d'això que diu respecte a l'empresa de neteja, que això està

passant així? I que els sindicats, tal com diu, estan vigilant i estan d'acord amb aquestes quotes i amb el que s'està fent?

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, el que sí que és cert és que fins fa poc potser hi havia quatre dones amb una plantilla de cent cinquanta, quatre dones escombriaires, i ara s'ha arribat al compromís que la meitat de les contractacions seran dones, i això s'està complint. I la veritat és que el nombre de senyores escombriaires està creixent de manera feaent i considerable, això és palès que ara hi ha més dones escombriaires que no pas hi havia. Per descomptat que venim d'allà on venim, una empresa de cent cinquanta treballadors que la immensa majoria tradicionalment eren homes, doncs costarà que es noti, però s'està avançant en aquest sentit.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, en tot cas, per acabar de tranquil·litzar la senyora Paneque, jo li suggeriria al senyor regidor que li faci arribar l'estadística del nombre total de treballadors distribuïts per sexes des de fa deu anys, i a veure quina evolució hem fet en els últims anys, a veure si anem en línia que apunta el regidor i si podem incrementar això. D'acord.

Després li demanava, senyora Planas, per els plans d'igualtat a les empreses que es presenten a concurs públic, sobre si se'ls exigien els plans d'igualtat i sobre quin seguiment se'n feia, del compliment d'aquests plans d'igualtat. Senyora Planas, pot respondre.

Respon la senyora Mª Àngels Planas, qui exposa, la veritat és que nosaltres a la contractació no ho estem exigint, quan ens porten quins són el nombre de treballadors que hi ha, si hi ha paritat o no hi ha paritat, no s'està exigint a la contractació, ens ho podem mirar, però actualment no s'està exigint, s'està fent el mateix que s'estava fent anteriorment en aquest sentit.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, la senyora Paneque em preguntava també sobre el tema de l'habitatge, la disponibilitat dels pisos buits i concretament parlava de pisos d'Adigsa, que tindrien necessitat d'una millora. El senyor Berloso respondrà.

Respon el senyor Eduard Berloso, qui exposa, Adigsa té una sèrie de pisos, sis concretament, que estan ocupats i que no s'hi fa cap intervenció. A resulta que ara estem tractant de trobar solució per acomodar, perquè després els pisos de baix del carrer Noguera, em sembla que és, a l'últim pavelló, que en té deu que són també d'Adigsa, en aquell pavelló són deu d'Adigsa, quatre de propietat i després, si mal no recordo, quatre d'ocupats, que deuen ser els setze o disset pisos que hi han allà. Llavors, bé, allà volem fer-hi una intervenció i estem mirant aquests pisos que estan ocupats que és el que s'hi pot fer, perquè ja porten molt de temps ocupats i ara es segueix tot un procés judicial a fi i efecte d'arranjar-los, després resituar aquests de lloguer de baix que veritablement els tenen en unes condicions no massa adequades per traslladar-los a aquests pisos quan els hagin rehabilitat, que a la vegada ja aprofitaran per fer la rehabilitació també de tota la instal·lació elèctrica. Estem treballant sobre el tema amb Adigsa sobre aquesta qüestió.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, senyora Paneque, demanava també de la Línia 11 a Montilivi. El senyor Alcalà pot respondre.

Respon el senyor Joan Alcalà, qui exposa, senyora Paneque, estem d'acord, i li vaig dir el mes passat que estàvem d'acord. Fins i tot aquesta setmana m'ha fet arribar, l'associació de veïns, una demanda que els ha fet l'assemblea. Però també li recordo que un mandat del Ple em va dir que l'L-11 havia de retornar tal com estava i és el que hem fet. I també els vaig dir el mes passat que estem pendants d'una reunió que havia

d'haver estat l'última de la Taula de mobilitat en què es debatria aquest tema i en breu convocarem específicament per parlar d'aquesta qüestió, perquè hi han moltes coses a lligar amb la línia. Aleshores, jo no puc fer ara una modificació puntual perquè seria anar en contra del que el mandat del Ple em va dir i jo entenc que ho hem de debatre.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui puntualitza, només la freqüència, no modifiquem la ruta, només estem dient que passi pel carrer Ullastret o per la part de baix alternat.

El senyor Joan Alcalà, aclareix, però tot són modificacions, de la mateixa manera que aquí s'ha introduït un punt que ha estat la compra dels autobusos, que a l'haver aprovat al Ple, el que es pugui fer aquesta compra, i ens permetrà estudiar i presentar la proposta perquè es modificaria la dimensió de l'autobús, que també ens ajudarà, o sigui, és més complex que simplement modificar això. Però la meva intenció és que sí i ho he manifestat, i espero resoldre-ho aviat.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, senyora Paneque, parlava del manteniment de les zones verdes de Germans Sàbat, Tialà, Domeny i concretament també la zona també del carrer Sant Medir. El senyor Jordi Fàbrega li respondrà.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, en aquesta zona jo recordo que hi havia hagut problemes el mes de març, el que no en tenia constància és d'aquesta reincidència. Però en tot cas demà mateix ho miraré.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, sobre l'ordenació del trànsit, les voreres de tota aquella zona, el senyor Alcalà, respondrà.

Respon el senyor Joan Alcalà, qui exposa, l'ordenació del trànsit en tot aquell sector va ser fa uns mesos en què es van fer sentits únics de circulació. Ara bé, sí que hi ha un problema i jo crec que quan vostè em diu d'aparcaments de camions, diria de parades momentànies, i no de camions, sinó de tràilers, estaríem parlant de l'empresa aquella de distribució. Suposo que deu parlar d'això. Suposo que és el que origina el problema.

Referent al fet que la gent estaciona a les línies grogues, ho faré controlar per la Policia.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el senyor Quintana demanava com estava la negociació de la Casa Pastors, ja li he explicat abans a un altre portaveu, no ho repetiré, però sí que parlava vostè de la Casa Pastors en dos àmbits. Miri, la Casa Pastors l'hem pogut posar al servei dels ciutadans i de l'economia gironina fins i tot abans de signar el document amb la Generalitat, que està pactat i que està seguint la seva tramitació administrativa en els departaments corresponents –la Generalitat té aquestes coses a vegades– perquè puguem signar-lo. Però l'acord no només és absolut, la Casa Pastors està oberta i l'ha obert l'Ajuntament. I hi ha posat una exposició, si m'ho permet dir, extraordinària. El dia de la presentació, a la qual vostè no va assistir-hi, hi havia una immensa majoria d'artistes de les comarques gironines i de la ciutat de Girona, en particular. Hi havia dues persones de més de noranta anys, el senyor Paco Torres Monsó i el senyor Isidre Vicens, que van venir molt amablement a la inauguració d'aquesta exposició. Aquesta exposició ha estat visitada per milers de persones en el que portem de dies que és oberta. I la crítica del contingut de l'exposició, fins i tot els mateixos espais que no han requerit pràcticament cap altra intervenció de neteja i una mínima adequació és francament molt positiva. És a dir, jo crec que la ciutat ha guanyat un actiu extraordinari i a mi m'hauria agradat que superés una mica el ressentiment i, a banda de fer les consideracions crítiques que té tot el dret del món a fer, potser no hauria estat malament, ni que sigui per consideració als

artistes que hi exposen, que són trenta anys d'art contemporani gironí, una mica de dir «potser no està malament, malgrat tot, no està malament allò que s'ha fet allà».

Intervé el senyor Àngel Quintana, qui puntualitza, perdó, però jo només he preguntat, no he fet cap crítica. I si no hi vaig poder assistir és perquè estava fora aquell dia.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, senyor Quintana, ni vostè ni cap altre regidor del seu grup, i deuria ser molta casualitat que tots estiguessin fora. Atès que és un tema que ha generat tant de debat a la ciutat, cregui'm que em va sorprendre una mica que no hi hagués cap dels regidors tan inquietos en el Ple en un dia tan especial com aquest.

Intervé la senyora Bosch, qui demana, senyor alcalde, si em permet un segon.

El senyor alcalde, respon, no li permeto, jo els he escoltat pacientment les seves cent quatre preguntes que han formulat, estem en el torn de respostes, si us plau, em deixi respondre, no els he pas interromput quan han formulat preguntes.

La senyora Bosch, insisteix, demano posteriorment que em permeti...

Respon el senyor alcalde, qui expressa, senyora Pia Bosch, no té la paraula. Senyora Pia Bosch, li demano, si us plau, que em deixi acabar. Moltes gràcies. Insisteixo, les cent quatre preguntes que han formulat no han estat interrompudes i, per tant, els prego una mica de respecte. Vostès han volgut portar cent quatre preguntes en aquest Ple, els demano que ens les deixin respondre en la mesura que puguem i que siguin també una mica més tolerants amb relació a alguna cosa que sentin que no els acabi d'agradar. Miri, hem sentit moltes coses que no ens han agradat, i ens hem aguantat. Permeti'm que li digui uns fets objectius i són, u, en aquest Ple s'ha parlat molt de la Casa Pastors, molt; dos, es va inaugurar una exposició brillant, que fa honor a trenta anys d'art contemporani gironí; i, tres, a aquesta inauguració vostès no hi van assistir. Tres fets objectius, no ho és una crítica, és una constatació.

Per tant, celebro que vostè digui que no hi havia possibilitat d'accés per a persones amb mobilitat reduïda. En algunes és veritat, això és així, perquè l'ascensor que hi ha allà està donat de baixa i no es podia donar l'alta. Evidentment que en la mesura que puguem ho donarem d'alta i ens encantarà que totes les persones amb dificultats de mobilitat hi puguin assistir. Això va impedir, per exemple, que un dels grans creadors contemporanis que tenim, que és en Domènec Fita, no hi pogués venir. En canvi, el senyor Isidre Vicens i el senyor Paco Torres Monsó, que els agraeixo infinitament la seva presència allà, amb les dificultats òbvies, ajudats per tots, van poder-hi assistir, com era la seva il·lusió.

Sobre el Modern, estem al final de tota la recollida de la documentació, és veritat, aquest no era un bon mes perquè hem estat prioritzant tot el tema Temps de Flors i altres qüestions, i el tema de la Casa Pastors, però està tant a punt que confio convocar-los en breu per poder-ho debatre àmpliament. Però, en tot cas, estem ja a la recta final.

Sobre la visita a la biblioteca, està programada ja, ara no recordo exactament el dia, però em sembla que està fixat i tothom està avisat, si no ho tinc mal entès. Sí, exactament, el dia 15. I parlava del contenciós amb l'Estat i les obres d'urbanització, el projecte d'urbanització, senyor Carles Ribas, a l'entorn de la biblioteca.

Respon el senyor Carles Ribas, qui exposa, estava intentant constatar el dia de visita. Em sembla que el que preguntava és si hi havia hagut un contenciós i que aquest contenciós havia dificultat...

El senyor alcalde, puntualitza, parlava de la dificultat.

Intervé el senyor Àngel Quintana, qui exposa, hi han dues coses, hi ha un contenciós amb l'Estat que ha impedit obrir. I, per altra banda, hi ha la qüestió del pla de l'entorn i jo preguntava quina era la responsabilitat de l'Ajuntament amb això.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui exposa, l'Estat el 17 d'abril va entrar el projecte, l'havia d'haver entrat el desembre, l'ha entrat el 17 d'abril. I, a part d'aquí, hi ha una part del projecte que és una part que ha de finançar i pagar l'Ajuntament de Girona, però el projecte és únic i és unitari. Evidentment hi han participat –hi van participar– els tècnics en el seu moment, però evidentment qui l'havia de redactar i tirar endavant, el projecte, era l'Estat, que el va entrar al registre de l'Ajuntament el 17 d'abril. Ara ja esperem que les coses vagin molt ràpid.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, senyor Amores, no hem acabat de respondre les preguntes, al final de les respostes tindran un torn.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui diu, és un aclariment relatiu a una de les preguntes, ho ha permès fer a altres regidors, no sé per què en el meu cas no em permet mai.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, em permet un aclariment? Vostè no és la formulant de la pregunta que hem respost, per tant, en la persona formulant de la pregunta que hem respost...

La senyora Bosch demana intervenir per al·lusions.

El senyor alcalde, respon, senyora Bosch, qui dona i treu paraules és l'alcalde.

La senyora Bosch, insisteix en intervenir per al·lusions.

El senyor alcalde, insisteix, si no ho entén, no sé com li he d'explicar, li puc fer un dibuix, al final.

La senyora Bosch pregunta al senyor alcalde, per què són les al·lusions?

El senyor alcalde respon a la senyora Bosch, miri, en les respostes de regidors de l'equip de Govern als regidors de l'oposició es fan referències a altres regidors, en la formulació de preguntes o intervencions de regidors de l'oposició a altres regidors es fan referències, no podem estar interrompent permanentment el debat o l'ordenament del debat perquè en un moment determinat s'ha al·ludit algú. Hi ha un torn previst per al·lusions al final de la ronda de respostes, que jo ho li torno a reiterar, a vostè li costa una mica d'entendre, vostès han fet moltes al·lusions mentre feien les preguntes, ha vist algun regidor de l'equip de govern aixecar el dit perquè se sentia al·ludit i dir «escolti'm, em sento al·ludit en aquest punt, per tant, demano la possibilitat d'intervenir»? No. No, perquè la manera normal, ordenada de fer el debat de precis i preguntes és que vostès pregunten i nosaltres responem. I si al final les respostes generen algun tipus de repregunta, algun tipus de contestació perquè hi ha hagut al·lusions, està permès, perquè ho hem fet sempre així i jo ho permetré, com no podia ser d'una altra manera. Per tant, no es posi nerviosa, tranquil·la, tindrà el seu torn, la seva possibilitat de, si s'ha sentit al·ludida, poder-ho aclarir. I com ha passat, i només faltaria, que la persona que formula la pregunta, si hi ha hagut una confusió en la resposta, si el regidor li demana un aclariment, naturalment que pot, ho hem fet sempre i ho permetré, no passa pas res amb això, però no té res a veure amb el que vostè reclamava ara i que, en tot cas, quan acabem la ronda de respostes, tindrà la possibilitat de fer les repreguntes que consideri oportunes. Ja li he dit que no ens cansaran, aguantarem, no hi ha cap problema.

El senyor Amores parlava de la pobresa energètica, no sé si en la resposta anterior ja es pot considerar respost.

Tornava a preguntar per l'Agència de Promoció Econòmica, entenc que les respostes que li ha formulat la senyora Madrenas serveixen, en aquest cas, també per a vostè.

Sobre el tema dels veïns de Campdorà, la incineradora, només reiterar-li dues o tres idees i, en tot cas, n'hem parlat amb el regidor, la idea nuclear és que el nostre horitzó –el nostre i el de l'agència– és una instal·lació en un altre lloc de la comarca del Gironès. Dos, que en aquest mentrestant la planta admet millores per ser més eficient i complir millor. I tres, que hem d'aprofitar sí o sí aquesta oportunitat per començar a desconstruir la incineradora de Campdorà. I, per tant, en aquest sentit estic convençut que en les properes setmanes o mesos podrem donar molt bones notícies. Estem aquí i, per tant, ara es pot sembrar tota la inquietud que es vulgui, això és lliure, i els rumors que es vulguin, però el que li dic va en aquest sentit. Millorar-la perquè pugui ser més eficient i pugui ser més, diguem-ne, sostenible i comencem a visualitzar l'horitzó, amb relació a aquesta pregunta, senyor Amores? Digui.

Intervé el senyor Amores, qui puntualitza, perquè a l'estudi que hem pogut veure hi ha cinc escenaris diferents, en algun cas es parla de 50 milions d'euros. Clar, no sé com dir-ho, potser és un escenari que entenc que es deu descartar perquè, si volem fer una inversió aviat fora, no deu ser qüestió de fer una inversió de 50 milions d'euros. M'imagino. Per tant, jo com només he vist l'estudi i escenaris possibles...

Intervé el senyor alcalde, qui aclareix, senyor Amores, això de l'«aviat» ho ha dit vostè, jo no ho he dit, jo no he dit en cap cas l'«aviat», he parlat del mentrestant, mentre anem a un horitzó en què no hi ha una solució definida, sí que hi ha el model de solució que és això ha d'estar en un altre lloc. U, això ha d'estar en un altre lloc; dos, ara no hi ha diners per fer això, això ho han dit clarament; i, tres, mentrestant podem ser millors i ja començar a fer passes en aquest sentit. I evidentment hi ha cinc escenaris, hi ha hagut converses també per sobre de quina fórmula podem anar afinant escenaris i jo crec que, en aquest sentit, ja li reitero, podrem comunicar bones notícies ja més concretes a tota la zona, però no ens hem mogut d'allà on érem, que quedi clar.

Demana també per la revista oficial del Temps de Flors. Entenc que és el programa, vostè en diu revista, però és el programa. La senyora Coralí Cunyat li pot respondre.

Respon la senyora Coralí Cunyat, qui exposa, de fet, abans es feia una versió petita, el que s'ha fet enguany és una versió més grossa amb format revista, sempre es fan uns 250.000 planells i ara no recordo les unitats de revistes, en comptes de fer-la en format petit s'ha fet en format gros.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, la senyora Glòria Plana, en primer lloc, preguntava pels horaris de la terrassa i, en fi, els establiments comercials. La senyora Madrenas, li respondrà.

Respon la senyora Marta Madrenas, qui expressa, diverses vegades ho hem parlat amb la regidora Plana referent al tema dels horaris de terrasses i d'intentar aconseguir un consens entre els dos, diguem-ne, sectors, que estarien una mica contraposats.

De fet, hem estat treballant fortament intentant mediar i el que sí és cert és que en aquests darrers dos mesos hem obtingut relativament bons resultats, en el sentit que ara els exposaré. De les cinc entitats veïnals, que no eren de tot un barri, sinó de carrers, algunes d'elles, que l'any passat es mostraven potser més bel·ligerants quant als horaris i a la regulació que havíem realitzat l'any passat i que s'han ajuntat amb una entitat que es diu "Girona pel dret a descansar", dues d'aquestes cinc ja ens han presentat un escrit tant al senyor alcalde com a l'Àrea de Promoció Econòmica dient que es volen apartar de la línia que s'està seguint en el "Girona pel dret a descansar" i

ja estem en diàleg constant i veient com van evolucionant aquest any les terrasses. Per tant, en aquest sentit, molt bé, més que res perquè de les tres que enguany encara estan seguint aquesta línia, una només té una terrassa, per tant, no és el problema, les terrasses, tampoc. Ara estem treballant intensament amb les altres dues per aconseguir que també puguin venir al terreny del diàleg i de la mediació, que és el que a tots ens interessa.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, entenc, senyora Plana, que el tema de la Mitja Marató que preguntava ja està respost.

Després parlava també, deixi'm que expressi una certa sorpresa, perquè jo entenc que els grups s'hagin pogut posat d'acord a no fer mocions i a fer preguntes, però em semblava que dintre del mateix grup es coordinarien qui parlaria i de quin àmbit, perquè vostè ha fet una pregunta sobre la institució firal i la senyora Bosch n'ha fet una altra després. I veig també que dues regidores del mateix grup pregunten sobre un mateix tema, s'ho deuen haver repartit així també. Però, en tot cas, sobre l'activitat congressual i firal que demanava vostè, senyora Gloria Plana, la senyora Coralí Cunyat li respondrà.

Respon la senyora Coralí Cunyat, qui exposa, en aquest cas feia referència a la Fira Expocycling, jo no li puc facilitar, no tinc ara aquesta informació. Això directament, el senyor Espadaler. Jo per qüestions personals la setmana passada no m'hi vaig poder trobar, per tant, ara no tinc la informació, però ja li farem arribar.

Intervé la senyora Glòria Plana, qui puntualitza, havia preguntat per l'Expocycling, però també per la resta d'activitat congressual i firal, però, bé, ja m'ho passaràs.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, si m'ho permet, com que la senyora Pia Bosch ha formulat una pregunta en aquest sentit, jo li respondria, si li sembla bé, la resposta que englobarà tot això.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui demana, si m'ho permet ara, perquè ara sí que ha fet al·lusió a la meva pregunta.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, però no té resposta, encara, senyora Bosch.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui aclareix, són dues preguntes diferents.

El senyor alcalde, comenta, ja fa la rèplica abans de la resposta, vostè.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui comenta, se n'adona que són diferents? Li demano dues respostes diferents, simplement.

Intervé el senyor alcalde, qui afirma, és clar, evidentment. La senyora Glòria Plana també demanava saber dels projectes executats pel 2013 dels pressupostos participatius. El senyor Berlosó li respondrà.

Intervé el senyor Berlosó, qui exposa, en el mes de febrer es va entregar a totes les associacions de veïns un cronograma en el qual s'indicava el que hi havia pendent del 2013, els passos que se seguirien amb les dates i tal, i aquest cronograma s'està complint. Suposo que es refereix al divendres, a la reunió del divendres, que un component de l'Associació de Veïns de Domeny deia que com s'havia d'anar a votar, si encara no s'havien posat cartells. Bé, doncs és que és l'únic que va intervenir en l'assemblea esmentada i el que estava reclamant era el fet que s'han de posar uns cartells al lloc del que hi ha pendent del 2013, allò mateix que els varem donar del cronograma amb un cartellet, que aquesta setmana s'estan fent aquests cartells i es

posaran en els llocs perquè qualsevol veí vegi quines són les dates i quin procés seguirà això del 2013.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, amb relació al passeig Canalejas i la negociació amb Adif que preguntava la senyora Plana, el senyor Carles Ribas li respondrà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui expressa, senyora Plana, jo hagués agraït moltíssim tenir un paper signat de les obligacions que assumia Adif en el seu moment, li ho ben asseguro. Perquè trobar-te com estàs, sense res i que evidentment et trobis que tot queda amb un rosari de promeses i després a l'hora de la veritat no fan absolutament res, doncs fa que alhora haguem -com deia vostè- de posposar per més endavant un projecte, que de totes maneres va ser consensuada, aquesta aturada del projecte, amb els mateixos veïns quan no va haver-hi una recepció positiva respecte al tractament sobre l'Onyar, i el que vam emplaçar-nos és a analitzar molt més en profunditat aquest projecte i tirar-lo endavant el proper any quan hi hagués pressupost per poder-ho fer.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació a l'horari del tren de Rodalies, senyora Plana, val a dir que, sortint del Ple passat en què vostè va formular aquesta pregunta, va haver-hi la nova pregunta i la resposta adequada. Vostè va preguntar concretament sobre la gent que venia de Figueres a treballar...

Intervé la senyora Glòria Plana, qui comenta, no, senyor alcalde, consta a l'acta, perquè és que me la vaig llegir molt bé, li vaig parlar de Vilafant i li vaig parlar de Bordils i de Celrà. Consta a l'acta.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, però va parlar també de la gent de Figueres i jo vaig mirar l'horari de Figueres.

Intervé la senyora Glòria Plana, qui aclareix, era la línia que venia de Figueres, perdó.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, jo li vaig respondre i crec que vaig ser molt explícit, li vaig respondre que una persona que venia de Figueres –jo sí que li vaig dir de Figueres– a Girona tenia aquelles opcions, i això no ha canviat. Ara, és veritat que alguns dels altres municipis tenen una mena d'horari sincopat, si m'ho permet, que no acaba de casar amb el que seria útil. Jo estic convençut que en la revisió que haguem de fer amb el departament de com puguem no només ampliar els caps de setmana, sinó veure quines deficiències tenim, serà sensible a veure si podem ajustar alguna coseta.

La senyora Pia Bosch que preguntava, en primer lloc, sobre la Fira de Girona, d'una banda, el procés de selecció, vostè feia referència a un editorial d'un diari en què parlava que no havia estat un procés prou eficient i després parlava també del futur del Palau Firal. El futur del Palau Firal i tota l'estratègia firal és la que té a veure una mica també amb la gestió de la Fira de Girona. Però, en tot cas, sobre el procés de selecció, en fi, no sé si vostè es referia que era millor el procés que hi havia abans amb què es va seleccionar el director de l'Auditori i la directora de la Fira de Girona, ens va semblar que no, que la millor manera de fer un procés obert, com li ha descrit la senyora Coralí Cunyat, li ha donat crec els detalls suficients de com es va fer aquest procés de selecció, que portava incorporada una previsió, que és el període de prova. El període de prova, perquè estem parlant de càrrecs d'una alta responsabilitat i, per tant, abans de casar-nos amb una persona amb un contracte de llarga durada, varem creure que era bo, atesa la singularitat de l'encàrrec que se li anava a fer, que el contracte ja preveïés un període de prova. I els períodes de prova es posen per això, perquè si funcionen, fantàstic, si no se superen, cap problema. I ja era així des del principi, per tant, no és un defecte del plantejament, estava incorporat en el

plantejament, el període de prova. I ens sembla que posar un període de prova en un executiu –en un alt executiu– d'una institució, encara que sigui pública, em sembla que és recomanable i és saludable.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui aclareix, perdoni, jo he preguntat no sobre el període de prova, que ja m'ha quedat clar, sinó sobre per què no es va complir l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que preveu sobre la selecció dels directius públics, com jo vaig reiterar la petició en el consell executiu, com ha dit la senyora Cunyat. Per què no es va fer així, per què es va fer de la manera que es va fer, per què van fer la selecció la senyora Cunyat amb el senyor Espadaler.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, crec que la manera com ha explicat la senyora Cunyat com es va fer el procés de selecció és molt clar, i ja li ha respost aquesta pregunta. I, en tot cas, en el procés de selecció formava part el període de prova, perquè el període de prova també és part del procés de selecció. Perquè una persona pot superar bé la prova psicotècnica, pot superar bé la prova del projecte, pot superar bé la prova d'idiomes i pot tenir més punts objectius amb el procés que li ha descrit la senyora Cunyat que una altra, però posat a la pràctica això pot ser que no funcioni per molts motius i no passa res. I no passa res perquè, si una persona no funciona, li diguem: «Miri, no és el perfil que...» Perquè el procés de selecció, de fet, s'acaba quan acaba el període de prova, i és això el que volem que entenguin. Hi insistim, calia buscar una direcció sobre la Fira i l'Auditori a través d'un procés de selecció i, a diferència dels precedents, no anar a una contractació directa. Sí, n'estem convençuts d'això. Vostè diu que no, que és millor que anem a buscar algú que coneguem i que li proposem directament.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui expressa, perdoni, senyor alcalde, jo no he dit això. No em donarà la paraula però jo en aquest cas em sembla que no puc permetre que digui que dic coses que no he dit. I això constarà tot a l'acta i veurà com cada vegada que llegim l'acta, com vostè ens atribueix coses que no són. Vostè m'està atribuint una afirmació que jo no he fet i que és contrària a la que jo he fet, exactament contrària. Li he dit que vaig demanar en el consell executiu que s'apliqués l'Estatut, el que preveu l'Estatut bàsic de l'empleat públic per a la selecció de directius.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, senyora Bosch, no m'ha escoltat, vostè ha dit...

La senyora Pia Bosch, replica, l'he escoltat perfectament, senyor alcalde.

Intervé el senyor alcalde, qui afirma, ja ho veig. El model que havia presidit fins que varem arribar nosaltres, la selecció de...

Intervé la senyora Pia Bosch, qui reitera, jo no li he demanat això.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, però vostè m'admetrà la llibertat que tinc jo d'expressar-me o em condicionarà el que creu que jo he de dir o el que jo no he de dir? Quan acabi l'argumentació final de la meva intervenció, vostè jutgi, però deixi'm parlar, dona, no passa pas res perquè escolti una mica, s'hi ha d'acostumar una mica més a això. Miri, i això és un fet incontrovertible, el model de selecció de la direcció de l'Auditori i de la Fira seguit fins ara, deixi-m'ho dir així, no era un model de procés de selecció. D'acord? Per tant, dic això.

Ara hem encetat un model de procés de selecció, què és el que està equivocant, el model actual? Per tant, jo entenc que el model d'abans devia ser bo, és una especulació que faig, no li dic que vostè hagi dit això, li dic que per contrast sembla que el model bo era el d'abans i el dolent és el d'ara. No. Un procés de selecció que tingui les garanties, com té aquest, d'un període de prova de sis mesos, em sembla

que és un procés prou eficient, que pot admetre la possibilitat que un seleccionat o seleccionada no completi el procés de selecció fins al final, perfectament clar, que és el cas que ha passat.

Arribats a aquest punt, és evident que ens hem d'interrogar sobre com hem d'encarar la direcció del Palau Firal i Fira de Girona atès que ens va semblar que era una bona idea i estic convençut que això ho comparteixen vostès, que no havíem de tenir dos directors, sinó que n'havíem de tenir un. Però jo recordo que fins no fa molt teníem dos directors i ara dèiem de posar-ne un. Un per fer què? Vejam si ens entenem. Si el que busquem és un perfil d'una persona que administri el dia a dia d'un calendari firal que ja coneixem, probablement no necessitem ni director, perquè no és el repte que té la Fira de Girona. La Fira de Girona i l'Auditori tenen molts de reptes per davant, moltíssims, entre altres coses com es reformulen en el segle XXI, com es reformulen en una ciutat que té un tren d'alta velocitat que el connecta a trenta-vuit minuts de Barcelona, a ics minuts de Perpinyà. Com es reformula en una ciutat que té un aeroport amb l'activitat que tingui en aquests moments. Com es formula amb la proximitat de Barcelona. I quines infraestructures han de respondre a aquesta reformulació. És aquest el desafiament que realment ha de fer front la persona o l'equip que gestioni els dos equipaments. Com ser més eficients en el dia d'avui, òbviament. Si el manteniment pot ser més eficient, ho hem de ser, si la contractació de serveis ha de ser més eficient, tenim l'obligació de ser-ho i, sobretot, si la comercialització ha de ser més eficaç, comercialitzant conjuntament dos equipaments que són cosins germans, que han tingut sempre polítiques divergents, que han estat d'esquenes, que no han aprofitat les sinergies que podien generar i que eren capaços de generar, que no han treballat prou estretament per donar millor servei al ciutadà, hem de recórrer tot això. Això és el que hem encarregat a la direcció de la Fira. Si aquesta expectativa no ens satisfà, és evident que no estem descontents perquè pugui organitzar bé o malament una fira determinada, no és aquest el problema, el problema és que s'entengui bé cap a on ens volem orientar.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui puntualitza, perdoni, senyor alcalde, però és que jo no li he preguntat res de tot això. Jo l'escolto, però jo també li dic que m'escolti a mi, perquè la pregunta és molt concreta.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, no, perdoni, vostè ha fet referència a un editorial que reflexionava amb relació a tot això, sobre projectes.

La senyora Bosch, insisteix, sobre la seva pregunta.

El senyor alcalde, li demana, deixi'm reflexionar i l'hi estic explicant.

La senyora Bosch, diu, jo l'escolto, però li demano que després em permeti reiterar la pregunta per rebre la resposta a la meva pregunta, no a qualsevol altra cosa.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, jo li estic responent, el procés de selecció no va ser prou eficient? Jo li he respost que sí. Ja està, més clar no pot ser. És eficient perquè el període de prova forma part del procés de selecció. I això és una resposta, no li agradarà, però és així.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui aclareix, jo li he preguntat una pregunta molt concreta. Miri, l'Estatut bàsic de l'empleat públic es va aprovar el 2007, no es va aprovar abans, es va aprovar el 2007. Jo en el consell executiu, com a representant que sóc d'aquest Ple i estic en el consell executiu, vaig demanar que es complís el que preveu l'EBEP amb relació a la selecció dels alts directius públics, vaig demanar-ho. No es va complir. I demano per què no es va complir, perquè això ofereix dubtes sobre la forma en què es va fer la selecció i, per tant, la selecció que en una primera fase

acaba quan es contracta la persona, perquè és quan comença a remunerar-se-li la seva feina, jo dic que no es va fer bé i crec que vaig demanar durant el procés que es fes d'una determinada manera complint la normativa vigent. Aquesta és la meva pregunta, tota la resta són coses que estan molt bé, que fan referència al passat, com sempre, però que vostès fa tres anys que governen i la selecció aquesta s'ha fet ara i és ara que ja tenim Estatut bàsic de l'empleat públic, abans no el teníem. I, per tant, la meva pregunta és per què no es va complir quan jo com a membre del consell ho vaig demanar i no es va complir. I no ha anat bé, aquesta selecció, pel que hem pogut veure tots, tot és esmenable, evidentment, però hi havia una petició que no es va atendre. La meva pregunta és per què no es va atendre. És molt senzilla, és molt simple i no he rebut resposta.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, jo crec que li hem respost concretament i la senyora Cunyat li podrà replicar el que ja li he respost diverses vegades. Però, per formular la pregunta de si complim o no l'EBEP, vostè ha fet un viatge molt llarg, vostè ha hagut de recórrer, en fi, a parlar fins i tot de la proposta que havíem fet el 2006 o 2007, d'oferir al Palau Firal a la zona sud de Girona, fixi's si ha fet un recorregut llarg per poder preguntar una cosa que diu que és tan senzilla. En tot cas, la senyora Coralí Cunyat pel que fa a l'EBEP ja li respondrà, com en el seu moment ja li va fer.

Respon la senyora Coralí Cunyat, qui exposa, si no ho recordo malament aquesta consulta es va fer, no sé si hi havia la secretària aquell dia o el senyor Joan Vila, però en qualsevol cas la resposta que varem fer és que el procés que vostè estava dient en aquest cas no era necessari, que és un càrrec de confiança igual que ho és el gerent de l'Ajuntament, per exemple, i que, per tant, era voluntat en aquest cas de l'equip de Govern obrir un procés de selecció com hem fet. I, per això, encara que vostè vulgui ser molt tossuda exigint que es compleixi el que vostè va voler, no era necessari i, per tant, el procés ha estat correcte.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació a l'empresa de consultoria que s'ha contractat en diverses ocasions, la senyora Maria Àngels Planas li respondrà.

Respon la senyora Mª Àngels Planas, qui exposa, miri, a mi em va passar com a vostè, senyora Bosch, que no hi vaig pensar en l'encàrrec, en el nou decret que vostè està parlant que a vostè se li va oblidar i a mi també. Bé, entre la una i les dues de la matinada és difícil recordar tots els encàrrecs, perquè portem tot el dia treballant i, per tant, li demano disculpes. Vostè sap que nosaltres mai hem amagat res, hem actuat sempre amb transparència, mai hi havia hagut tanta informació als regidors de l'oposició, ja els hagués agradat als regidors de l'oposició en el meu grup, que hi ha estat molts anys, a l'oposició, tenir tota la informació que ara vostès disposen. Però, de totes maneres, si té dubtes referent a la contractació, de com fem la contractació, vostè pot demanar un informe als serveis econòmics, que li poden fer un informe i també pot anar a parlar amb els serveis econòmics, amb l'interventor, amb la secretària, tantes vegades hi ha anat sense passar per mi, sense passar per la regidora. Per tant, pot fer-ho igualment si vostè té qualsevol dels dubtes. Jo vaig dir l'altre dia a la Comissió d'Hisenda que totes les auditories les incorporàrem en el compte general i, per tant, de totes aquestes auditories vostès tindran informació en el compte general.

Jo no només l'animo que vulgui vostè consultar les auditories d'Efiel, jo li dic que també vostè consulti les del Tribunal de Comptes, la de l'Oficina Antifrau, la de la Intervenció General de l'Estat, les del Fons de cohesió i jo crec que nosaltres sempre hem complert amb la legalitat, hem complert amb la normativa de contractació i, per tant, crec que és totalment correcta de la manera que s'ha fet.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, feia referència a la memòria de Serveis Socials i a les beques de menjador complementàries, el senyor Berlòs li respondrà.

Respon el senyor Eduard Berlòs, qui explica, és cert que la Generalitat per a aquest curs 2014-2015 canviarà les condicions de beques i això sembla que donarà més cobertura. I, per tant, del pressupost que tenim per a la part del 2015 tindrem un romanent i vostè a la Comissió Informativa del dimecres passat ja em va demanar el fet que se l'informés respecte al pla, la redacció del pla de xoc, diguem-ne, sobre la pobresa infantil. Recordar-li que hi ha una subcomissió dintre del Consell de Cohesió i Serveis Socials que estudia un pla sobre la pobresa, hi ha aquesta subcomissió que treballa sobre la pobresa infantil. Sortint de la reunió, l'endemà al matí, vaig demanar a la coordinadora del Consell de Cohesió i Serveis Socials que convoqués una reunió perquè faci l'informe sobre aquesta qüestió. Em va recordar que el Consell Directiu, segons el reglament, se l'ha de reunir dues vegades l'any per donar-li explicacions del que s'ha fet. I que, per tant, ja ho teníem previst, però que, per altra banda, reunir la comissió, ha de posar-se d'acord a tots els membres que componen el consell directiu, sap vostè que el componen vint-i-tantes entitats del tercer sector i, per tant, el més aviat possible els convocarà i se l'informarà de com està el redactat, o sigui, la part de pobresa infantil.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, sobre el Pla de comunicació, entenc que la resposta que li ha formulat abans al senyor Olòriz serveix per a vostè també. Igual que per a la Junta de Seguretat dels quatre barris del Sector Est, ja s'ha celebrat l'específica, però és veritat que potser, a la llum de com evoluciona, estaria bé que n'hi hagués una amb els portaveus.

I finalment de l'Hospital Trueta som perfectament conscients, per això no ens hem mogut de la posició que sempre hem mantingut, i que ara cobra encara més importància atesa la situació derivada de la Torraspapel, que puguem reforçar aquest vincle amb Sarrià. Estic convençut que la reunió amb el conseller també servirà per ratificar allò que ja hem parlat amb ell i per donar un missatge clar i esperançador en aquest sentit. Senyora Bosch, sí.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui demana el torn de les al·lusions, i expressa, com que ha fet al·lusió que no varem assistir a la inauguració de l'exposició, li haig de dir que teníem, els membres d'aquest grup –no el senyor Quintana, que era fora– convocada des de feia temps una reunió nostra interna del Partit Socialista, havíem d'assistir-hi, no varem poder no assistir-hi en aquell moment, vostè sap les circumstàncies en què ens trobem i, per tant, ens va ser impossible assistir-hi. Ens hem excusat personalment amb alguns dels artistes i m'agrada poder-ho fer en aquest Ple perquè consti en l'acta.

El senyor alcalde aixeca la sessió.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són tres quarts de dues de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera.

